

Giới thiệu Hào Môn Kiếp: Vợ Thế Tội Của Tổng Giám Đốc Satan

Truyện Hào Môn Kiếp: Vợ Thế Tội Của Tổng Giám Đốc Satan của tác giả Hải Diệp là một câu truyện thuộc thể loại ngôn tình hiện tại, ngược. Tình mạng của mẹ cô đang bị đe dọa, mà người chồng mới cưới của cô lại cùng tình nhân của hắn mây mưa thất thường trong phòng tân hôn tràn đầy hương vị hoan ái.

Vì ba, cô đồng ý vì lợi thế thương nghiệp, tự nguyện bị hắn đem tặng cho người khác. Nhưng, cô nhận hết nhục nhã, đổi lại lại là thi thể đã lạnh của ba cô... Mẹ bị bệnh mà qua đời, ba chết thảm trong ngục, cuộc sống của cô toàn bộ đổ nát, sống không thể luyện, cô tuyệt vọng trốn đi. Cô cho là, chạy trốn là giải thoát, cho là, kiếp này vĩnh viễn không gặp gỡ, lại không nghĩ... chạy trốn bốn năm, ăn bốn năm, cuối cùng là tránh không khỏi số phận trời đưa, càng không nghĩ đến, gặp nhau lần nữa, hắn đem cô giam cầm, khiến cô hiểu rõ, so với hiện tại, đau khổ bốn năm trước căn bản chưa tính là gì.

Gặp nhau lần nữa, hắn đem cô giam cầm, khiến cô hiểu rõ, so với hiện tại, đau khổ bốn năm trước căn bản chưa tính là gì.

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Kiếp: Vợ Thế Tội Của Tổng Giám Đốc Satan* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1: Tin xấu truyền tới.

Chương 1: Tin xấu truyền tới.

Một đường tia chớp rẽ ngang bầu trời như bị tách ra một hồ mưa lớn lập tức càng thêm lớn tiếng sấm ầm ầm vang dậy chấn động màng nhĩ làm người ta thấy đau.

Trên ngã tư đường vắng vẻ một bóng dáng gầy yếu đang ra sức mà chạy đi, cô một thân màu trắng gầy yếu trong làn mưa bụi trắng xóa giống như một mảnh lá cây tàn tạ lung lay muốn ngã. Cô đi dép lê chạy vài lần ngã sấp sau đó lại đứng lên thậm chí giấy chạy mất cũng không có thời gian bận tâm.

Lương Tịch Mạt ra sức chạy. Hứng lấy gió mưa lớn mà hạt mưa nương theo sức gió rơi trên mặt từng giọt đau giống như một cái tát đánh vào trên mặt cảm giác hai má của cô vẫn ửng đỏ ngay tại nửa giờ trước cô vừa bị chồng cô vung hai cái tát ở trước mắt bao người chỉ là cô còn không kịp khóc không có thời gian cả thấy mất mặt thì lại có tin tức xấu truyền đến.

“Mẹ! xin người, người không có việc gì” Lương Tịch Mạt nghẹn ngào lo lắng nhìn quanh nhưng mà trên đường một chiếc xe con cũng không có. “Ai tới giúp tôi! Ai tới giúp tôi!” Tịch Mạt bắt lực khóc đầu gối ngã đến vết máu mờ hồ dính vào trên váy màu trắng màu đỏ của máu cùng màu đen bùn bẩn pha lẫn cùng lúc nhìn rất nhếch nhách.

“Mẹ! chờ con, con chưa có nói cho mẹ biết sự kiện kia là hiểu lầm, Tịch Mạt không có phá hoại tình cảm người khác!” Cô ô ô khóc nghỉ bệnh viện vừa báo tin bệnh tình nguy kịch Tịch Mạt bước chân càng nhanh.

Bệnh viện.

Trong hành lang không có một người ngoài cửa sổ tia chớp chọt lóe chiếu vào hành lang trên mặt đất làm cho không khí vô cùng đáng sợ. Tịch Mạt lao đảo chạy vào phòng bệnh bởi vì dùng sức quá lớn nên cô trực tiếp ngã trên mặt đất cổ tay chạm đất trước toàn tâm đau thối quết mỗi thần kinh của cô.

“Mẹ!” Thanh âm của Tịch Mạt run rẩy nhìn lên lại thấy phòng bệnh trống rỗng trong lòng cô hoảng sợ. Đau đớn không kịp nhìn cô vội vàng bò dậy lao ra!

Cửa phòng cấp cứu không có một người nhìn thấy đèn cửa sáng lên Tịch Mạt vô lực quỳ xuống.

“Mẹ! Tịch Mạt xin người không có việc gì. Tịch Mạt sẽ nghĩ biện pháp cứu ba ba ra cuộc sống chúng ta phải thật hạnh phúc cho nên mẹ không cần bỏ Tịch Mạt lại!”

Tịch Mạt bắt lực khóc vẫn quỳ ở cửa phòng phẫu thuật đến khi cửa phòng phẫu thuật được mở ra.

“Bác sĩ! Mẹ tôi thế nào rồi?” Tịch Mạt đứng lên hai chân cô tê dại không ổn.

“Thật xin lỗi, Bùi phu nhân chúng tôi đã cố gắng hết sức rồi!” Bác sĩ nhìn Tịch Mạt thương tiếc nói: “Cô hãy chuẩn bị hậu sự thật tốt cho Lương lão phu nhân!”

“Ông nói cái gì?” Tịch Mạt suy sụp từng bước lui về phía sau y tá ở phía sau đỡ lấy Tịch Mạt.

“Bùi phu nhân, bệnh của Lương lão phu nhân chỉ là vấn đề sớm hay muộn thôi. Bà ấy có thể chống đỡ đến hôm nay đã xem như kỳ tích!” Bác sĩ thật cẩn thận nói.

“Không! “Tịch Mạt không tin lúc đầu.” Ông gạt người, tôi không tin, tôi không tin! “Cô rống to.” Mẹ không có việc gì là sẽ không có việc gì! “Cô thét chói tai xông về mẹ mình.

Nhìn thấy Tô Tĩnh Thu nằm trên bàn phẫu thuật nước mắt Tịch Mạt rơi xuống, tay cô run rẩy chậm rãi với lấy tấm chăn che mẹ cô nhìn bộ dạng bà nhắm chặt hai mắt cô khóc đến không thể thở nổi cổ họng phát ra ừng ực, thanh âm ừng ực cô theo đầu ngón tay rơi xuống trên vải màu trắng ướt nước ở một mảng lớn.

“Các người nhất định là gạt tôi! “Tịch Mạt thất thần nói lên: “Mẹ không có việc gì! “Sẽ không! “cô khóc lắc đầu ôm lấy mẹ trong lúc cô chạm được mẹ thân thể theo thời gian không còn có hơi sức.

“Bù phu nhân nên chuẩn bị hậu sự đi! “Tuy rằng tàn nhẫn nhưng bác sĩ vẫn phải nhắc nhở.

“Không! “Tịch Mạt tê tâm liệt phế kêu la ở hành lang trống rỗng trong đột nhiên tiếng sấm nổ vang thật lâu quanh quần chưa từng tản đi.

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Kiếp: Vợ Thế Tội Của Tổng Giám Đốc Satan* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Báo tin bệnh tình nguy kịch.

Chương 2: Báo tin bệnh tình nguy kịch.

Phẫu thuật. Tô Tĩnh Thu gắt gao liếc hai mắt sắc mặt tái nhợt môi cũng không có chút huyết sắc nào. Thân thể Tịch Mạt run rẩy thành một đoàn môi run rẩy hồi lâu mới phát ra âm thanh.

“Mẹ! Con là Tịch Mạt, con là Tịch Mạt đây! Xin mẹ mở to mắt nhìn con! “Tịch Mạt khẽ khóc cầu xin gắt gao mà đem tay Tô Tĩnh Thu cầm trong lòng bàn tay. “Mẹ không cần bỏ lại con, không cần! “Cô lắc đầu thanh âm càng ngày càng vô lực. “Mẹ không cần có việc gì, con xin mẹ! “Nước mắt lăn xuống rớt trên tay Tô Tĩnh Thu. “Mẹ, mẹ còn chưa có nghe lời giải thích của con làm sao có thể cứ như vậy rồi đi! “Tịch Mạt quỳ trên mặt đất đem tay Tô Tĩnh Thu áp lên mặt. “Sự việc không phải như vậy, con không có phá hư tình cảm người khác, con còn chưa có thật tốt báo hiếu các người làm sao mẹ có thể cứ như vậy rồi đi con cùng ba ba! Mẹ, Tịch Mạt thật sự cần ủng hộ của mẹ! con xin mẹ không cần bỏ con lại! “Đem tay lạnh như băng của Tô Tĩnh Thu áp lên mặt Tịch Mạt càng khóc đến thương tâm

“Bù phu nhân, phu nhân không nên quá thương tâm vẫn là quý trọng thời gian cuối cùng đi! “Y tá trẻ tuổi nhẹ nhàng mà an ủi. Nhìn người con gái trước mặt này mới có mười mấy tuổi khóc đến tê tâm liệt phế việc bên ngoài đều đồn đãi cô là người phá hủy tình cảm người khác mới có thể gả cho tổng giám đốc tập đoàn Hạo Thần nhưng khi nhìn cô chặt vật như vậy vẫn là nhìn không được an ủi vài câu.

“Không, mẹ không có việc gì. Bà sẽ không bỏ lại tôi cùng ba ba, mẹ còn chưa thấy mặt ba ba lần cuối cùng! Tịch Mạt nói xong như là nghĩ đến điều gì. Cô bò lên! “Ba ba! “Tịch Tịch ní non. “Mẹ, mẹ chờ Tịch Mạt, Tịch Mạt con sẽ đi tìm ba ba ngay bây giờ! Chờ con! “Cô nói xong cúi người ở trên trán lạnh của Tô Tĩnh Thu hôn một cái. Nước mắt lăn xuống rớt tại trên mặt Tô Tĩnh Thu.

Tịch Mạt xoay người hớn hờ chạy ra khỏi bệnh viện vọt vào trong mưa lớn! Mưa rơi không có dấu hiệu yếu đi ngược lại tiếng sấm càng thêm vang dội.

Một tháng trước ba ba đột nhiên bị bắt, Lương gia từ nay về sau lâm vào hoàn cảnh không còn. Mẹ cô không chịu nổi đã kích liên nhập viện, công ty phá sản.

Trước cửa Trại tạm giam Tịch Mạt ra sức gõ cửa chính là ngoại trừ tiếng mưa rơi ào ào còn không có người đáp lại cô.

“Mở cửa! Mở cửa! “Cô tuyệt vọng gào lên. “Ba ba! Ba ba! “Cô hô to cho đến khi thanh âm khàn khàn. “Mở cửa! “Cô theo cửa sắt tron ngồi dưới đất. “Để cho tôi đi vào! Để cho tôi đi vào! “Thanh âm của cô càng ngày càng vô lực. Tiếng sấm Ầm ầm cùng tiếng mưa rơi giã vò lấy thân kinh của cô ngọn đèn mờ nhạt chỉ chiếu sáng lên phạm vi nhỏ. Xung quanh mờ mịt làm cho Tịch Mạt sợ phát run phát run, sợ hãi nhớ lại bữa tiệc Tịch Mạt gắt gao bịt lấy lỗ tai giống như lại thấy một người đàn ông mang theo mặt nạ màu bạc đi tới! Tịch Mạt hét lên một tiếng đứng lên hướng nơi xa chạy tới.

Tịch Mạt một đường chạy nhanh lên sợ hãi rất nhiều cô lại nhớ tới mục đích của cô bây giờ người có khả năng giúp đỡ được cô chỉ có hân! Nghĩ Tịch Mạt bước chân nhanh hơn.

Tịch Mạt chạy vào trong nhà đèn trong phòng khách vẫn còn sáng, ngọn đèn màu da cam cũng không có làm cho cô cảm thấy ấm áp. Tịch Mạt theo thang lầu rất nhanh chạy lên trên lầu.

“Anh Hạo Thần! “Tịch Mạt bắt lực gào lên chạy đến cửa phòng ngủ miệng cô chưa kịp gõ cửa liền xông vào!

Đẩy cửa ra một màn buồn nôn đập vào mắt. Từng mảnh quần áo màu trắng trên thảm sàn màu đỏ chói mắt như vậy màu đỏ ga giường vẫn không thay đổi rơi trên hai cổ thân thể trần truồng gắt gao đây dựa cùng một chỗ.

Tịch Mạt thất thần. Nước mắt từng giọt lăn xuống nhất thời trên môi bị cắn rách nát một trận, lại đau đớn kịch liệt.

“Anh Hạo Thần, xin giúp đỡ tôi!” Tịch Mạt chậm rãi đi qua.

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Kiếp: Vợ Thế Tội Của Tổng Giám Đốc Satan* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Hèn mọn cầu xin.

Chương 3: Hèn mọn cầu xin.

“Anh Hạo Thần! “Tịch Mạt nghẹn ngào lên tiếng người đàn ông dừng lại động tác đứng dậy lấy khăn vây quanh cơ thể.

“Muộn như vậy mới trở về lại chạy đi gặp người đàn ông ở ngoài nào sao? Không để ý đến Tịch Mạt trên mặt đất Bùi Hạo Thần châm một liều thuốc ngòi xuống trên ghế sa lon châm chọc nói.

“Anh Hạo Thần, tôi cầu xin anh để cho tôi nhìn thấy ba ba! “Tịch Mạt nghẹn ngào lên tiếng.

“Tịch Mạt, tôi đã nói rồi muốn ba ba của cô bình an vô sự cô liền ngoan ngoãn nhưng cô lại ở trước mặt bằng hữu của tôi làm cho tôi mất mặt “.

“Mất mặt “Rõ ràng là hấn mang theo người phụ nữ khác nhục nhã cô thậm chí còn nhìn người đàn bà kia ra tay đánh cô ai mất mặt hơn ai. Nhưng bây giờ không phải thời gian tranh luận.

“Anh Hạo Thần, tôi cầu xin anh, mẹ tôi nhanh không được rồi, tôi cầu xin anh để họ thấy mặt một lần! tôi cầu xin anh! “Tịch Mạt khóc đến xụi lờ trên mặt đất.

Nghe lời nói của Tịch Mạt Bùi Hạo Thần sững sờ một chút nhưng lập tức lộ ra một tia tàn nhẫn, thoải mái cười.

“Anh Hạo Thần, cho dù Lương gia làm sai cái gì nhưng là tôi cầu xin anh nhìn ba ba và mẹ lớn tuổi bỏ qua cho bọn họ được không!” Tịch Mạt khóc. “tôi cầu xin anh, chúng tôi cầu xin anh! “Tịch Mạt nói xong từng cái đập đầu lên đầu tron bóng trên trán rất nhanh nổi lên một trận ô thanh.

“Lương Tịch Mạt, cô làm cái gì vậy? “Hắn đi qua nâng người của Tịch Mạt lên. Nhìn thấy cô hai má sưng đỏ như trước lại nhìn nhìn người phụ nữ này hấn nhủu nhủu này.

“Anh Hạo Thần, tôi cầu xin anh! “Tịch Mạt như trước quỳ lên.

“Tôi không phải nói qua cho cô sao! Chúng ta đã kết hôn cũng đừng có tiếp tục gọi tôi anh Hạo Thần! “.

“Là tôi không gọi, tôi nhớ kỹ, tôi nhớ kỹ! “Cô bối rối gạt đầu. “Tôi cầu xin anh bỏ qua cho ba ba được không! “Tịch Mạt nức nở.

“Tôi hao hết tâm tư mới bắt được nhược điểm của hấn, làm sao tôi sẽ dễ dàng bỏ qua cho ông ta? “

“Hạo Thần... “Tịch Mạt nuốt chữ “ca “lại. “Mặc kệ ba ba làm sai cái gì, tôi đã gả cho anh, cầu xin anh muốn trách tội phải trừng phạt cũng do tôi một người tới được rồi, bất kể cái gì tôi đều nguyện ý, tôi chỉ cầu xin anh bỏ qua cho ba ba của tôi cho dù để cho ông ấy thấy mặt mẹ lần cuối cùng “Tịch Mạt khóc không thành tiếng cô lôi kéo cánh tay Bùi Hạo Thần ăn nói khép nép cầu xin.

“Cô cái gì cũng đều nguyện ý? “Bùi Hạo Thần hỏi.

“Dạ! Dạ! “Thấy sự việc có thể xoay chuyển Tịch Mạt liên tục gạt đầu. “Tôi nguyện ý! tôi nguyện ý! “Tịch Mạt lau quệt nước mắt.

“Tốt lắm! “Bùi Hạo Thần cười. “Cô có biết công trình mới của công ty cần khởi động không nó cần mảnh đất ở Tây Giao chỉ cần cô giúp tôi lấy được một mảnh kia tôi liền đồng ý với cô! “.

Tịch Mạt có chút sững sờ! “Hấn là có ý gì! “.

“Tây Giao? “Đó là mảnh đất tổ Đường gia truyền xuống cho nên Đường gia chết sống đều không muốn chuyển giao nhưng đương gia Đường gia rất thích cô cô nương nhỏ như vậy.

Tịch Mạt hoàn toàn sững sờ thậm chí quên khóc.

“Chỉ cần cô giúp tôi lấy được mảnh đất này. Tôi sẽ tha cho ba ba cô hơn nữa cam đoan về sau đối xử tử tế với họ “.

Hấn khẽ vuốt hai má Tịch Mạt.

Tịch Mạt không thể tin được nhìn Bùi Hạo Thần, “Cô là thê tử của hần! “Hần lại muốn cô đi bồi người khác.

“Ông ta thích cô nương tuổi còn nhỏ sẽ không để ý cô là người chơi còn lại! “Bùi Hạo Thần tàn nhẫn nói.

Tịch Mạt nhìn Bùi Hạo Thần hần tàn nhẫn lại một lần nhắc nhở cô là một người phụ nữ không sạch sẽ. Trong ngõ tối đen cảm giác nhục nhã cùng sợ hãi lại một lần đột kích cô gắt gao cắn môi khác chế run rẩy của bản thân.

“Anh Hạo Thần, Hạo Thần anh thật sự cần làm như vậy sao? “

“Tịch Mạt, tôi biết cô bốn năm bốn năm cô chẳng lẽ không biết tôi là người nói là làm sao! “.

Tịch Mạt vô lực ngồi xuống. Tay nhỏ bé gắt gao nắm thành quyền, khuất nhục nhắm lại đôi mắt. Bái người đàn ông trước mắt này ban tặng hiện tại giới bên ngoài mọi người đều nghĩ đến cô là một người không biết liêm sỉ phá hư bạn trai người phụ nữ khác nếu thanh danh của cô đã không còn rồi cơ thể này cũng bị người không biết tên kia làm bẩn còn sợ càng bẩn một chút nữa sao!.

“Được! “Cô đau kịch liệt gật đầu. “Tôi nguyện ý “.

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Kiếp: Vợ Thê Tội Của Tổng Giám Đốc Satan* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4: Điều kiện khuất nhục

Chương 4: Điều kiện khuất nhục

Tịch Mạt ngồi trong xe. Gắt gao tựa lưng vào ghế ngồi Bùi Hạo Thần mạnh mẽ vang dội cô lại một lần lĩnh hội tới.

“Tôi hi vọng anh nói được thì là được! “Tịch Mạt cúi đầu.

“Tịch Mạt, tốt xấu gì tôi giống như anh trai cô thương cô bốn năm, cô không tin nhiệm tôi như vậy tôi rất khó cho qua! “Bùi Hạo Thần nghiêng người tới gần Tịch Mạt.

“Anh trai? “Cô rất muốn cười. “Dạ! Anh trai anh thật đặc biệt vừa nói đem tôi làm em gái thân thiết thương yêu vừa thiết kế tôi! “Tịch Mạt gắt gao cắn răng kiềm chế cơ thể đầu đến run rẩy. Hiện tại cô thật sự sâu sắc cảm nhận được bị người thân phản bội đau đớn như thế nào. Trong lúc cô gặp bất trắc như vậy mẹ thì nằm viện ba ba thì vào tù, lúc cô cảm thấy Bùi Hạo Thần hần là người thân duy nhất nhưng tất cả lại là ngày cưới của bọn họ đem đó hủy bỏ cô mới chỉ có mười bảy tuổi liền lập gia đình hơn nữa là gả cho một tay tính kế tất cả người Lương gia gặp tai họa.

“Đúng là đem cô trở thành em gái tôi mới không đụng cô ! “Bùi Hạo Thần oan ức giải thích.

“Anh không phải chê tôi không sạch sẽ thấy tôi ta liền ghê tởm sao! “Tịch Mạt thật một mõi.

“Oh? thì ra cô có biết! “Bùi Hạo Thần cười. “Vào đi thôi, Đường tổng đang đợi cô, hần sẽ không chê cô không sạch sẽ chỉ cần hần gật đầu bán mảnh đất kia ba ba của cô cũng không cần tiếp tục trở lại trong ngục giam chịu khổ! “.

Tịch Mạt gật đầu đối với kính chiếu hậu sửa sang lại tóc một chút cô căng ô thò đầu muốn đi ra.

“Cô cứ vội vã như vậy sao? “Bùi Hạo Thần kéo Tịch Mạt lại giằng cợt.

“Đây chẳng phải như anh mong muốn sao? “Tịch Mạt không quay đầu lại. “Tôi càng không chịu nổi anh không phải nên càng hài lòng! “Tịch Mạt tuyên bố thẳng án xuống chuông cửa Đường gia.

Mở cửa là một người đàn ông trung niên mặt mập nhìn thấy vẻ mặt tươi cười bỉ ổi của hần Tịch Mạt trong bụng nổi lên ghê tởm.

“Tôi gọi cô là Lương tiểu thư? hay Bùi phu nhân? “Hần liếm láp đôi môi to bỉ ổi * cười chât biếm.

Tịch Mạt nắm chặt làn váy cố gắng tìm cách nở nụ cười. Cô tin Bùi Hạo Thần đã cùng hần nói chuyện rồi mà trong người không có thật hiển nhiên cũng là có chỗ chuẩn bị. “Nơi này không có Lương tiểu thư càng không có Bùi phu nhân chỉ có một người đàn ông và một người phụ nữ! “Tịch Mạt vì lời nói của mình mà khinh thường. “Tôi đã tắm qua hiện tại cần tã lần nữa sao? “Tịch Mạt hỏi. Cô vô cùng sợ hãi chỉ hi vọng sự việc nhanh một chút kết thúc. Không biết mẹ hiện tại thế nào rồi cho dù là mẹ thật sự sắp không chờ được cô thì mẹ cũng nhất định phải cùng ba ba gặp mặt một lần.

“Không cần! không cần! “người đàn ông lắc đầu nhìn Tịch Mạt hần nuốt nước miếng. “Bên này! “Hần dẫn Tịch Mạt đi vào đi vào một gian phòng.

Tịch Mạt bất an đứng giữa nhà. Còn chưa phản ứng kịp. Trên người chính là một trận đau rát, Tịch Mạt kêu một tiếng nhìn roi dây trong tay người đàn ông. Tịch Mạt bị hù dọa liên hô hấp đều không dám.

“Ha ha! “ người đàn ông cười đi tới. Trước hết vừa hạ xuống Tịch Mạt biết trên làn da hiện ra tất cả vết máu đỏ tươi. Tịch Mạt kêu chậm rãi xê dịch cơ thể về phía sau. “Đừng đừng tới đây! “ Tịch Mạt hét to.

“Làm sao thế? “ Bùi Hạo Thần không có nói cho cô biết sao? Trên mặt người đàn ông mang theo tia thỏa mãn cười tươi.

“Tôi xin ông đừng tới đây! “ Tịch Mạt lắc đầu. “tôi xin ông! “ cô hoảng sợ không biết phải làm sao.

“Bảo bối, hiện tại xin tha thứ còn hơi sớm chúng ta mới bắt đầu thôi mà! “ Hấn nói xong chìa đầu lưỡi đầy đặn liếm lấy roi lập tức lại dùng sức vung roi đảo qua hai má Tịch Mạt. Lưu lại một vết màu đỏ.

“Không cần đánh! Không cần đánh! “ Trên mặt đất Tịch Mạt cuộn tròn thành một đoàn. Roi càng không ngừng roi trên người y phục của cô lộn xộn rách nát. Lộ ra làn da còn có nhan sắc hồng lại càng người đàn ông trước mặt hưng phấn không thôi. Hô hấp hấn dồn dập đứng lên nuốt nước miếng theo bên hông lấy ra một bộ công tay cười lớn xoay bước đi tới.

“Không! Không cần! “ Tịch Mạt dùng sức lắc đầu.

“Cô sẽ thích! Tôi cam đoan.

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Kiếp: Vợ Thế Tội Của Tổng Giám Đốc Satan* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5: Sấm sét giữa trời quang.

Chương 5: Sấm sét giữa trời quang.

Nhìn người đàn ông đi tới Tịch Mạt bắt lực khóc cho đến khi cơ thể lui đến góc tường rồi cuộc cũng không có chỗ có thể trốn.

“Tiểu bảo bối, chúng ta bắt đầu thôi! Ha ha “ Hấn ném công tay đi phát ra tiếng leeng keeng kim loại lúc va chạm.

“Không! “ Tịch Mạt lắc đầu. Trên người nóng bừng phát đau. Tóc rối tung lên. Trên thảm sàn còn có sợi tóc bị roi khi cô bị roi quất. Cô nức nở ngón tay do khăn trương mà cuộn tròn cho đến khi cơ thể run rẩy thành một đoàn thì nhìn thấy người đàn ông kia tới gần mà cô đột nhiên nhớ tới một người bạn đêm sẽ không để cho phát sinh chuyện như vậy chết cũng không.

“Cô như một tiểu mỹ nhân tuyệt sắc vậy, Bùi Hạo Thần làm sao cam lòng đem cô đưa đến đây? Mạt Mạt? Bằng không cô theo tôi đi! “ Hấn nói xong môi đầy đặn dừng ở trên cơ thể Tịch Mạt. Nàng kêu người đàn ông dùng tay trước ngực của nàng. “Mạt Mạt! Mạt Mạt! “.

Tịch Mạt run rẩy. Hai chữ Mạt Mạt làm cả người cô không ngừng nổi lên trợn da gà. Tuổi của hấn cũng đủ làm ba ba của cô! Bùi Hạo Thần nói đây là sở thích của hấn. Hấn rốt cuộc làm hại quá nhiều cô gái trẻ. Cô khóc tay người đàn ông di động trên người cô muốn đẩy người đàn ông ra nhưng đau đớn trên người đau đớn quá sâu lẫn lộn thấy tất cả chất lỏng vị chất nhỏ giọt trên vết thương Tịch Mạt đau đến run run người đàn ông nhìn động tác của Tịch Mạt cười một chút.

“Chúng ta càng đùa càng kích thích là sao! “. Hấn nói xong lại đứng dậy lao ra chạy đi lúc quay lại trên tay bung một chậu nước sau đó ngay trước mặt Tịch Mạt đổ vào một bao muối.

Nháy mắt Tịch Mạt trừng lớn. Cô kinh hãi giãy dụa đứng lên chạy tới trong tay đe cái bình mà đập lên đầu người đàn ông mập mạp, người đàn ông liền hôn mê bất tỉnh.

Rầm! Nước trong bình liền chảy ra. Theo chân Tịch Mạt chảy xuống.

Uh! Tịch Mạt đau đớn thở dài. Xem người đàn ông trên mặt đất cô vô cùng sợ hãi lùi đến góc tường ô ô khóc lên. Anh Bùi Hạo Thần này. Anh sẽ gấp báo ứng! Ôm thân thể bị thương Tịch Mạt đứng lên rất nhanh chạy ra ngoài bấy giờ đã rạng sáng mẹ không biết mẹ thể nào rồi!

Ngoài cửa sổ vẫn mưa lớn như cũ roi xuống vội vã mưa roi đến nổi nước ở ngoài ngã tư đường không kịp thoát trong veo. Nước đọng ngập qua mu bàn chân Tịch Mạt, cô ôm cơ thể một mạch chạy về hướng trại giam.

“Ba ba! Ba Ba! “.

Cửa trại giam vẫn đóng chặt như trước. Tịch Mạt tựa vào cửa mặc cho mưa lớn rửa sạch đi tội lỗi.

Bầu trời dần dần sáng Tịch Mạt đang ngủ bị tiếng cửa mở làm cho bừng tỉnh cô liền đứng lên. Lại thấy vài người trong viện đang đem người trên băng ca thả vào trong xe. Gió thổi qua vén vãi trắng trên băng ca lên.

“Ba ba! “Tịch Mạt thất thanh hét chói tai. Ngã phải đụng chạy tới. Nhìn thấy vết máu mờ nhạt trên trán Lương Văn Xương nháy mắt cảm thấy trời đất quay cuồng.

“Đây là có chuyện gì. Ba ba của tôi làm sao vậy. Làm sao vậy! “. Tịch Mạt nắm lấy quần áo cảnh ngục.

“Lương Văn Xương cùng bằng hữu trong ngục đánh nhau bị đánh trúng đầu dẫn đến cái chết “. Máy móc trả lời đem Tịch Mạt đẩy vào hầm băng.

“Đánh nhau? Làm sao có thể! “Tịch Mạt kêu to. Ba cô hiền lành làm sao sẽ cùng người khác đánh nhau!

“Bởi vì tin tức trên báo chí! “Cảnh ngục khinh thường nhìn bộ dáng thê thảm như vậy của Tịch Mạt.

“Tin tức? “Tịch Tịch ni non.

“Không sai. Cũng chỉ vì tin tức trên báo chí! “.

Tịch Mạt mệt mỏi ngồi xuống nói như vậy trên báo chí ba ba là do cô hại chết. Cũng bởi vì tin tức trên báo chí cô là người phá hư tình cảm của người khác.

Ba ba mẹ đều không tin cô hiện tại đến cơ hội để giải thích cũng không còn.

“Ba ba làm sao ba có thể cứ như vậy ra đi? “Cô đi qua. “Ba ba mẹ sắp không chống đỡ được rồi, ba ba chưa được nhìn mặt mẹ lần cuối! “Cô nắm tay Lương Văn Xương. “Ba ba, con gái còn chưa có giải thích, Tịch Mạt không có phá hư tình cảm người khác, không có thanh âm của Tịch Mạt rất thấp. Cũng rất đau buồn. “Ba ba không cần bỏ lại Tịch Mạt một mình, không cần “.

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Kiếp: Vợ Thế Tội Của Tổng Giám Đốc Satan* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Sấm sét giữa trời quang 2

Chương 6: Sấm sét giữa trời quang 2

Tịch Mạt gắt gao mà nắm lấy bàn tay đã lạnh của Lương Văn Xương trên mặt của ông vết máu mờ nhạt đã được nước mưa rửa sạch vết máu trên mặt cũng lộ ra màu đen! Tịch Mạt bị thương hét lên một tiếng.

“Ba ba! “Tịch Mạt đã nghĩ biện pháp cứu ba ra ngoài tại sao ba có thể cứ như vậy ra đi tại sao không đợi con. “Con xin ba không cần bỏ Tịch Mạt lại. Xin ba! “Cô lắc lắc thân thể ba ba cô. “Ba ba, con xin ba hãy tỉnh lại! “Tịch Mạt bắt lực khóc. “Tịch Mạt chỉ có ba ba cùng mẹ con không còn gì cả không cần bỏ con lại! “Tịch Mạt nằm sấp trên người Lương Văn Xương.

Cảnh sát bên cạnh nhìn Tịch Mạt vết thương đầy người cũng không đành lòng mà đưa chiếc khăn qua. Đối với một người chỉ có mười mấy tuổi mà nói như thế quả thật quá đã kích.

“Bùi phu nhân! Chúng ta sẽ vào điều tra sự việc, cô cứ yên tâm đi! “Cảnh sát an ủi không để ý Tịch Mạt gắt gao lôi kéo đem thi thể Lương Văn Xương nhét vào trong xe.

“Ba ba! “Tịch Mạt tê tâm liệt phế gọi. Mưa. Trong nháy mắt này lại lớn hơn. Tiếng khóc của Tịch Mạt bị tiếng mưa bao phủ.

Cô gắt gao mà cảm lấy tin tức trên báo chí trên đất nếu cô có thể cứu ba ba ra sớm một chút thì sự việc này còn có thể như vậy sao!.

“Bùi Hạo Thần! “Tịch Mạt ngẩng đầu lên hét lớn. Trên bầu trời âm u bao phủ tiếng hét của cô quanh quẩn ở trạm gia thật lâu.

“

Mẹ, Tịch Mạt thật xin lỗi mẹ Tịch Mạt cũng không để cho các người gặp mặt! “Cô khóc cho đến khi thân thể run rẩy đã kích liên tiếp vô lực mà chống đỡ.

“Mẹ! “Gọi mẹ một tiếng Tịch Mạt lại đứng lên lần nữa. “Mẹ! “Người hãy chờ Tịch Mạt. “Chờ con! “Cô ngã phải trái đụng chạy đi.

Tịch Mạt hướng bệnh viện chạy tới lòng bàn chân đã có vết máu mờ nhạt nhưng cô lại không có một chút cảm giác đau đớn nào. Chỉ là một lòng nghĩ nhìn thấy mẹ hiện tại cô là người thân duy nhất của mẹ!.

Bệnh viện.

Tịch Mạt chạy vào phòng bệnh nhưng cô thấy cũng chỉ là giường bệnh trống rỗng.

“Bùi phu nhân! cô đi đâu đó! “y tá đuổi theo.

“Mẹ của tôi đâu! Mẹ của tôi đâu! “Tịch Mạt níu lấy cánh tay y tá thật chặt. “Mẹ tôi ở đâu? “Hai mắt cô đỏ như con dã thú bị thương.

“Lương phu nhân đã qua đời vào rạng sáng hôm nay. hiện tại thi thể ở “.

“Không! “Tịch Mạt kích động đẩy ra y tá hét “Cô gạt người! Cô gạt người! “Cô hét lên “Mẹ sẽ không chết là sẽ không chết “Cô lắc đầu chậm rãi lui về phía sau sau đó ngã ở cửa phòng bệnh mẹ cô nơi nào còn có mẹ cùng nhiệt độ, hương vị của mẹ cô.

“Bùi phu nhân, xin cô bớt đau buồn! Chúng tôi đã gọi điện thoại báo cho Bùi Hạo Thần tiên sinh ông ấy rất nhanh liền đến! “y tá thật cẩn thận nói. Thời điểm này cũng chỉ có chồng mới có thể an ủi cô! Chỉ là cô không biết vị trước mắt này vợ chồng bình thường bên ngoài cũng không giống nhau. Hôn nhân của bọn họ đã tràn ngập thù hận tràn đầy tính kế cùng âm mưu,

Tịch chậm rãi chậm rãi ngồi dậy. “Bùi Hạo Thần? “Hắn còn dám tới. Tịch Mạt lau nước mắt trên mặt cũng không để chịu uy hiếp của hắn cô đã không còn gì! Ba ba đã chết mẹ cũng đã chết người yêu của cô hận chết cô!

“Không! Tịch Mạt lui về phía sau. Thân thể gắt gao dán trên vách tường. Lạnh lẽo trên vách tường từng trận đau đớn trên mỗi tắc da của cô.

Trong mưa lạnh giá Tịch Mạt tuyệt vọng chạy đi “Bùi Hạo Thần đời này kiếp này tôi cũng không muốn gặp lại anh, tôi nguyện rửa anh cả đời không có được hạnh phúc! “.

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Kiếp: Vợ Thế Tội Của Tổng Giám Đốc Satan* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 7: Hận ý khó quên.

Chương 7: Hận ý khó quên.

Bốn năm sau. Tập đoàn Hạo Thần.

Ánh mặt trời xuyên qua cửa sổ sát đất chiếu vào trên thảm sàn mềm mại nhưng lại không có chút cảm giác ấm áp nào. Phòng làm việc mang lấy tông màu xám lam chủ. Vải ghế sofa màu xám cùng rèm cửa màu đen trắng xen kẽ nhau. Bàn làm việc màu đen rộng rãi tất cả thoát nhìn đều là áp lực như vậy khiến người ta có cảm giác không thể thở.

Trước bàn làm việc. Người đàn ông mặc áo sơ mi màu trắng. Cổ tay áo xắn lên, xắn đến lộ ra một chút cánh tay cường tráng. Cổ áo hơi mở rộng lộ ra một làn da cùng Kim Sa giống nhau mà hắn đang cúi đầu lật văn kiện trong tay lên xem. Bên trong điều hòa mờ hơn mười độ cả người hắn đều tản ra hơi thở lạnh lẽo. Hạ xuống vỗ phát ngăn trở ánh mắt của hắn không cách nào che chắn lãnh khốc, tàn nhẫn bên trong mất hẳn.

Cộc Cộc Cộc

Theo tiếng gõ cửa hạ xuống một người đàn ông trẻ tuổi đi tới. Một thân đoan trang màu đen mang tơ vàng vừa ánh mắt cả người thoát nhìn đều đặc biệt tao nhã lịch sự!.

“Tổng giám đốc đây là sắp xếp hành trình tuần này! “Anh ta buông tập văn kiện xuống cũng không có rời đi.

“Còn có việc gì? “Bùi Hạo Thần để bút trong tay xuống ngẩng đầu hỏi. Trong con ngươi màu đen trầm tĩnh, lạnh lùng khiến người ta có cảm giác ngạt thở. Bốn năm hắn lại càng trở nên thành thực anh tuấn lịch lãm “Cậu mấy ngày nay có chút khác thường! “Anh nhìn trợ lý của mình

Phương Uyên Kiệt lắc đầu hai mắt nhìn Bùi Hạo Thần.

“Vừa ở sân bay có chuyện gì xảy ra vậy! “Phương Uyên Kiệt nghĩ một cái vẫn là mở miệng nói.

“Thì ra cậu có biết! “Bùi Hạo Thần bình thản nói một câu. “Được rồi, cậu cũng không cần quản chuyện này, mọi lộ trình tuần này đều hủy bỏ cho tôi! “Anh khép văn kiện trong tay lại rồi đứng dậy “Cậu có thể đi ra ngoài rồi một kỳ nghỉ phép với gì toàn bộ đều do công ty chi trả “.

“Anh đây là đuổi tôi sao? “Uyển Kiệt hỏi.

“Làm sao có thể chứ, chẳng qua cảm thấy cậu theo tôi nhiều năm như vậy cũng chưa có kỳ nghỉ nào “.

Phương Uyên Kiệt chau mày. “Hạo Thần! “Hắn thật sự gọi “Đã bốn năm anh thật sự không thể buông tha sao! “Lúc ở khắp sân bay Bùi Hạo Thần người mà hắn nhìn chăm chú ở đó chỉ có một người đó chính là Lương Tịch Mạt.

“Buông tha? “Bùi Hạo Thần cười nhạo. “Tôi tại sao phải buông tha! “Anh nhieu mầy.

“Lương Văn Xương đã chết ngay cả Tô Tĩnh Thu cũng đã chết cho dù có mối thù lớn đi nữa anh cũng nên buông tha đi! Tịch Mạt là vô tội! “Phương Uyên Kiệt kiên nhẫn nói. “Nếu cô ấy đã rời đi cũng đừng có đi tìm cô ấy nữa không được sao! “.

“Lương Văn Xương may mắn, ông ta đã chết, có thể không cần chịu trách nhiệm về sai lầm của mình. Người của Lương gia phải chịu trách nhiệm đối với sự việc kia. Đặc biệt là Lương Tịch Mạt trốn đi anh trả thù còn chưa có bắt đầu cô làm sao có thể trốn đi! Hừ, trên thế giới này không ai có thể phản bội anh. Không ai là có thể! “.

“Hạo Thần! Dù thế nào anh đem Tịch Mạt nắm ở trong lòng bàn tay cũng đã bốn năm thương tổn cô ấy anh cũng không đau lòng sao? “.

“Trái tim? Cậu không phải cũng đã nói tôi không có trái tim sao! “Bùi Hạo Thần một mực không cho là đúng! “Anh chưa bao giờ có cảm giác là anh sai! “.

Trong bốn năm anh chưa từng ngừng tìm kiếm trong nước, thế lực của hắn ở bên nước ngoài cũng dùng đến, nơi không thể chạm đến anh cũng không có bỏ qua. Nhưng cũng không có tin tức gì.

“Tìm bốn năm cũng không tìm được vậy thì không cần tìm nữa “Phương Uyên Kiệt khuyên nhủ.

“Tôi bảo đảm rằng cô ta sẽ trở lại! “Bùi Hạo Thần vô cùng tự tin nói. Năm đó cô cũng không có tham gia lễ tang Lương Văn Xương cùng Tô Tĩnh Thu trong bốn năm này ngày giỗ của bọn họ cô cũng chưa từng xuất hiện. Như vậy năm nay cô ấy sẽ trở lại!.

“Anh có từng nghĩ Tịch Mạt có lẽ đã chết lúc cô ấy rời đi mới mười bảy tuổi trên người cũng không có đồng nào. Cô ấy là một thiên kim tiểu thư làm sao cô có thể lo cho cuộc sống! “Phương Uyên Kiệt mở miệng.

“Chết? Ha ha nếu cô ta thật đã chết rồi vậy cậu nên chúc mừng cô ta bởi vì nếu cô ta còn sống tôi sẽ cho cô ta biết cái gì gọi là sống không bằng chết” .

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Kiếp: Vợ Thế Tội Của Tổng Giám Đốc Satan* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 8: Linh cảm xấu.

Chương 8: Linh cảm xấu.

Bùi Hạo Thần đứng trước cửa sổ sát đất vừa mới tắm qua tóc của hắn vẫn còn ướt tùy tiện mặc một chiếc áo hắn cầm ly rượu nhẹ nhàng nhắm nhắm ánh mắt lại nhìn ra ngoài cửa sổ.

“Đã chết rồi sao? “Hắn nhớ lại lời nói của Phương Uyên Kiệt lập tức cười lạnh một tiếng. “Không, Lương Tịch Mạt tôi còn chưa kịp trả thù cô ngay cả tư cách chết cũng không có nếu các người cho rằng chết đi là có thể giải quyết tất cả như vậy thì các người sai lầm rồi! “Hắn nhẹ nhàng đưa ly rượu. Động tác tao nhã như vậy với nụ cười nơi khóe miệng lộ ra có vẻ không hợp nhau.

“Chỉ cần một vài giờ liền rõ kết quả! “Hắn ngẩng đầu đem rượu trong ly một hơn uống cạn chất lỏng màu đỏ còn đọng lại nơi khóe miệng nhẹ nhàng dùng ngón cái lau đi nhìn chất lỏng màu đỏ hắn cơ hồ ngửi được mùi máu tanh.

Xoay người sang chỗ khác hắn nhìn bức ảnh cưới to phủ kín bức tường kia. Cười khẽ một tiếng.

Bốn năm trước Tô Tĩnh Thu đột nhiên chết, Lương Văn Xương cũng chết thảm trong ngục, Lương Tịch Mạt giống như bốc hơi khỏi trần gian. Tất cả đều nằm ngoài dự liệu của hắn. Oán hận vốn là chất chứa trong lòng cũng càng ngày càng nghiêm trọng nếu như không có phát tiết ra ngoài vậy hắn nhất định sẽ nổ tung.

“Lương Tịch Mạt, cô cho là cô thật sự có thể trốn thoát sao! “Thời gian tôi có rất nhiều tôi sẽ dây dưa cả đời cùng cô cho dù cô chết tôi cũng phải nhìn thấy thi thể của cô.

“Choang! “Ly rượu bị hắn nắm chặt liền vỡ tan mảnh thủy tinh đâm vào trong lòng bàn tay nhìn thấy máu nhỏ từng giọt trên thảm sàn. Nợ máu dĩ nhiên phải trả bằng máu.

Trời mưa lớn trong hẻm nhỏ tối đen tiếng khóc bất lực của cô gái thật lâu vẫn quanh quẩn tia chớp chợt lóe lên ánh sáng bạc hơi thở lạnh thổi đến trước mặt.

Một cô gái mặc quần áo màu trắng ngồi trên sàn gỗ thân thể lui thành một đoàn mờ hôi làm ướt tóc mai. Thấm ướt quần áo của cô.

“Tôi không có con gái không biết xấu hổ như cô! Người phụ nữ vì tức giận mà giọng nói gay gắt lập tức vang lên bên tai. “Cô cút cho tôi! Cô cút cho tôi! “Người con gái từ trong mộng tỉnh lại. Bất an mờ mịt nhìn cô vùng vẫy đứng lên mở tất cả đèn trong phòng lên cho đến khi mỗi một chỗ góc

ngách trong phòng đều tràn ngập ánh sáng cô mới thở phào nhẹ nhõm. Tịch Mạt lau mồ hôi trên trán đi cô dựa lên trên cửa sổ sát đất chậm rãi ngồi xuống. Đem tóc mai ướt đầm mồ hôi nhét ra sau tai cô từ từ ổn định hô hấp của mình.

Cô chạy trốn khỏi T thị cũng đã bốn năm nhưng không ngờ cô vẫn về chỗ này! Cô rã rời nhìn đèn đuốc bên ngoài cửa sổ thật sâu thở dài.

“Tịch Mạt, không có chuyện gì mày rất nhanh liền có thể rời đi nơi tràn đầy sợ hãi này. Gặp qua ba ba cùng mẹ là mày có thể rời đi mang bọn họ cùng một chỗ sau khi rời đi rồi cuộc không cần quay lại trên thế giới cũng không còn Lương Tịch Mạt. Không bao giờ!” Tịch Mạt tự an ủi chính mình từ trong ngăn tủ bên cạnh lấy ra một tờ giấy cô nhẹ nhàng viết lên. Đây là địa chỉ mà cô hao hết trăm cay nghìn đắng mới tìm được.

“Ba ba! Mẹ! Tịch Mạt cũng không có tham gia tang lễ hai người các người có tức giận hay không!” “Cô nhẹ giọng nỉ non. Lúc này cô vội vã liền muốn đi thăm ba ba cùng mẹ cô nhưng nghĩ tới quá khứ tới thăm làm cô sợ hãi trong bốn năm sợ hãi của cô càng lúc càng sợ.

Sợ đến ngay cả lúc đi ngủ cũng không dám tắt đèn giống như lúc này rõ ràng trong lòng vô cùng lo lắng. Chỉ là đến cả dũng khí đi ra ngoài cũng không có cho đến khi ngoài cửa sổ tờ mờ sáng Tịch Mạt đứng dậy từ trong tủ quần áo lấy quần áo ra toàn thân màu đen cô mới bước ra ngoài.

Bình minh sương mù rất nặng một trận gió thổi tới còn mang theo từng đợt lạnh đeo lên kính râm Tịch Mạt đón một chiếc xe taxi hướng nghĩa địa chạy nhanh dựa lên trên cửa kính xe Tịch Mạt nắm chặt đầu ngón tay đang run rẩy, đợi chờ hân bốn năm mong mỏi bốn năm cô cuối cùng cũng có thể tới thăm ba ba cùng mẹ cô.

Tịch Mạt vẫn dựa lên trên cửa kính xe còn chưa có tới gần nghĩa địa cô cũng đã thấy bất an cùng không yên chẳng lẽ sẽ có chuyện gì xảy ra hay sao.

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Kiếp: Vợ Thế Tội Của Tổng Giám Đốc Satan* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9: Không thể rời đi.

Chương 9: Không thể rời đi.

Xa xa cô chỉ nghe thấy âm thanh của sóng biển Tịch Mạt chịu đựng sự run rẩy trong lòng từ từ xuống xe. Mỗi bước của cô đều nặng nề như vậy.

Trong nghĩa địa yên tĩnh u ám, đôi khi truyền đến trận gió thổi lá cây phát ra tiếng xào xạc đáng sợ Tịch Mạt hít sâu một hơi, gắt sao đề xuống khăn trương trong lòng càng bước tới gần cô càng khăn trương không thể hít thở cho đến khi thấy Bia Mộ của ba mẹ cô ngay cả hơi sức để đứng vững cũng không có. “Ba! Mẹ!” Tịch Mạt quý xuống dùng đầu gối bò qua. Tay cô run rẩy vuốt nhẹ Bia Mộ. Vuốt nhẹ tên cùng bức ảnh con con đã về thật xin lỗi Tịch Mạt bất hiểu. Tất cả nhớ nhưng, uất ức đều ở một khắc này bộc phát ra, cô nghẹn ngào khóc không thành tiếng.

“Ba! Mẹ! Là Tịch Mạt không tốt lâu như vậy mới trở về, thật xin lỗi! Con nhớ hai người quá.” Tịch Mạt ôm Bia Mộ lạnh giá nước mắt rơi xuống trên bia mộ, cô nói ra sự nhớ nhung của mình sương sớm làm ướt lọn tóc của cô, cô quý gối trước bia mộ lạnh giá nhẹ hôn lên tấm ảnh của ba mẹ. “Ba! Mẹ! Tịch Mạt sẽ không bao giờ bỏ lại hai người nữa. Cô lau nước mắt. Hai người không phải luôn muốn đi Barcelona chơi sao! Đổi lại lần này con gái sẽ mang hai người đi chúng ta đi sẽ đi tất cả nơi mà hai người luôn muốn đi cả nhà chúng ta sẽ không bao giờ tách ra nữa” Tịch Mạt để cái trán lên Bia Mộ.

“Không muốn tách ra liền ở lại! Vì cái gì phải rời khỏi chứ!” Âm thanh đột nhiên vang lên làm cho sau lưng Tịch Mạt cứng đờ. “Tịch Mạt! Chúng ta bốn năm không gặp em cũng không muốn quay đầu lại nhìn tới một cái sao?”

Bùi Hạo Thần từ từ đi qua nhìn cô gái quý gối trước bia mộ bốn năm vẫn như trước anh liếc mắt một cái liền có thể nhận ra bóng lưng của cô. Anh chậm rãi ngồi xuống tay khoác lên trên vai Tịch Mạt một khắc này anh cảm thấy rõ ràng cô giật mình một cái.

“Làm sao vậy? em sợ tôi?”

Tịch Mạt duy trì động tác ban đầu cô biết Bùi Hạo Thần sẽ không buông tha tìm kiếm cô chỉ là không nghĩ tới anh ta chuyên tâm như vậy. Ra ngoài sớm như vậy vì đề phòng cùng Bùi Hạo Thần gặp nhau ở mộ địa chỉ là không nghĩ tới vẫn là gặp nhau!

“Tịch Mạt! Tôi nhìn em lớn lên như vậy cuối cùng vẫn là hiểu rõ của em nhất em vẫn cố chấp như vậy, em biết rõ cho dù em có trốn tôi thì tôi cũng không bỏ qua cho em. Em biết rõ tôi sẽ ở chỗ này tại chỗ này chờ em nhưng em vẫn cố tình nhận chết đề ý. Cố tình ở ngày giỗ của bọn họ tới tế bái!” Bàn tay anh chuyển mặt Tịch Mạt qua. Trên khuôn mặt nhỏ nhắn lớn cỡ bàn tay của cô còn phủ đầy nước mắt. Kính râm chiếm gần nửa khuôn mặt khiến mặt Tịch Mạt thoát nhìn càng nhỏ thêm

Thời điểm cách bốn năm mới gặp lại nhau đủ có thể khiến bọn hắn im lặng hồi lâu. Bùi Hạo Thần nhìn Tịch Mạt ở trong lòng có chút trăm cảm xúc lẫn lộn.

“Đã lâu không gặp!” Tịch Mạt áp chế run rẩy trong lòng thân nhiên chào hỏi.

Cô đứng dậy tháo kính mắt xuống nhìn Bùi Hạo Thần.

Bùi Hạo Thần nghiêng đầu đánh giá người trước mặt. Anh cho là sẽ gặp lại cô như trước sẽ là mười mấy tuổi kia, vĩnh viễn là bộ dáng trẻ con không lớn. Nhưng trầm tĩnh trên mặt cô làm cho anh kinh ngạc. Thì ra có lúc thật sự có thể thay đổi tất cả.

“Phải! Đã lâu không gặp! “Bùi Hạo Thần tiến lên một bước Tịch Mạt theo bản năng lui về phía sau. “Tôi lại không thích người cách tôi xa như vậy à? “Anh nhếch khóe miệng.

Giờ khắc này gió càng lạnh hơn.

“Cao quý như anh tới gần tôi không cảm thấy kia là một loại si nhục sao? “Giọng nói của cô rất nhẹ làm cho Bùi Hạo Thần chấn động không nhỏ. Anh nghĩ nghìn chuông. Nghĩ mọi tình cảnh cùng Tịch Mạt gặp lại. Nhưng không có một chút giống trong dự liệu. Hình như khi anh đang trong tiềm thức Tịch Mạt đang là đứa trẻ mười mấy tuổi luôn luôn ý lại vào anh giống như người nhà.

“Tôi nên cảm ơn anh cho ba mẹ của tôi một chỗ an táng! “Tịch Mạt xa cách kéo khoảng cách cùng Bùi Hạo Thần. Cô nâng hai mắt lên nhìn Bùi Hạo Thần. Ánh mắt lạnh lẽo tràn đầy hận ý. Nhìn Bùi Hạo Thần cùng đây đưa bốn năm, tra tấn cô bốn năm trải qua đau khổ rõ ràng ở trong đầu cứ như vậy mà dâng lên.

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Kiếp: Vợ Thế Tội Của Tổng Giám Đốc Satan* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10: giễu cợt nói.

Chương 10: giễu cợt nói.

Bùi Hạo Thần có giật mình đôi chút. Không nghĩ tới ba phen mấy bận Tịch Mạt đều giễu cợt nói : “Cô đã thay đổi, ha ha, bất quá như vậy cũng tốt trò chơi sẽ càng thú vị hơn không phải sao! “.

Nhìn thấy giễu cợt trong mắt Bùi Hạo Thần, Tịch Mạt nắm quyền thật chặt nhưng vẫn áp chế hận ý trong lòng cô. Bây giờ không có gì quan trọng hơn là đem ba mẹ rời khỏi chỗ này. “Cảm ơn anh đã chiếu cố bọn họ nhiều năm như vậy! Anh Hạo Thần, nếu đã gặp anh tại đây tôi cũng không giấu diếm nữa. Tôi muốn đưa ba mẹ tôi rời khỏi chỗ này! “.

“Rời khỏi chỗ này? “Bùi Hạo Thần giễu cợt nói. Thật là buồn cười, hẳn chính là đợi cô bốn năm mới có thể chờ tới ngày này. Làm sao có thể để cô rời đi như vậy. “Luong Tịch Mạt bốn năm qua em vẫn đơn giản buồn cười như vậy. Tịch Mạt, em dựa vào cái gì cho rằng tôi sẽ để em rời đi! “.

“

Tôi không biết anh lấy tư cách gì mà lại đi ngăn cản tôi! “Tịch Mạt lắc đầu. “Tôi muốn mang ba mẹ tôi về nhà! Bùi Hạo Thần, anh không cần khinh người quá đáng “.

“Tịch Mạt nhà của em là ở nơi này, em còn muốn đi đâu? “Bùi Hạo Thần nhíu mày.

“Nhà? “Tịch Mạt hỏi. “Tôi không có nhà! Luong gia nhà tan cửa nát từ lâu rồi! “.

“Nhà của tôi sẽ là nhà của em! “Bùi Hạo Thần bình tĩnh nói. “Đi thôi chúng ta về nhà! “Anh vươn tay không cho cô có thời gian cự tuyệt nói. Em lưu lạc ở bên ngoài đã lâu rồi! “.

Tịch Mạt nhìn Bùi Hạo Thần đưa tay tới cô bình tĩnh đem mặt xoay về một bên.

Thái độ của Tịch Mạt làm Bùi Hạo Thần có chút hoảng sợ. “Bốn năm này, rốt cuộc cô đã trải qua những gì? “Anh biết Luong Tịch Mạt tuyệt đối không lạnh nhạt như vậy. Cô gái im lặng ở trước mắt này nếu không phải cô gọi anh một tiếng là “Anh Hạo Thần“, không phải cô gọi Luong Văn Xương một tiếng là “ba “anh gần như cho rằng mình đã nhận nhầm người!.

“Anh Hạo Thần! Cô gọi ra ba chữ. Nhà của anh sẽ vĩnh viễn là nhà của anh cũng sẽ không phải là nhà của tôi! “.

“Tịch Mạt chẳng lẽ em đã quên chúng ta đã kết hôn rồi sao! “Bùi Hạo Thần cười. “Của anh cũng là của em! “.

“Hôn nhân của tôi ở trên pháp luật không tính là gì! “Tịch Mạt nhắc nhở. “Luật pháp quy định, mười bảy tuổi còn chưa tới tuổi kết hôn “.

“Nhưng tất cả mọi người ở T thị đều em là vợ của tôi! “Anh cắt ngang lời của Tịch Mạt.

Tịch Mạt cười chút châm biếm: “Mặc dù vậy, chúng ta đã bốn năm xa cách trên pháp luật đã có thể làm quyết định ly hôn nếu anh Hạo Thần muốn nói những lời thừa thãi thủ tục tôi có thể đưa cho anh ngay lập tức! “.

“Luong Tịch Mạt, bốn năm qua không gặp bản lĩnh của em càng ngày càng lớn! “Anh cười nói.

Tịch Mạt nhìn bộ dáng kinh ngạc của Bùi Hạo Thần khỏe miệng anh nhếch lên tia cười giễu cợt, bản lĩnh không lớn nói không chừng bốn năm này không biết cô đã chết rồi bao nhiêu lần rồi! “

“ Vì sao chứ? “ Tịch Mạt hỏi. “ Bùi Hạo Thần, mọi thứ mà tôi có đều bị anh trực tiếp và gián tiếp hủy hoại, tôi không còn gì cả chỉ còn có cái mạng này thôi “.

“ Tôi cần mạng em làm gì? Tịch Mạt là tôi luyện tiếc em như vậy! “ Anh cười. “ Tịch Mạt, em trốn tôi nhiều năm như vậy. tôi đều đối với người ngoài nói chuyện của ba mẹ em đã mang cho em đá kích quá lớn. Em ở nước ngoài dưỡng bệnh, tất cả mọi người đều biết tôi vô vùng yêu em. Giống bốn năm trước tôi vì em mà có thể vứt bỏ người phụ nữ còn ở bên cạnh tôi! “.

“ Bùi Hạo Thần! Tịch Mạt quát to: “ Ba mẹ tôi đã bị anh hại chết, anh còn muốn thế nào? “ Anh ta vẫn còn dám nói. Nếu không phải vì anh ta bày ra một vở kịch như vậy ba mẹ em sẽ trách cô! Đến nỗi ôm nỗi hận mà chết.

“ Không phải tỏ ra vô cùng lạnh nhạt sao! “ Bùi Hạo Thần lộ ra tia cười giễu cợt.

“ Tịch Mạt, đồ vật này nọ có thể ăn bậy nhưng nói không thể nói lung tung! Mọi người đều biết Tô Tĩnh Thu chết là do bệnh mà Lương Văn Xương vì tranh cãi cùng bạn trong ngục về con gái của hắn không phải là người thứ ba mới phát sinh đánh nhau dẫn đến chết tất cả chuyện này cùng tôi không có quan hệ gì! “ Bùi Hạo Thần lắc đầu, trốn tránh tất cả trách nhiệm.

Tịch Mạt nhìn Bùi Hạo Thần: “ Cô không biết nên khóc hay nên cười. Bùi Hạo Thần, Anh không sợ gặp báo ứng sao? “ Anh ta thể nhưng lại phủ nhận tất cả.

“ Gặp báo ứng? “ A, anh cười. Đó là chuyện sau này nhưng mà Tịch Mạt cho dù tôi có xuống Địa ngục tôi cũng sẽ kéo em theo, anh vén tóc của cô lên in xuống một nụ hôn hết sức nguy hiểm.

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Kiếp: Vợ Thế Tội Của Tổng Giám Đốc Satan* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Uy hiếp vô sỉ.

Bùi Hạo Thần! Tịch Mạt đẩy Bùi Hạo Thần ra ngay cả một chút cảm giác áy náy anh ta cũng không có. Bốn năm trước anh đem ba mẹ của tôi đưa vào nhà giam vì vậy bệnh tình của mẹ tôi mới càng nặng thêm, bà chết trong bệnh viện lạnh băng, tôi vắng mặt, ba mẹ cũng không có mặt. Người một nhà chúng tôi ngay cả cơ hội gặp mặt lần cuối cùng cũng không có. Anh cảm thấy anh hại tôi còn chưa đủ thảm sao! Tịch Mạt không khống chế được hét lên.

Thảm? Bùi Hạo Thần cười đột nhiên anh nâng cằm Tịch Mạt lên! Em thấy được cái gì gọi là thảm hiện tại tôi có thể nói cho em biết so với nơi tôi chịu đựng. Của em không đáng kể chút nào!.

Cầm bị nắm đến phát đau Tịch Mạt bắt buộc ngẩng đầu lên nhìn hai mắt Bùi Hạo Thần. Ánh sáng không hề sáng nhưng cô lại thấy hận ý trong mắt Bùi Hạo Thần, Tịch Mạt chưa từng thấy ánh mắt âm tàn như vậy. Bốn năm anh ta lại càng thêm tàn nhẫn, khát máu. Bốn năm trước khi đối mặt với bệnh tình nguy kịch của mẹ cô anh ta thấy không sao cả. Tịch Mạt cảm giác được anh ta là súc sinh giờ phút này cô cảm thấy ngay cả súc sinh anh ta cũng không bằng.

Làm sao vậy? Thấy Tịch Mạt tức giận đến phát run Bùi Hạo Thần cười hỏi. Tịch Mạt thật sự tôi vẫn hỏi thăm tin tức của em! Anh tới gần Tịch Mạt. không cần nghĩ rồi đi em có biết tôi chờ ngày này đã bốn năm sao? Lương Tịch Mạt nếu bốn năm trước em đừng cảm thừa nhận tất cả có lẽ tôi sẽ không hận em như vậy nhưng thật không may em rời đi như thế chúng ta liên nợ mới nợ cũ cùng tính một lượt tôi sẽ đem Lương Văn Xương nợ Bùi gia chúng ta cùng em nợ của tôi cùng lúc mang cả tiền lời đòi lại!.

Bùi Hạo Thần, tôi không biết anh tại sao lại hận ba tôi như vậy! được cho dù chuyện ba mẹ của tôi làm là sai thì ông ấy đã bị anh hại chết còn có mẹ của tôi! Nhà của tôi đã bị anh làm hại nhà tan cửa nát ai mới là rất cần người nào! Tịch Mạt lạnh lùng hỏi. Hạo Thần, tôi lại nợ anh cái gì? Anh một tay đạo diễn thật là tốt diễn để tôi trở thành người thứ ba trong mắt mọi người, tôi là hồ ly tinh phá hư nhà người ta, ba của tôi không tin tôi, mẹ của tôi cũng không muốn tin tôi ngay cả khi bọn đã chết còn mang theo hiểu lầm đối với tôi cùng oán hận nhưng ngay cả cơ hội để giải thích tôi cũng không có! Tịch Mạt vô lực nói lên. Bùi Hạo Thần! Anh có tư cách gì để hận tôi! .

Tư cách? Hừ! Bùi Hạo Thần cười. Tịch Mạt! Thực lực chính là tư cách!

Anh cười nhắc nhở.

Phải! Thực lực chính là tư cách. Tịch Mạt gật đầu. Năm đó Lương Văn Xương bởi vì bị kiện rửa tiền tham ô phải vào tù các cô tìm không thấy căn cứ chính xác để tranh luận ngay cả luật sư nguyên ý biện hộ cho Lương Văn Xương cũng không có. Cho dù là lúc đó Bùi Hạo Thần dùng thực lực của tập đoàn Hạo Thần để bức bách cũng không có luật sư nguyên ý tiếp nhận. Lúc đó Tịch Mạt nghĩ đến chuyện ba mẹ thật sự rất nghiêm trọng sau cô lại nghĩ thông suốt hóa ra tất cả đều do Bùi Hạo Thần sắp đặt. Nếu như anh ta nói ra bởi vì hắn có thực lực. Mười mấy tuổi sáng lập công ty, chỉ ba năm ngắn

ngủn tập đoàn Hạo Thần trong lúc nghiệp bên trong phong sinh thủy khởi lúc đó vì ba ba coi trọng anh ta tài cán đối với anh ta đặc biệt tán thưởng thảo khắp nơi diu dất, trợ giúp anh ta nhưng kết quả quan hệ bọn họ biến thành quan hệ nông phu cùng xã.

Biết là tốt rồi! Bùi Hạo Thần gật đầu. Tịch Mạt! Tôi biết em là người thông minh. Em cũng có thể hiểu tôi chuyện tôi muốn làm là không từ thủ đoạn nào cho nên tôi không muốn làm ra chuyện khiến em càng hận tôi! Anh nói xong nắm cầm Tịch Mạt đem cô kéo đến môi của mình vừa hôn lên môi của cô: Em nói xem ba ba của em nhìn chúng ta thân thiết như vậy sẽ có loại tâm tình gì? .

Lưng Tịch Mạt nháy mắt cứng ngắt.

Nếu như em không ngoan ngoãn cùng tôi trở về em có tin hay không tôi liền ở trước mặt Lương Văn Xương cùng Tô Tĩnh Thu phía trước em

--

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Kiếp: Vợ Thế Tội Của Tổng Giám Đốc Satan* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 12: Chỉ cần tôi muốn

Tịch Mạt bị Bùi Hạo Thần túm nhét vào trong xe. Bùi Hạo Thần ngồi ở vị trí lái xe thấy Tịch Mạt có vẻ không cam lòng. Lúc vừa chạm đến thân thể của cô trong lòng anh hoảng sợ. Thân thể Tịch Mạt quá nhẹ giống như một đứa bé.

Bùi Hạo Thần! Anh thật không biết xấu hổ! Tịch Mạt mắng to rất giận nhưng lại không thể không sợ đối với uy hiếp của Bùi Hạo Thần: Anh có tư cách gì mang tôi đi! Anh thả tôi ra! Cô dùng sức đập cửa kính xe.

Lương Tịch Mạt! Bùi Hạo Thần kéo cổ tay Tịch Mạt qua: Chớ tiếp tục cùng tôi nói đến tư cách! Hiện tại tâm tình tôi rất tốt, em ngoan ngoãn cho tôi không nên chọc giận tôi nếu không Tịch Mạt tôi nhất định làm cho em biết cái gì là hối hận! Anh chống lên trán của cô lạnh lùng nhắc nhở.

Hối hận? Tịch Mạt cảm thấy buồn cười: Bùi Hạo Thần, tôi đã hai bàn tay trắng tôi còn sợ uy hiếp sao! Tịch Mạt cười nhìn Bùi Hạo Thần.

Bùi Hạo Thần có chút sùng sốt. Thái độ của Tịch Mạt như vậy làm cho anh ngạc nhiên cô bình tĩnh cùng hồ hững làm cho anh vô cùng bất mãn cùng bất an. Ý tứ của cô là chính mình không uy hiếp được cô, cô có thể không hề có kỵ mà rời đi?

Phải không? Hai bàn tay trắng? Bùi Hạo Thần cười: Lương Tịch Mạt, em cảm thấy tôi không uy hiếp được em liền không có biện pháp sao? Anh nhủ thầm: Tịch Mạt, đối với chúng ta không cần uy hiếp tính toán chỉ là tôi muốn giữ em lại cái này là đủ rồi! Anh nâng cầm Tịch Mạt lên nhẹ nhàng mà vuốt ve bên mặt của cô: Em nói có đúng không? Anh thò người ra đối với môi Tịch Mạt chỉ là chạm vào môi cô.

Lặng Vần hiên.

Xe vững vàng dừng lại Tịch Mạt bị Bùi Hạo Thần kéo ra ngoài, so với bốn năm trước nơi này không có gì thay đổi thậm chí cả cửa, vị trí bồn hoa cũng không có thay đổi Bùi Hạo Thần là một người rất yêu cái cũ nhưng ngoại trừ — phụ nữ.

Tịch Mạt xem này đây là nhà của chúng ta! Anh ôm bà vai Tịch Mạt hết sức dịu dàng nói.

Thân thể Tịch Mạt run rẩy lên nơi này là nguyên do tất cả ác mộng đến với cô dưới chân tựa hồ có thiên kim nặng bước chân cô không thể bước thân thể có chút mềm.

Tịch Mạt có phải là nhớ tới rất nhiều chuyện không? Một cánh tay vòng qua cổ Tịch Mạt làm cho cô dựa lên trên người của mình. Một cái động tác giống như cưỡng ép. Lương Tịch Mạt không thể thờ nổi không phải vì tay Bùi Hạo Thần dùng sức mà là cảm giác được cái loại áp lực vô hình này.

Bốn năm không trở về, rất nhớ nhà đi! Môi anh lạnh buốt chạm vào hai má Tịch Mạt. Tôi mang em đi xem một chút! Anh chặn ngang ôm lấy Tịch Mạt bước nhanh vào phòng ngủ.

Trời mới vừa sáng các người hầu đã rời giường quét tước phòng ở nhìn thấy thiếu gia ôm một người phụ nữ trở về tất cả mọi người tập mãi thành thói quen xoay người làm không nhìn thấy nhưng Bùi Hạo Thần như là cố ý giống nhau động tác của anh ta rất chậm chậm đến để tất cả mọi người nhìn về phía bên này để cho bọn họ phát hiện người phụ nữ này là Thiếu phu nhân mất tích bốn năm.

Thiếu phu nhân! Có người nói thầm một câu lập tức tất cả mọi người nhìn qua kính ngạc, Tịch Mạt bị mọi người kinh ngạc chăm chú nhìn giống như không mặc quần áo giống nhau cô cảm thấy khó chịu. Cô xoay thân thể đem mặt quay tới một bên tránh né tầm mắt mọi người.

Bùi Hạo Thần! Anh quả nhiên lợi hại mới vừa vào cửa anh liền cho tôi cảm giác khó chịu.

Thất thần làm gì còn không mau chào hỏi! Bùi Hạo Thần cau mày lại.

Thiếu phu nhân! Mọi người bị âm thanh lạnh lùng của Bùi Hạo Thần từ giữa kinh ngạc bị kéo lại.

Bùi Hạo Thần vừa lòng gật gật đầu: Được! Chúng ta đi lên thôi! Thanh âm của anh hết sức dịu dàng. Dùng chóp mũi cọ xát cái mũi Tịch Mạt.

Bùi Hạo Thần! Quan hệ của chúng ta người khác không biết nhưng người hầu trong nhà ai lại không biết anh diễn trò như vậy anh không cảm thấy rất mệt sao! Đối với động tác thân mật của Bùi Hạo Thần Tịch Mạt có cảm thấy chán ghét.

Nhìn vẻ mặt chán ghét của em như vậy tôi cảm thấy lại một một chút cũng là đáng! Bùi Hạo Thần nói xong đem Tịch Mạt ôm càng chặt hơn giống như muốn đem cô bóp nát.

--

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Kiếp: Vợ Thế Tội Của Tổng Giám Đốc Satan* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 13: Nụ hôn xấu hổ

Tịch Mạt đứng giữa phòng ngủ. Bên trong phòng ngủ tất cả đều không thay đổi, tất cả đều sạch sẽ xem ra chỉ có áo cưới trước mặt này là phù đầy tro bụi.

Nhìn gian phòng ngủ này, Tịch Mạt lại nhớ đến đêm mưa bốn năm trước. Cô từ từ đi đến bên sofa chỗ mà cô đã đứng ở vị trí này mà quỳ xuống cầu xin Bùi Hạo Thần bỏ qua cho ba của cô. Từ từ ngồi xổm xuống Tịch Mạt vuốt nhẹ sàn nhà đầu ngón tay chạm được sàn nhà kia nháy mắt cô vội vàng đem tay thu về. Thật đau kịch liệt. Ngồi ở trên sàn nhà ngực Tịch Mạt lên xuống kịch liệt, cô liền nhắm mắt lại gắt gao đè nén đau đớn bên trong ngực, đầu Tịch Mạt rất đau, toàn thân cô đều đau, dường như đau đớn lan khắp mỗi một tế bào.

Tất cả ở nơi này đều không có thay đổi! Bùi Hạo Thần đi lên từng bước. Tịch Mạt! Em nhận ra cái gì sao? Nhìn thấy thân thể Tịch Mạt run rẩy Bùi Hạo Thần vội vã đi lên, anh rất muốn biết khi Tịch Mạt thấy tất cả chuyện này sẽ có bộ dạng đau khổ thế nào.

Anh nghĩ tôi sẽ nói gì? Tịch Mạt không có quay đầu lại cô nhắm mắt thật chặt kiềm chế nước mắt nhưng thanh âm run rẩy lại không có cách nào.

Tôi muốn nghe em nói nhiều năm như vậy không thấy anh muốn tôi! Bùi Hạo Thần trêu tức kéo Tịch Mạt lên.

Bùi Hạo Thần! Anh không sao chứ! Tịch Mạt ngẩng đầu còn sờ sờ trán của anh ta: Bốn năm nay tôi rất nhớ anh một khắc cũng không quên anh. Tôi sẽ không quên tất cả đều là do anh ban tặng, tôi cũng sẽ không quên Lương gia tôi đều bị hủy ở trong tay anh. Bùi Hạo Thần! Đời này kiếp này dù cho tôi có quên chính mình là ai tôi cũng không quên anh! Tịch Mạt cắn răng nói. Cô cũng không biết mình sẽ có một ngày có thể hận một người như vậy!.

Phải không? Bùi Hạo Thần đột nhiên đem Tịch Mạt kéo vào trong lòng thân thể của bọn họ dán chặt cùng một chỗ: Thì ra em yêu tôi như vậy? không quên được tôi như vậy! Hơi thở lạnh lẽo phun trên mặt Tịch Mạt.

Tịch Mạt cười: Bùi Hạo Thần! Anh hại tôi nhà tan cửa nát cho dù là tôi chết tôi cũng không yêu anh! .

Tịch Mạt! tôi nhắc nhở em không cần tiếp tục đem tôi hại em nhà tan cửa nát treo ở bên miệng có lẽ tôi không thích có tội danh này! Thanh âm nhàn nhạt của Bùi Hạo Thần lại khiến người khác cảm thấy sợ hãi!

Thì ra anh là người không dám đối mặt với sự thật! Tịch Mạt bị ôm chặt cũng không dây dụa.

Tịch Mạt! Em giống như là người xa lạ! Bùi Hạo Thần yêu thương vuốt nhẹ gò má Tịch Mạt. Tôi không dám đối mặt với sự thật đó cũng là chuyện của tôi. Lương Tịch Mạt! Em chỉ cần biết tất cả chuyện này đều là do em nợ tôi. Nâng cằm Tịch Mạt lên một chút. Nếu em đã muốn tự chui đầu vào lưới như vậy tôi sẽ không có gì mà buông tay! Tôi giao cho em em chỉ có thể lựa chọn thừa nhận!.

Hừ! Tịch Mạt cười lạnh. Bộ ngực lên xuống như có như không cọ xát thân thể Bùi Hạo Thần. Cảm giác mềm mại khiến yết hầu của anh có phản căng thẳng. Anh đem Tịch Mạt ôm càng chặt hơn chặt đến nỗi Tịch Mạt không thể thở.

Dáng người của em không có lớn lên chỗ này ngược lại lớn lên không ít Bùi Hạo Thần cười tà.

Anh! Ngực Tịch Mạt vốn là bị đè ép không thể thở cũng vì Bùi Hạo Thần trêu chọc rõ ràng gương mặt của cô càng thêm đỏ bừng.

Nhìn thấy bộ dáng Tịch Mạt hai má đỏ bừng Bùi Hạo Thần xoay người đem Tịch Mạt đặt ở trên vách tường che lại môi của cô trần trọc hôn hai tay bị đặt ở trên vách tường Tịch Mạt không thể giãy dụa cô tròn tròn mắt nhìn cùng bộ dạng tròn tròn mắt trong mắt trêu tức Bùi Hạo Thần đợi anh hôn thỏa thích rồi rời khỏi môi của cô, cô dùng sức chà xát môi của mình.

--

Chương 14: Chết không nhắm mắt

Bùi Hạo Thần cùng với trong tưởng tượng của cô đều không giống nhau tất cả nhục nhã đều không tiếp diễn ngay cả tìm phiền phức đến cho cô cũng chưa có, Bùi Hạo Thần mang cô về Lăng Vân hiên nhưng lại không thấy bóng dáng anh ta đâu. Cả ngày ngồi ngầy người trong phòng Tịch Mạt cũng nhin không được nữa cô muốn rời khỏi nơi này nhưng mấy lần đi ra ngoài đều bị cản lại. Thậm chí không cho cô ra khỏi căn phòng.

Cô khắp nơi gọi cho Bùi Hạo Thần, thật ngạc nhiên số điện thoại này cô còn nhớ rõ càng ngạc nhiên là Bùi Hạo Thần không có đổi số. Mỗi lần gọi đều không có ai nhận Tịch Mạt tức giận đem điện thoại ném đi điện thoại rơi trên mặt đất trượt ra thật xa.

Bùi Hạo Thần! Anh cho là như vậy liền giam được tôi sao! Tịch Mạt thờ hờn hờn ngồi xuống.

Thiếu phu nhân! Cô nghỉ ngơi một lát đi! Đi tới là một người làm đã lớn tuổi. Cô ăn một ít gì đi! Cô đã một ngày không ăn gì rồi! .

Thả tôi ra! Tôi phải rời khỏi đây! Tịch Mạt đứng lên.

Thiếu gia đã dặn không cho cô rời khỏi nơi này! Người làm cúi đầu thật cẩn thận nói.

Nếu như tôi nhất định phải rời khỏi đây! Tịch Mạt lạnh lùng hỏi. Bùi Hạo Thần! Anh xem tôi như đứa trẻ sao! .

Vậy em cứ rời đi thử xem! Thanh âm của Bùi Hạo Thần vang lên bộ dạng lười biếng anh đi vào phòng khách thấy vẻ mặt tức giận của Tịch Mạt khoe miệng liền nâng lên.

Bùi Hạo Thần! Anh đây là giam người không hợp pháp! Tôi có thể tố cáo anh! Tịch Mạt giống như con thú nhỏ tức giận.

Em tố cáo tôi! Có cần tôi giới thiệu luật sư cho em không? Bùi Hạo Thần thông thả ngồi xuống cảm ly trà lên uống một ngụm nước.

Anh rốt cuộc muốn thế nào! Tịch Mạt đi đến trước mặt Bùi Hạo Thần. Bùi Hạo Thần rốt cuộc anh muốn như thế nào mới có thể thả tôi đi? Tịch Mạt bắt đầu dĩ hời.

Tịch Mạt! Em là vợ tôi, em không ở bên cạnh tôi, em muốn đi đâu? Anh ngược mắt lên ôn nhu nhìn Tịch Mạt, sau đó gờ tay lên đem cô kéo vào trong ngực mình ôm thật chặt. Tịch Mạt! không cần tiếp tục thử sức chịu đựng của tôi! Em cũng biết sức chịu đựng của tôi rất kém, rất kém! Thanh âm của anh rất lâu.

Anh vì sao lại hận tôi như vậy! Tịch Mạt nghiêm túc nhìn Bùi Hạo Thần.

Tôi sao cam lòng hận em, Tịch Mạt, Tôi yêu em còn không kịp! Nói xong tay anh nhẹ nhàng luồn vào trong áo Tịch Mạt.

Hèn hạ! Tịch Mạt giãy dụa một cái.

Đừng nhúc nhích, tất cả mọi người đang ở đây! Anh khẽ hôn viền tai Tịch Mạt. Tôi hèn hạ, vô si em sớm biết! Anh nhẹ nhàng thử tai Tịch Mạt. Không cần lãng phí hơi sức, tôi sẽ không để em rời đi, em cũng không cần giãy dụa. Em trốn không thoát đâu .

Bùi Hạo Thần!

Tịch Mạt! Nếu em không nghe lời tôi có rất nhiều biện pháp làm em ngoan ngoãn! Anh nhẹ giọng nhắc nhở Nếu em ảm ỉ nữa em có tin tôi làm Lương Văn Xương chết cũng không yên ổn hay không! .

Tịch Mạt cứng đờ. Cô xoay mặt nhìn Bùi Hạo Thần. Bùi Hạo Thần! Anh có còn là người sao! .

Tôi không phải là người! Tôi thừa nhận! Bùi Hạo Thần gật đầu. Cho nên Tịch Mạt không cần đắc tội với kẻ không phải là người! Anh lạnh lùng nói.

Tôi đắc tội anh thì sao? Tịch Mạt hỏi. Bùi Hạo Thần! Anh còn có thể dùng cái gì để uy hiếp tôi! Tôi không sợ Anh! .

Em thật sự khẳng định ở T thị em không gánh nặng không người thân sao? Bùi Hạo Thần nhú mày.

Anh có ý tứ gì? Tịch Mạt trong lòng hoảng sợ.

Ví dụ như người bạn tốt của em lại ví dụ như người đàn ông mà em vẫn nhớ nhưng .

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Kiếp: Vợ Thế Tội Của Tổng Giám Đốc Satan* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Bạn bè thâm hiểm.

Anh thật sự nói vậy sao! Thanh âm hết sức ngạc nhiên tại trong âm nhạc đỉnh tai nhức óc âm ỉ vang dội. Bùi Hạo Thần, tôi không có nói sai anh thật đúng là một súc sinh! Người đàn ông mang theo ý cười cười nhạo.

Tôi cho tới bây giờ chưa có nói qua tôi là người! Bùi Hạo Thần nhủ mảy không quan tâm đến ý mỉa mai của bạn tốt.

Nhưng anh làm được cũng rất tốt! Người chết anh cũng không tha! .

Nếu không sao cô ta sẽ ngoan ngoãn cùng tôi rất bạn chơi trò mèo vờn chuột! Bùi Hạo Thần xem thường uống rượu.

Bùi Hạo Thần, may mắn tôi là bạn của anh chứ không phải kẻ địch. Nếu không tôi chết như thế nào chính mình còn không biết! Tiêu Lăng Phong hoảng sợ nhún nhún vai.

Cậu không phải ở chỗ này giả bộ thánh nhân cho tôi! Bùi Hạo Thần mắt trợn trắng tao nhả uống một ngụm rượu. Cậu so với tôi tốt ở chỗ nào sao? .

Ít tôi không giống cậu âm tàn như vậy, Hạo Thần, cậu chẳng lẽ không sợ Lương Tịch Mạt sẽ hận cậu sao? Tiêu Lăng Phong hỏi.

Tùy cô ta, cô ta muốn như nào liền như thế cùng tôi có quan hệ gì! .

Chỉ mong cậu sẽ không hối hận! Tiêu Lăng Phong lắc đầu.

Tôi chỉ hỏi có muốn làm hay không cũng không hỏi không hối hận cho dù là hối hận đó cũng là chuyện sau này! Bùi Hạo Thần tương đối không cho là đúng.

Tiêu Lăng Phong gật gật đầu. A, đúng rồi, lần trước đi sàn diễn công ty cậu cũng không tệ! .

Đã nói cho cậu đừng động đến người công ty tôi! Bùi Hạo Thần nói không cho phép. Nhỏ kia nhà cậu, cậu còn chưa đủ bạn rạn? .

Cậu so với tôi nhiều như vậy tôi cũng không thấy cậu nhiều bạn rạn! Tiêu Lăng Phong nói xong liền đứng dậy. Hiện tại còn thêm một người vợ, Bùi Hạo Thần, tôi thật sự sợ thận cậu mệt! .

Yên tâm coi như cậu mệt tôi sẽ không mệt! .

Quên đi, cậu đã keo kiệt vậy tôi sẽ tự mình tìm con mồi! Lấy ra một xấp tiền giấy đặt ở trên bàn, Tiêu Lăng Phong liền đứng dậy.

Quản tốt miệng của cậu! Lương Tịch Mạt mới trở lại sự việc lúc trước không cần lộ ra nếu không sự việc liền không đạt được hiệu quả như tôi muốn! .

Cậu lại muốn làm gì? Tiêu Lăng Phong đã đi ra lại quay lại. Tôi không thể không nhắc nhở cậu một câu không cần khiến cho lửa quá mức! Hạo Thần, đi ra giang hồ hỗn, luôn sẽ có ngày trả giá! Anh không nói nữa đến điểm là đừng anh tin ăn ý nhiều năm như vậy Bùi Hạo Thần nhất định sẽ hiểu được ý tứ trong lời nói của anh.

Bùi Hạo Thần không nhúc nhích, anh tìm một tư thế thoải mái ở trên sofa nhìn từng người muôn hình muôn vẻ trong quán bar phẩm chất nhẹ nhàng xuyên qua ly rượu thấy trong đám người này có cô bé ăn mặc mát mẻ anh đột nhiên nghĩ tới Tịch Mạt rồi đi nhiều năm như vậy có phải hay không cũng sẽ giống các cô ấy có cuộc sống bức bách.

Bùi Hạo Thần vầy vầy đầu. Máy đang ở đây nghĩ ngợi lung tung cái gì vậy, cô ta có cuộc sống thế nào là chuyện của cô ta, mảy chỉ cần phụ trách thu nợ là được rồi! Anh một hơi uống sạch rượu trong ly lúc đứng dậy đi khỏi quán bar vẫn không quên đến gần bắt chuyện với người đẹp.

Cả Lăng Vân hiện đèn cũng đã tối ngoại trừ phòng ngủ.

Lúc Tịch Mạt còn đang ngồi ngay ngắn trên sofa Bùi Hạo Thần liền ôm cô gái nóng bỏng đi tới.

Thấy Bùi Hạo Thần trở về Tịch Mạt liền đứng dậy thấy có cô gái dán nửa người trên người Bùi Hạo Thần Tịch Mạt thức thời đem mặt xoay qua bên cạnh.

Thần, cô ấy là ai! Thanh âm kiều lạt lạt của cô gái khiến người khác buồn nôn!

Vợ của tôi! Bùi Hạo Thần thản nhiên nói lên vài chữ.

Này! Cô gái không chút xấu hổ hướng cô chào hỏi.

Sao còn chưa ngủ? Bùi Hạo Thần nói lòng cà- vạt.

Tôi nên ngủ ở đâu? Tịch Mạt hỏi.

Bùi Hạo Thần nhủ mày Cô là ở chỗ này chờ anh bố trí phòng sao! người phụ nữ này! .

Em là chủ cái nhà này chẳng lẽ em muốn ngủ phòng khách sao! .

Phòng ngủ hình như không có chỗ của tôi! Tịch Mạt khó nhin nhìn nhìn diện mạo người phụ nữ bên người Bùi Hạo Thần chậm rãi mở miệng.

Về mặt Bùi Hạo Thần khê động Lương Tịch Mạt, được, thật sự được lắm! Anh khê nắm tay.

--

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Kiếp: Vợ Thế Tội Của Tổng Giám Đốc Satan* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Nửa đêm nhục nhã.

Tịch Mạt! “ Đây cô gái ra Bùi Hạo Thần đi lên. Thái độ của em như vậy thật sự làm cho tôi thật là khó chịu. Anh từng bước tới gần Tịch Mạt từng bước lui về phía sau, ngã ngồi ở trên ghế sofa, Bùi Hạo Thần lần thân xuống đem thân thể Tịch Mạt vây cùng sofa. Tôi mang người phụ nữ khác về nhà em cũng không để ý sao! Anh cười hỏi.

Đây là tự do của anh mà! ” Tịch Mạt không biết là bốn năm này anh ngủ một mình. Nghe lời nói của Tịch Mạt. Bùi Hạo Thần cười một chút.

Tịch Mạt nắm nắm tay thật chặt. Bùi Hạo Thần cười như vậy quá mức nguy hiểm! Cô khẩn trương nuốt nước miếng, cô bắt đầu có chút hối hận, cô nên tự mình tìm một chỗ nghỉ ngơi!

Tôi... Tôi một mình đi ra ngoài trước! Cô muốn đứng dậy.

Ra ngoài, đi đâu? Án Tịch Mạt xuống đem bà vai cô đặt ở trên ghế sofa lon.

Anh muốn làm gì? Tịch Mạt lui lui người về phía sau.

Tịch Mạt, chúng ta là vợ chồng, em nói tôi muốn làm gì? Há? Anh vừa nói vừa nâng cằm Tịch Mạt lên! Trên người anh có mùi nước hoa khiến Tịch Mạt ngạt thở. Nhưng Bùi Hạo Thần hình như không có phát hiện Tịch Mạt khó chịu trực tiếp hôn lên môi Tịch Mạt không quan tâm có người ở đây tay không kiêng nê gì ở trên người của cô dao động.

Tịch Mạt thật sự trưởng thành, xiong của cô một bàn tay anh đã không thể bao bọc. Nhấn nhui dưới tay. Cảm xúc tình tẻ làm cổ họng anh thắt chặt nụ hôn của anh càng ngày càng sâu động tác trên tay rất lớn nhưng cũng không mất kỹ xảo. Thân thể Tịch Mạt bắt đầu có chút cứng ngắc chậm rãi tê dại run rẩy.

Uhm! sau khi tiếng rên rỉ phát ra, Tịch Mạt cũng bị chính mình hù dọa!

Tịch Mạt của tôi đã lớn đến đủ để khiêu khích yuwang của tôi rồi sao! Thanh âm của anh trầm thấp, khàn khàn! Tịch Mạt, hương vị của em vẫn như trước không có đổi! Thanh âm Bùi Hạo Thần anh có chút khàn khàn. Anh nghiêng đầu nhìn Tịch Mạt đang hồ hấp dồn dập ý cười ở khóe miệng càng đậm. không đứng, càng ngày càng có hương vị! Anh uốn nắn quá mức, hôn kịch liệt khiến quần áo Tịch Mạt hỗn độn mở cổ áo như ẩn như hiện lộ ra một khe rãnh. Tịch Mạt! Hương vị của em làm tôi phát điên! Anh nghiêng người môi hôn ngực Tịch Mạt. Hình như tôi muốn em! Anh ám muội cười nhẹ. Thân thể càng thêm gần sát Tịch Mạt cơ hồ cảm giác được hạ thân anh có biến hóa.

Bùi Hạo Thần, anh không phải luôn miệng nói lấy tôi làm em gái anh chính là đối với em gái của anh như vậy sao! Tịch Mạt hoảng sợ kêu.

Tịch Mạt, một khắc tôi quyết định cưới em kia tôi vốn không có ý định đem em trở thành em gái! Nếu không đã sớm bị người khác đoạt trước tôi! ” Ha ha, anh cười lại đem Tịch Mạt đặt tại trên ghế sofa. Ngón tay như có như không cách diêu xẹt qua Tịch Mạt! Tịch Mạt kinh hô một tiếng. Không cần! Tịch Mạt giãy dụa.

Chúng ta đã là vợ chồng! Tịch Mạt đem thân này chính là chậm bốn năm Anh hôn môi Tịch Mạt, anh mới phát hiện mình vậy mà lại thích hương vị như vậy. Hôn không ngừng thêm sâu xé rách quần áo Tịch Mạt giờ phút này anh đã quên phía sau anh còn một người đứng ở đây. Tịch Mạt đây là một việc rất sung sướng, việc đó em đã có nhận thức không phải sao! Anh nhắc nhở Tịch Mạt sự kiện bốn năm trước kia.

Tịch Mạt mím chặt lấy môi nhưng tránh không khỏi Bùi Hạo Thần hôn cổ tay của cô bị đặt ở trên ghế sofa không thể gãy.

Buông! Cảm xúc Tịch Mạt có chút khác thường, cô kích động thét lên. Buông! Tịch Mạt ô ô khóc lên.

Bùi Hạo Thần có chút sững sờ cô vậy mà lại đang khóc. Thân thể cũng run rẩy thành một đồng.

Anh Hạo Thần, buông tôi ra, buông! Tịch Mạt khóc. Xin anh! Cô thấp giọng cầu xin dè chừng nhắm mắt lại thật chặt trong đầu thoáng hiện lên bộ mặt giả dối màu trắng. Cô cơ hồ có cảm giác đôi tay kia lần toàn thân của cô cảm giác được thân thể bị xé rách đau đớn.

Bùi Hạo Thần đặt Tịch Mạt ở trên người cô thờ dòn dập tìm đập đụng chạm lấy lồng ngực của anh.

--

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Kiếp: Vợ Thế Tội Của Tổng Giám Đốc Satan* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17: Nửa đêm nhục nhã 2.

Bùi Hạo Thần dùng cánh tay chống người lên anh nhìn Tịch Mạt phía dưới khóc đến run rẩy, anh nhẹ cau mày lại. Tiếng khóc của Tịch Mạt làm anh nghe hết sức chói tai.

Cũng đã không phải xử * nữ rồi còn giả bộ thuần khiết cái gì! Bùi Hạo Thần khinh thường trừng mắt nhìn Tịch Mạt. “Đây vẫn là trò lạt mềm buộc chặt của em? Tịch Mạt, tôi là người đàn ông trưởng thành. Trong lòng của em nghĩ như thế nào tôi rất rõ ràng? “Anh nâng tay dùng sức xé áo vốn nói lòng của Tịch Mạt vì động tác của Bùi Hạo Thần mà hai mảnh rách nát kia hé ra càng lớn mềm mại ở dưới cổ áo nửa che nửa đây vô cùng chọc người.

Tịch Mạt đã mặc kệ Bùi Hạo Thần làm nhục nhã cô không cảm thấy đau đớn cô chỉ cảm thấy sợ hãi!

Tịch Mạt! Hiện tại tôi thật muốn ăn em! Bùi Hạo Thần cười nhẹ. Nhìn bộ ngực cao thấp phập phồng của Tịch Mạt vốn một câu cười nhạo trong lời nói nhưng anh phát hiện mình thật sự có chút phản ứng quá mức mãnh liệt!

Anh Hạo Thần! Thanh âm của Tịch Mạt trầm trầm mềm mại mang theo một tia run rẩy. Xin anh, thả tôi ra! .

Bùi Hạo Thần nhìn Tịch Mạt cô lại càng khóc càng dữ dội. Câu anh Hạo Thần kia chạm vào nơi đáy lòng mềm mại nhất của Bùi Hạo Thần. Từ một khắc kia cô nhìn anh vẫn là một bộ dáng thần nhiên. Bùi Hạo Thần cúi đầu nhìn thấy nước mắt loang lổ trên khuôn mặt cô.

Bốn năm này đã cùng người khác làm sao! Thanh âm của anh áp chế trầm trầm lại vô cùng nguy hiểm.

Không có! không có! Anh thả tôi ra, xin anh! Tay Tịch Mạt chống đỡ người Bùi Hạo Thần. Thả tôi ra! Ô! ô! .

Tịch Mạt mở mắt nhìn cho rõ ràng tôi là chồng của em, em không cho tôi chạm thì em cho ai chạm! Đối với cự tuyệt của Tịch Mạt Bùi Hạo Thần nhớ tới có thể là đoạn kinh khủng kia. Nhưng khi nhìn bộ dáng tránh không kịp của cô trong lòng của anh không thể buông được Về sau phải ngoan ngoãn! Biết không .

Tôi biết! tôi biết! Xin anh, thả tôi ra, xin anh! Tịch Mạt cơ hồ ăn nói khép nép van xin cuối cùng Bùi Hạo Thần mất hứng đứng dậy.

Tịch Mạt hoảng loạn giãy dụa. Gắt gao nắm lấy áo ngồi chồm hổm trên mặt đất cô ôm lấy cánh tay khóc rống ra tiếng.

Cút ngay đi! Đừng ở đây làm chương mắt của tôi! Bùi Hạo Thần tức giận nói một câu.

Tịch Mạt không kịp chú ý thái độ của anh vội vàng vàng đứng dậy cô thật sự sợ chậm một bước Bùi Hạo Thần liền sẽ thay đổi ý.

Cuối cùng vẫn là tuổi còn nhỏ dù cho đã trải qua đau khổ có kinh nghiệm mặc dù cảm thấy mình đã đủ kiên cường nhưng đối mặt với Bùi Hạo Thần một khắc này Tịch Mạt cảm giác mình cái gì cũng không phải!

Tịch Mạt theo lời Bùi Hạo Thần đi đến tận cùng lầu dưới đẩy ra một cánh cửa bên trong mọi thứ đều dùng vải trắng bảo vệ phủ đầy mùi bụi bặm. Tịch Mạt ở trên vách tường thử sờ soạn muốn bật đèn lên. Chính là đèn trần chớp mấy cái đột nhiên làm mất một mảnh tối đen trong phòng. Tịch Mạt nhẹ giọng nghẹn ngào theo vách tường chậm rãi ngồi xổm xuống.

Ô! ô! Cô khóc lên cũng không dám phát ra âm thanh quá lớn. Co rúm lại ở góc tường cô bị lấy lỗi tai thật chặt nhắm mắt lại, ngăn trở tất cả thị giác cùng giác quan cô tưởng tượng thấy chính mình chưa có trở lại T thị trường tưởng thấy vừa mới tất cả đều không có phát sinh tưởng tượng thấy trước mắt là ngọn đèn sáng lạng.

Ngoài cửa sổ gió thổi ào ào thân thể Tịch Mạt lui thành một đoàn cô dùng tay lau môi, lau toàn bộ nơi mà Bùi Hạo Thần chạm qua.

Tịch Mạt! Không phải sợ! không có việc gì! Không có việc gì! Tịch Mạt ghen ngào tự an ủi mình.

--

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Kiếp: Vợ Thế Tội Của Tổng Giám Đốc Satan* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 18: Ai đủ nhẫn tâm.

Bùi Hạo Thần đã sớm tỉnh lại hoặc có thể nói là anh vốn dĩ không ngủ tâm phiền ý loạn liền bò dậy trong lòng sao lại lo lắng như vậy chính anh cũng cũng không nói được.

Bò đi khấn trái giường anh đi vào phòng tắm. Anh cũng không giữ lại bất kỳ người phụ nữ nào khi anh qua đêm càng không thích nơi này tràn ngập mùi hương của người khác.

Theo hành lang anh đi đến căn phòng ở cuối mà tới qua cô đi đến đẩy cửa ra nhìn quanh phòng rồi đi vào. Nhìn phòng ở trống rỗng Bùi Hạo Thần nhíu mi. Lương Tịch Mạt! Tôi hôm qua, cô mới nói sẽ nghe lời hiện tại liền dám cãi lời tôi! Anh nắm chặt nắm tay vừa định xoay người rồi đi liền thấy phía sau cửa có tiếng động.

Anh kéo cửa phòng ra nhìn thấy thân thể Tịch Mạt lui thành một đoàn anh còn thấy quần áo Tịch Mạt có vết ướt.

Thấy có ánh sáng Tịch Mạt từ từ ngẩng đầu đón ánh sáng cô nhìn không rõ vẻ mặt của Bùi Hạo Thần.

Tại sao em ở đây? Bùi Hạo Thần lạnh lùng hỏi tìm lại không có lý do hung hăng co rút một cái, bộ dáng cô rung rung dao động ở trước mắt.

Là anh muốn tôi tới đây! Tịch Mạt không cúi đầu lên tiếng nói đứng dậy. Có chuyện gì không? .

Ngược lại em rất nghe lời! Bùi Hạo Thần cười lạnh, anh tiến lên nâng cằm Tịch Mạt. Nhưng mà Tịch Mạt, em cãi lại như vậy rất không ngoan a! Tôi thích cô gái ngoan .

Ngoan? Tịch Mạt cười lạnh đẩy tay Bùi Hạo Thần ra. Anh Hạo Thần! Bốn năm trước, tôi luôn luôn thật biết điều giống như đối với lời nói của anh, anh nói gì tôi liền nghe theo nhưng đổi lại kết quả là gì? Vì tôi đủ ngoan cho nên ba ba mẹ mẹ của tôi đều bị anh hại chết vì tôi đủ ngoan nên hiện tại tôi người không ra người, quý không ra quý! .

Lương Tịch Mạt! Tôi nhắc em một lần nữa không cần lại nói ba mẹ em là tôi hại chết, bọn họ chết là do bọn họ gây tội thì phải chịu tội đó là bọn họ làm việc xấu nhiều nên gặp báo ứng! Tay Bùi Hạo Thần dùng sức nắm cằm Tịch Mạt cô cảm thấy cằm của mình gần như bị bóp nát. Rất đau nhưng cô lại ngay cả cái chau mày cũng không có. Được lắm! Lương Tịch Mạt! Bùi Hạo Thần hài lòng cười cười. Nếu em đủ dũng cảm em có thể luôn luôn thách thức tôi như vậy! Tôi lại muốn nhìn một chút xem em đủ kiên cường hay là tôi đủ lòng dạ ác độc! Anh nói xong bỏ Tịch Mạt ra, đầu Tịch Mạt đụng vào trên vách tường trong nháy mắt trán của cô nổi lên một mảnh ô thanh.

Tịch Mạt gầy gầy tóc khề cười một tiếng. Tôi biết tôi thắng bất quá anh lòng của anh có rất nhiều tàn nhẫn tôi đã sớm lĩnh giáo rồi! Thanh âm của Tịch Mạt rất nhẹ nhưng cũng chắc chắn, dứt khoát.

Tịch Mạt! Em sai rồi! Tôi sẽ cho em biết tàn nhẫn của tôi tuyệt đối không chỉ có thể thôi đâu “ Anh lại gần Tịch Mạt. Hơi thở lạnh như băng phun ở trên mặt Tịch Mạt. Tôi mặc kệ bốn năm qua em đã trải qua những gì cũng không muốn biết em quả thật có bao nhiêu thâm nhưng tôi bảo đảm cuộc sống sau này tôi sẽ cho em hoài niệm cuộc sống chạy trốn này. Lương Văn Xương nợ tôi tôi sẽ từ từ đòi lại ở trên người của em! Kể cả vốn lẫn lãi! .

Tịch Mạt nhìn Bùi Hạo Thần lửa giận trong mắt của anh quá mãnh liệt làm người khác cảm thấy sợ.

Bùi Hạo Thần! Tôi cũng muốn anh biết bốn năm qua tôi từng trải qua những gì nên tôi còn sợ cái gì! .

Vậy ba của em thì sao? Lời nói của Bùi Hạo Thần nhanh đến làm Tịch Mạt phản ứng không kịp nữa cũng cho cô một kích trí mạng. Anh vừa nhẹ nói lên vừa tiến lên đem Tịch Mạt bức đến góc tường để tay ở trước ngực Tịch Mạt. Em đã trưởng thành có đôi lúc tôi thật sự không kiềm chế được liền giống như tối hôm qua anh tàn nhẫn cười lên. Em cũng không sợ sao .

Tịch Mạt thống khổ nhắm mắt lại trong dạ dày từng đợt cuộn cuộn lên.

Bùi Hạo Thần! Ngoài uy hiếp người khác ra anh còn có thể làm cái gì sao? Thậm chí người chết anh cũng không bỏ qua. Hừ! Tịch Mạt giễu cợt.

Bùi Hạo Thần! Tôi sẽ trợn to mắt để nhìn ngày anh gặp báo ứng! .

Tịch Mạt! Ngày báo ứng của tôi chỉ mong em đến xem! Bùi Hạo Thần cười nhẹ nắm cằm Tịch Mạt hung hăng hôn lên môi của cô sau đó mở ra hàm răng của cô trong nháy mắt hương vị ngọt ngào lan tràn ra.--

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Kiếp: Vợ Thế Tội Của Tổng Giám Đốc Satan* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19: Tuyệt đối sẽ không hối hận.

Bùi Hạo Thần đứng ở trước cửa sổ điều thuốc ở ngón giữa cháy đến một nửa anh đã dụi tắt. Đứng lâu như vậy chân có chút mỏi nhưng lại chẳng muốn đi chuyển một bước.

Thay đổi của Tịch Mạt thật sự làm cho anh rớt mắt kính. Mày anh cau thành một đoàn trong lòng luôn nhớ tới Tịch Mạt nói một câu tàn nhẫn kia: Bùi Hạo Thần! Tôi sẽ trọn to mắt chờ đến ngày nhìn thấy anh gấp báo ứng!

Báo ứng? Hừ! Ai mới là người gấp báo ứng? Lương Tịch Mạt! Vậy chúng ta xem xem mạng ai lớn một chút đi! Tôi chúc cô một khắc kia có thể thấy tôi gặp phải báo ứng. Anh đem điều thuốc ném vào trong sọt rác theo thói quen đem điều hòa bật đến hơn mười độ trong nháy mắt không khí lạnh lạnh lên.

Uh! Anh thoải mái mà thờ ra một hơi thoải mái mà đưa tay ra đuổi người.

Cốc! Cốc! Cốc!

Vào đi! Bùi Hạo Thần kêu một câu nhìn về phía cửa.

Phương Uyển Kiệt đi tới trong tay ôm một chồng văn kiện. Đặt ở trên bàn làm việc anh ta xoay người muốn rời đi.

Sao vậy? Vẫn định không để ý tới tôi sao? Bùi Hạo Thần xoay người nhìn Phương Uyển Kiệt muốn rời đi. Ngày đó ở trong phòng làm việc nói chuyện không thành sau đó có thể dùng một câu giải quyết nhưng một chữ trong lời nói của anh cũng không nhiều lời.

Cậu là tổng giám đốc. Tôi chẳng qua chỉ là một trợ lý nhỏ nhỏ.

Trợ lý? Bùi Hạo Thần suy ngẫm lời của Phương Uyển Kiệt. Cậu khách khí như vậy làm tôi rất không quen! Uyển Kiệt! Chúng ta là bạn bè. Tôi biết cậu không đồng ý với cách xử lý tôi nhưng tôi nghĩ nói với tôi trải qua chính là cậu không tương tượng nói.

Cho nên cậu có thể làm hại một đứa bé để hả giận? Phương Uyển Kiệt ngẩng đầu. Tôi làm bạn bè khuyên bảo cậu nghe không vào coi như thượng hạ cấp. Tôi không có tư cách quản chuyện của cậu cho nên cứ như vậy đi! Buổi chiều cậu còn có một khảo sát hội nghị không có rảnh rồi tôi không quấy rầy cậu nữa! Phương Uyển Kiệt nói xong rồi đi phòng làm việc Bùi Hạo Thần.

Nhìn Phương Uyển Kiệt rời đi Bùi Hạo Thần ngồi xuống. Đúng vậy! Kể cả Tiêu Lăng Phong cũng không thể hoàn toàn hiểu cách làm của anh bất luận ở dạng gì cũng không nên làm hại một cô bé vô tội. Nhưng cho dù toàn bộ thế giới đều cảm thấy anh sai anh cũng không có hối hận qua nếu thời gian có thể lặp lại anh vẫn như cũ sẽ làm ra lựa chọn như vậy khác biệt là anh sẽ không cho Tịch Mạt có cơ hội rời đi. Lương Tịch Mạt muốn trách cũng chỉ có thể trách cô là con gái Lương Văn Xương! Cảm lên lý cà phê đã lạnh thấu anh một hơi uống vào trong. Bùi Hạo Thần! Không ai có thể ngăn cản mày càng không thể bắt cứ người nào mà mềm lòng chống đỡ. Anh lạnh lùng cảnh cáo chính mình.

Tịch Mạt đi ở trên đường đã xa cách bốn năm nơi này thật sự đã thay đổi long trời lở đất. Đối với Bùi Hạo Thần không có hạn chế tự do của cô cô thật cảm thấy có chút ngạc nhiên vì khẳng định cô không có rời đi nơi này sao? Tịch Mạt giữu cợt cười. Bùi Hạo Thần! Đây quả nhiên là phong cách làm việc của anh vì đạt được mục đích anh không từ thủ đoạn.

Nhẹ nhàng mà nhắm mắt lại Tịch Mạt liền thấy không khí chính là hương vị đều gần gũi như vậy. ngẩng đầu lên nhìn thấy biển quảng cáo thật lớn một nét ý cười thư thái thoáng hiện ở khóe miệng tràn ra. Đây là qua nhiều năm như vậy cô luôn nhớ nhưng cuối cùng không cần mở miệng ngậm miệng đều nói Anh ngữ không cần ngẩng đầu lên nhìn qua vẫn là Anh văn. Lấy điện thoại di động ra đối với biển quảng cáo chụp không ngừng! Tịch Mạt hưng phấn hét to. Tôi đã trở về! Hô! Hô! Một giọt nước mắt theo khóe mắt chảy xuống.

Ba ba! Mẹ mẹ! Tịch Mạt của hai người đã trở lại! Nhẹ giọng ní non lên. Tiểu công chúa của hai người đã trở lại!.

Tịch Mạt! Tiếng nói ngạc nhiên, thanh âm run rẩy vang lên phía sau lưng Tịch Mạt nháy mắt cứng ngắc.--

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Kiếp: Vợ Thế Tội Của Tổng Giám Đốc Satan* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Xa lạ gặp lại.

Tịch Mạt! Nghe có tiếng gọi một đường tới gần kia Tịch Mạt căng căng thẳng cũng chẳng thể đi chuyển bước chân. Thật là em sao? Nghe thanh âm run rẩy kia Tịch Mạt nhắm mắt lại cô nghĩ tới có thể sẽ gặp phải nhưng thật không ngờ lại nhanh như vậy.

Tịch Mạt đứng nguyên tại chỗ cố gắng áp chế căng thẳng trong lòng cùng bất an quay đầu lại đi. Nhìn khuôn mặt trước mắt này có chút quen thuộc môi Tịch Mạt có một chút run rẩy. Đột nhiên cô muốn kêu tên của hắn nhưng không cách nào phát ra âm thanh.

Tịch Mạt! Rốt cuộc mấy năm nay em đã đi đâu? Thanh âm của Thẩm Kỳ Nhiên lại mang theo một tia ghen ngạo. Anh khắp nơi đều tìm không thấy em, em Tịch Mạt, anh rất nhớ em! Thanh âm của Thẩm Kỳ Nhiên lại run rẩy lên giống như không dám tin đây là sự thật!

Tịch Mạt nhẹ nhàng hít một hơi vẫn là hương chanh như cũ quen thuộc. Đột nhiên bị kéo vào trong lòng ôm chặt lấy Tịch Mạt gần như không thể thở nhưng cũng không giãy dụa. Hương vị thật sự như vậy làm nội tâm cô đau triệt để Tịch Mạt! Tịch Mạt! Hắn một tiếng chổng một tiếng kêu tên Tịch Mạt toàn bộ nhớ nhưng đều tan ra vào một tiếng này một tiếng kêu.

Xin hỏi anh là ai? Thanh âm của Tịch Mạt rất bình tĩnh.

Thẩm Kỳ Nhiên cứng đờ. Tịch Mạt? Hắn khó hiểu nhìn Tịch Mạt. Em làm sao vậy? Anh là Kỳ Nhiên! Thẩm Kỳ nắm bả vai Tịch Mạt nhìn cô gái gầy yếu ở trước mắt này hắn cảm thấy mũi một trận chua xót.

Thẩm Kỳ Nhiên là ai? Tịch Mạt xa lạ nhìn Thẩm Kỳ Nhiên.

Tịch Mạt? Thẩm Kỳ Nhiên cảm giác tim mình như bị xé rách Tịch Mạt không biết hắn. Điều này sao có thể.

Tịch Mạt! Em làm sao vậy? Đáy mắt của hắn có chút ướt át. Anh...anh là Kỳ Nhiên của em! .

Kỳ Nhiên Của tôi? Tịch Mạt buồn cười. Tiên sinh! Tôi nghĩ anh là nhận lầm người, tôi cũng không biết anh! Tịch Mạt đẩy cánh tay Thẩm Kỳ Nhiên ra sau đó chán ghét phẩy phẩy chỗ Thẩm Kỳ Nhiên chạm qua.

Hành động của Tịch Mạt thật sự triệt triệt để để tổn thương Thẩm Kỳ Nhiên. Tịch Mạt không biết anh! Mọi Thẩm Kỳ Nhiên chuyển động nhưng lại không biết nên nói gì. Cô gái trước mắt này rõ ràng chính là Tịch Mạt mà hắn ngày nhớ đêm mong! Nhưng cô vì sao lại nói không biết anh!

Tịch Mạt! Nhiều năm như vậy rốt cuộc là em đã đi đâu? Thẩm Kỳ Nhiên nhìn mắt Tịch Mạt không có đề phòng anh, anh liền đi lên Em có biết anh tìm em để tìm được có bao nhiêu vất vả không! Thẩm Kỳ Nhiên nói xong khóe mắt chảy ra hai dòng nước mắt. Tại sao phải vô thanh vô tức biến mất? Vì sao suốt bốn năm em không có tin tức? Anh đau khổ hỏi.

Biến mất? Không biến mất có thể làm gì? Tịch Mạt cười thầm.

Tịch Mạt! Anh!

Tiên sinh, tôi nghĩ anh có thể là nhận lầm người tôi không phải là Tịch Mạt tôi cũng không biết anh nếu không có việc gì mà nói tôi muốn rời đi. Tịch Mạt lễ phép nói xong sau đó vượt qua Thẩm Kỳ Nhiên xoay người rời đi.

Tịch Mạt không biết vì sao phải mình phải trốn tránh.

Lương Tịch Mạt! Không phải cô luôn luôn tự xưng là dũng cảm, kiên cường sao? Vậy vì sao cô phải trốn dũng cảm trước mặt! Tịch Mạt cười nhạo mình đồng thời cũng không bước nhanh hơn chỉ lưu lại Thẩm Kỳ Nhiên không biết phải làm sao.

Không sai! Đó chính là Tịch Mạt! Nhưng vì sao cô lại nói không biết anh. Mặc dù ánh mắt của cô ấy lạnh lùng, lạnh nhạt nhưng anh thấy ở sau trong mắt cô thuộc về bóng dáng Tịch Mạt. Cô chính là Tịch Mạt, anh hết sức khẳng định!

Tịch Mạt rời khỏi gắt gao áp chế ngực bốn năm cũng không hi vọng đôi mắt nhớ lại vào giờ khắc này thủy triều thông thường ủa tới Tịch Mạt không kịp giãy dụa liền chìm xuống.--

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Kiếp: Vợ Thế Tội Của Tổng Giám Đốc Satan* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21: Chuyện cũ tàn nhẫn.

Tịch Mạt đi từ từ ở trên đường. Lạnh quá cô gắt gao ôm lấy cánh tay muốn sưởi ấm cho mình nhưng hình như cô đứng dưới mưa lạnh quá lâu nên lạnh theo từ trong ra ngoài.

Ánh mắt Thẩm Kỳ Nhiên luôn luôn thoáng hiện lên trong đầu cô. Tịch Mạt! Nhiều năm như vậy anh vẫn luôn tìm em! Nhớ lại lời nói của Thẩm Kỳ Nhiên Tịch Mạt cười ra tiếng. Tìm tôi làm gì? Anh không tìm được hạnh phúc của mình sao? Muốn nghĩ tới tôi khoe ra không có tôi anh như cũ quả thật rất khỏe? Tịch Mạt cắn môi. Trong mắt ứa ra nước mắt. Thẩm Kỳ Nhiên a! Tịch Mạt muốn nói hắn thật ác độc nhưng cô nói không nên lời cô nghĩ đến bốn

năm này cô đã bình thường lại, lạnh nhạt nhưng khi nhìn thấy Thẩm Kỳ Nhiên một khắc này cô mới biết bốn năm này cũng chỉ là cô lừa mình dối người.

Cô vĩnh viễn cũng không quên được ngày nào đó của bốn năm trước bầu trời mưa bay không phải mưa to ngày đó cô mất đi ba ba, mất đi mẹ mẹ thế giới của cô toàn bộ đều sụp đổ cô sợ vô cùng cô chưa từng phát hiện mình là yêu, nhớ nhưng một người như vậy.

Bầu trời vang dội tiếng sấm vang âm âm trầm thấp mưa rơi tấp vào người kia tất cả vết thương dài nhỏ toàn thân đều đau nhưng cô không kịp chú ý nhiều như vậy cô chỉ muốn nhanh một chút nhìn thấy Thẩm Kỳ Nhiên muốn nói cho hắn biết tất cả.

Cô không để ý lúc trước Thẩm Kỳ Nhiên không lựa lời nói làm tổn thương cô như vậy, cô cũng không biết nhìn thấy hắn có phải hay không giải thích rõ ràng cô chỉ biết là giờ phút này cô muốn gặp Thẩm Kỳ Nhiên dù cho chỉ thấy thôi!

Sự thật cũng là như vậy cô nhìn thấy chỉ là thấy.

Đứng ở cửa Thẩm gia cô không có dũng khí nhấn chuông cửa chỉ có thể ngây ngốc đứng ở trong mưa. Trong lòng nghĩ thấy Thẩm Kỳ Nhiên câu nói đầu tiên cô muốn nói gì? Nghĩ muốn thế nào mới có thể dùng ngôn ngữ ngắn gọn để giải thích, cô không phải muốn phản bội hắn giải thích cái này đã phát sinh tất cả đều là có người ngầm điều khiển nhưng cô còn chưa kịp làm rõ liền thấy Thẩm Kỳ Nhiên cầm một cái ô trong lòng ôm một cô gái tóc dài bồng bênh hắn cười ôn nhu như vậy. Hắn đem cười đến ôn nhu giống nhau, hạnh phúc cô gái ôm tiến vào trong lòng bọn họ ở trong mưa hạnh phúc ôm nhau như vậy thân mật khăng khít.

Tịch Mạt nhất thời cảm thấy được trời sập vui lấp người con trai mà cô yêu lại đi yêu người khác! Yêu bạn tốt của cô.

Cô muốn đi ra phía trước nhưng chân của cô nặng nặng không nổi tới, cô cũng tìm không thấy lý do để đi lên chỉ có thể nhìn bọn họ ở trong mưa ôm ấp lấy thật lâu sau đó cùng đi vào Thẩm gia nhìn thấy cha mẹ Thẩm gia nhiệt tình đón chào.

Bởi vì dạng này cô cảm giác mình triệt để phiêu bạt không chỗ nương tựa, cô bắt đầu sống không bằng chết, sống trong cảnh đảo vong.

Ha ha! Tịch Mạt cười ra tiếng. Lương Tịch Mạt! Cô có tư cách gì yêu cầu người khác đối với cô trung tình không đổi, rõ ràng là cô gả cho người khác trước chính là cô phản bội trước cô có tư cách gì mà oán hận tất cả đều là cô sai, đều là cô sai! Tịch Mạt lôi kéo tóc của mình hít hít nước mũi, cô nhìn chăm chăm mũi chân của mình, Chậm rãi ngồi xổm xuống đi ôm đầu gối thân thể Tịch Mạt lui thành một đoàn cảnh sắc tươi đẹp rõ ràng cao chiếu rọi nhưng cô lại lạnh run rẩy.

Cô hồi hận hồi hận cứ chạy đến như vậy nếu cô ngoan ngoãn đứng ở Lăng Vân hiên kia còn sẽ có xấu hổ cùng đau lòng như vậy sao!

Sao vậy? Gặp lại người cũ cũng không có tâm sự nhiều? Thanh âm giễu cợt vang lên một đôi giày da đen sáng bóng đất tiền xuất hiện ở trước mắt.

--

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Kiếp: Vợ Thế Tội Của Tổng Giám Đốc Satan* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Châm biếm

editor: 9196

Nghe thấy thanh âm của Bùi Hạo Thần Tịch Mạt lau nước mắt ngẩng đầu lên: “Anh theo dõi tôi!” “Cô nói.

“Tôi đây là bảo vệ an toàn của em!” “Bùi Hạo Thần không cho là đúng từ trên cao nhìn xuống nhìn Tịch Mạt. “Tôi chỉ nói là sẽ không hạn chế tự do của em cũng không nói không phải người đi theo em, em là vợ của Bùi Hạo Thần tôi ra ngoài làm sao có thể một bảo tiêu cũng không có!”

Tịch Mạt cười khê “Anh Hạo Thần! Tôi đây cảm ơn anh!”

Âm cuối nhẹ nhàng mà gọi trong lòng Bùi Hạo Thần có chút ngứa ngáy, anh thanh hắng giọng chậm rãi ngồi xổm xuống. Ở góc độ kia vừa vặn dễ dàng nhìn thấy bên trong cổ áo. Anh nhắm mắt lại mới bình tĩnh một chút.

“Cùng hắn nói gì sao?” “Anh vuốt vuốt tóc Tịch Mạt nhẹ giọng hỏi.

“Anh cảm thấy chúng tôi còn có thể nói cái gì? Chúng tôi đâu còn gì để nói!” “Tịch Mạt cười khê “Anh Hạo Thần! Ở lúc anh bắt đầu tính kế tôi cùng Kỳ Nhiên một khắc hiểu lầm kia chúng tôi đã không còn gì để nói!” “Tịch Mạt đẩy tay Bùi Hạo Thần ra liền đứng dậy.

“Tính kế?” “Bùi Hạo Thần nhủ mày “Tịch Mạt! Cái này không thể trách tôi tính kế chỉ có thể trách các người trong lúc đó không đủ tin tưởng! Nếu em đối với Thẩm Kỳ Nhiên có đủ tin tưởng làm sao lại chỉ thấy Thẩm Kỳ Nhiên ôm một người phụ nữ khác liền nhận định hắn phản bội em!”

“Tôi muốn không tin sao không có lỗi anh đem số tiền lớn tới diễn viên đâu!” “Tịch Mạt cười. Cô nhìn Bùi Hạo Thần trước mắt người này chính mình

luôn luôn đem hấn coi là anh trai sùng bái giống như vị thần vậy mà đối với bạn trai của cô tính kế bỏ thuốc hấn phản bội cô.

“Hừ! “Tịch Mạt giễu cợt. “Cũng là chúng ta không đủ tin tưởng! “Tịch Mạt gật đầu. Nếu cô không phải tuổi quá nhỏ không chạy đi, nếu cô dũng cảm đi vào kéo người phụ nữ trên người Thẩm Kỳ Nhiên ra để hỏi rõ ràng một chút liên đều đã không giống với lúc trước! “Cô cũng sẽ không bị người cướp đoạt, Tịch Mạt đau khổ nhắm mắt lại. Với lại nếu cô cho Thẩm Kỳ Nhiên một cơ hội giải thích vậy hôm nay tất cả có lẽ liên không giống với lúc trước có lẽ ba ba, mẹ mẹ cũng không chết. Ít nhất bọn họ không cần cô đơn chết ở nhà giam cùng trong bệnh viện.

“Sao vậy? Lại nghĩ đến chuyện đau lòng sao? “Bùi Hạo Thần nâng cằm Tịch Mạt!

“Vâng! “Tịch Mạt cũng không phủ nhận.

“Tịch Mạt! Tôi sẽ yêu thích sự thành thật của em! “Anh nâng cằm Tịch Mạt lên ở trên môi Tịch Mạt ấn xuống một nụ hôn “Em hấn là không có dũng khí đối với Thẩm Kỳ Nhiên chấp nhận thân phận của em đi!

“Điều này rất quan trọng sao? “Tịch Mạt hỏi lại. “Có thừa nhận hay không chúng ta đều không quay lại quá khứ được có thừa nhận hay không cũng không thay đổi được tất cả sự thật “Tịch Mạt chua xót lắc đầu.

“Hừ! “Bùi Hạo Thần nhẹ giọng cười. “Tịch Mạt của tôi từ trước đến nay cũng không phải người chịu phận bất hạnh! “.

“Có lẽ lúc trước không có! “Tịch Mạt ngẩng đầu. “Nhưng anh Hạo Thần tại lúc anh đem tính kế tôi đến gian quán bar kia để cho tôi làm tường Kỳ Nhiên phản bội tôi thời điểm tại lúc trong hẻm nhỏ đó tôi bị người cướp đoạt cái đồ vật quý nhất của con gái thời điểm tại lúc ba ba cùng mẹ mẹ của tôi lần lượt chết đi nhưng tôi không có khả năng cho bọn họ nói lời tạm biệt lần cuối cùng lúc đó tôi cũng đã có kinh nghiệm, tôi cam chịu số phận.

“Tịch Mạt! Đây là em đang nhắc nhở tôi em bị người cướp đoạt là lỗi của tôi! “.

“Hừ! Bùi Hạo Thần! Anh lúc nào cũng đều tìm cơ hội nhục nhã tôi! Nhưng sao lúc này tôi tuyệt không cảm thấy đau đớn. Tôi bị người cướp đoạt thì sao tôi bị người chơi đùa thì sao? Anh không phải cùng dạng đối với tôi có phản ứng! “Tịch Mạt cười giễu cợt. Nhìn Bùi Hạo Thần bởi vì tức giận mà run rẩy mặt Tịch Mạt cười lớn hơn nữa! “Anh Hạo Thần, anh để bụng tôi đây là cái người phụ nữ dơ bẩn ngồi xe của anh sao? “.

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Kiếp: Vợ Thế Tội Của Tổng Giám Đốc Satan* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 23: Gặp gỡ bạn bè.

Bùi Hạo Thần vừa một bên lái xe vừa một bên nhìn Tịch Mạt ngồi bên cạnh. không cảm thấy đau sao? Lương Tịch Mạt! được lắm, tôi sẽ cho cô cảm thấy đau là sao, tôi đảm bảo cô sẽ biết thế nào gọi là đau muốn chết.

Tịch Mạt! Anh trai sẽ cho em biết thế nào gọi là đau! Anh dùng sức nắm cằm Tịch Mạt dịu dàng nói lên sau đó mạnh mẽ hôn lên môi của cô.

Lời nói và hành động của Bùi Hạo Thần thay đổi rất nhanh trong lúc Tịch Mạt không có sự chuẩn bị tinh thần nào dưới tình huống cô bị dẫn tới mị ảnh anh dẫn đầu mấy người anh công tử tụ tập.

Trong phòng Vip sương khói lượn lờ ánh đèn mập mờ những người khác miễn man bất định. Tịch Mạt mặc một thân toàn màu đen nhỏ bé trong bộ lễ phục tóc tùy ý buộc lên có mấy sợi hơi lộn xộn rơi tự nhiên rũ xuống tùy ý nhưng lại đẹp một cách khác thường làm cho người ta không thể rời tầm mắt.

Hạo Thần! Ngày nay sao lại rảnh rỗi như vậy! Người đầu tiên lên tiếng chào hỏi là Tiêu Lăng Phong. Vỗ vỗ bả vai Bùi Hạo Thần, hấn nghiêng đầu đánh giá Tịch Mạt một chút.

Tịch Mạt nhỏ! Chúng ta đã bốn năm không gặp rồi nhỉ! Trên mặt Tiêu Lăng Phong trước sau như một đều mang vẻ bất cần.

Vâng! Anh Lăng Phong! Tịch Mạt cười nhạt một tiếng. Lúc Bùi Hạo Thần còn đem cô làm bảo bối nâng trong lòng bàn tay đoạn năm tháng kia chỉ cần cô muốn anh ta sẽ mang theo cô tham dự tất cả cuộc gặp gỡ cá nhân. Đem cô giới thiệu cho toàn bộ bạn bè câu anh ta. Nhưng cô luôn luôn không thích Tiêu Lăng Phong mặc dù hấn chỉ lớn hơn cô năm tuổi nhưng Tịch Mạt lại cảm thấy cô là nhìn thấy tin tức của hấn âm lớn lên!

Thật ngoan! Tiêu Lăng Phong xoa xoa tóc của Tịch Mạt. Một loại hành động trêu ghẹo nhưng lại mang hương vị có vẻ cưng chiều.

Động tác gần như vậy Tịch Mạt khó hiểu coi như là trước đây bọn họ cùng xuất hiện cũng không nhiều. Cô khẽ cau mày lại chút trong lòng hiểu rất có thể hấn và Hạo Thần nhất định lại đang có âm mưu gì đi!

Đây là chị dâu nhỏ sao? Càng ngày càng đẹp! Người khác từ đáy lòng khen ngợi.

Cám ơn! Tịch Mạt lễ phép mỉm cười. Khen ngợi như vậy đều không thấy trước sau mâu thuẫn sao! Nếu chưa từng gặp qua làm sao biết càng ngày càng xinh đẹp! Ánh mắt chuyển tới một bên bởi vì mọi người trong nhóm chỉ cần thấy Bùi Hạo Thần là có thể hiểu rõ anh ta về xã giao vòng là như thế nào

không khí ngột ngạt, một cảnh hỗn độn.

Ngồi đi! Bùi Hạo Thần nhường Tịch Mạt ngồi xuống. Tịch Mạt thấy đi giày cao gót thật là mệt mỏi. Không có cự tuyệt cô liền ngồi xuống người bên cạnh liền đưa ly rượu tới. Cô không một chút do dự liền uống cạn rượu có trong chén sau đó nhìn cả phòng trợn mắt há hốc mồm nhìn sau đó mọi người chờ xem kịch vui, Bùi Hạo Thần, anh ta đem cô tới nơi này chính là cho cô thấy khó chịu a! Thật xin lỗi, anh Hạo Thần, lần này chắc anh thấy thất vọng lắm!

Bùi Hạo Thần thấy vậy hiểu Tịch Mạt biết ý tứ của anh, anh cười ở bên người Tịch Mạt ngồi xuống!

Từ lúc nào thì học được cách uống rượu rồi? Anh rất thân mật ôm Tịch Mạt không chút để ý hỏi.

Mười tám tuổi! Tịch Mạt vượt vượt ly rượu cũng không giấu diếm.

Nghe Tịch Mạt không chút nào để ý trả lời Bùi Hạo Thần theo bản năng nhún mày.

Em không cần hiểu hiện chán ghét như vậy. Tịch Mạt không cần nhìn cũng biết Bùi Hạo Thần sẽ có dạng biểu tình gì. Tôi không có tốt số như anh, thông minh, tài giỏi chỉ cần động động suy nghĩ là có thể tùy tiện tiền kiếm mấy trăm, mấy ngàn vạn. Tôi không có năng lực nhưng lại phải sống Tịch Mạt nói xong không thêm để ý giống như cô nói là chuyện của người khác giống nhau nhưng Bùi Hạo Thần lại cảm thấy nhói đau.

Bùi Hạo Thần ôm Tịch Mạt cánh tay có chút cứng ngắc thanh âm của Tịch Mạt rõ ràng rất nhẹ lại hung hăng đâm vào tim anh. Anh cho là Tịch Mạt sẽ tiếp tục nói thêm lại nói cũng đã qua bốn năm cuộc sống chính là cũng không có! Hiện tại Tịch Mạt hoàn toàn không cần anh đã từng cho dù là ngón tay của cô tìm một người cái miệng nhỏ cô đều phải tìm anh kể khổ Lương Văn Xương cùng Tô Tĩnh Thu lại càng căng thẳng như vậy! Đã từng cũng bởi vì một cô bé đẩy ngã Tịch Mạt hại cô đụng vỡ cái trán. Lương Văn Xương liền làm đến nhà cô bé từ kia táng gia bại sản! Nghĩ đến đây Bùi Hạo Thần nắm chặt tay vừa mới trong đôi mắt mờ hồ cũng không đành lòng nháy mắt biến mất thay thế chính là trái tim lạnh giá triệt để.

--

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Kiếp: Vợ Thế Tội Của Tổng Giám Đốc Satan* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 24: Cảm giác xa lạ.

Bùi Hạo Thần xoay thân thể Tịch Mạt qua thấy cô không có khứu giác đi lớp trang điểm môi mảy cau càng chặt hơn xem ra cô là thường xuyên uống rượu! Thậm chí thông thạo đến nỗi cô có thể không khứu giác đi lớp trang điểm.

Tôi không thích em uống rượu! Sau này không được uống nữa Anh ra lệnh.

Anh cũng không yêu thích tôi có phải hay không, tôi ngay cả tư cách để sống cũng không có? Tịch Mạt không cho rằng nhìn Bùi Hạo Thần.

Em! Bùi Hạo Thần tức giận. Vừa định nói gì âm nhạc trong phòng vào giờ khắc này dừng lại. Bùi Hạo Thần áp chế bất mãn trong lòng ra vẻ dịu dàng lau lau khóe miệng Tịch Mạt.

Kết! Kết! Cửa bị đẩy ra đi tới là một người phụ nữ mặc một chiếc váy màu đỏ Tịch Mạt không có ngẩng đầu vì người ở nơi này cùng cô đều không có quan hệ gì.

Tịch Mạt! Nghe tiếng kinh hô Tịch Mạt ngẩng đầu nhìn cô gái lòng dạ ác độc, tàn nhẫn trước mắt Tịch Mạt giật mình run rẩy một chút. Lại một lần không hề chuẩn bị tâm lý Tịch Mạt lặng lẽ nắm chặt tay, cô lập tức đứng dậy!

Trình tiểu thư, đã lâu không gặp! Tịch Mạt nhìn Trình Diệu Tĩnh lễ phép cười cười.

Đang chờ Tịch Mạt niềm nở ôm, Trình Diệu Tĩnh sững sờ một chút. Cô chớp chớp con mắt, Tịch Mạt gọi cô là Trình tiểu thư? Thật sự khó có thể thừa nhận. Các cô đã từng là chị em gần bó khăng khít thân thiết như vậy.

Tịch Mạt? Thanh âm của Trình Diệu Tĩnh lộ ra một chút khó hiểu. Tịch Mạt, nhiều năm như vậy cậu đã đi đâu vậy? Mình làm như thế nào cũng không tìm thấy cậu!

Nhìn thấy cô ta Tịch Mạt đặc biệt nhớ tới hình ảnh cô ta cùng Thẩm kỳ Nhiên ôm nhau trong mưa nháy mắt lòng của cô giống như là vết thương bị xé rách.

A! Tịch Mạt muốn cười. Ngay cả lời kịch đều là giống nhau! Tìm tôi làm gì chứ! Lương Tịch Mạt thì ra cô là người quan trọng như vậy. Cô không thấy có một số người bỏ ra số tiền lớn hồ thiên thưởng địa để tìm cô!

Tịch Mạt, cậu ổn chứ? Không cần Tịch Mạt lạnh nhạt. Trình Diệu Tĩnh ôm lấy cô. Tại sao không liên lạc với mình Tịch Mạt, xảy ra chuyện vì sao không

tới tìm mình! Cô nói xong nước mắt nóng hổi chảy xuống qua ướt nhẹp bả vai Tịch Mạt. Nhiều năm như vậy cậu đã ở đâu? Tịch Mạt, cậu thật sự có tốt hay không!

Cám ơn đã nhớ tới tôi, thật sự tôi rất tốt! Tịch Mạt xa cách cười. Tại sao cô? Tịch Mạt còn muốn hỏi tại sao cô ta tại sao ở chỗ này đưa mắt nhìn người ở đây hình như Diệu Tình không có chuyện gì cùng người xuất hiện!

Tình nhi, tại sao lại đi lâu như vậy! Tiêu Lăng Phong đứng lúc đứng dậy đem Trình Diệu Tình kéo vào trong lòng. Không phải muốn em quay lại sớm một chút có chuyện vui cho em sao! Tiêu Lăng Phong nói xong không coi ai ra gì ôm Diệu Tình. Tất cả mọi người chờ em thật lâu!

Hai người! Tịch Mạt cau nhẹ mày lại, cô ta không phải nên cùng Trầm Kỳ Nhiên ở một chỗ sao? Vì sao cô ta và Tiêu Lăng Phong lại có quan hệ thân thiết như vậy.

Tịch Mạt! Diệu Tình tránh khỏi Tiêu Lăng Phong lôi kéo tay cô thương yêu vuốt nhẹ gương mặt của cô. Tịch Mạt, thật sự là cậu sao? Cô ghen ngào. Mình tưởng rằng đời này cũng không có cơ hội nhìn thấy cậu nữa! Tịch Mạt, mình thật sự rất nhớ cậu!

Ha ha! Tịch Mạt cười khế. Tôi cũng vậy! Lời của cô mặc cho người đều nghe được ra đây chẳng qua là lời khách sáo miễn cưỡng cũng không phải là thật sự nhớ.

Tịch Mạt! Trình Diệu Tình bị thương nhìn Tịch Mạt. Tịch Mạt! Cô lôi kéo tay Tịch Mạt. Mình biết không tin tưởng cậu là mình không đúng.

Đừng nói nữa! Tịch Mạt đột nhiên kích động lắc đầu. Cô xoay mặt nhìn thấy vẻ mặt tự nhiên của Bùi Hạo Thần cô dùng sức cắn cắn môi. Không cần nhắc lại sự việc bốn năm trước đều đã là quá khứ rồi! Trong mắt Tịch Mạt kéo xuống kia phát sinh đau lòng xé đau đón tìm Trình Diệu Tình.

Tịch Mạt! cậu nguoi làm sao vậy? Mình là Diệu Diệu! Cô ghen ngào nâng khuôn mặt nhỏ nhắn của Tịch Mạt lên.

Tôi biết! Tịch Mạt gật đầu. Nhưng chắc Thẩm gia sẽ tức giận vì sao cô lại xuất hiện ở đây? .

--

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Kiếp: Vợ Thế Tội Của Tổng Giám Đốc Satan* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Muốn làm tình nhân sao?

Trình Diệu Tình khó hiểu nhìn Tịch Mạt Lời của cậu có ý gì? Cái gì gọi là chắc Thẩm gia sẽ tức giận .

Tịch Mạt? Diệu Tình hết sức khó hiểu.

A! Có lẽ là tôi đã quên quá nhiều chuyện đi! Tự giễu cười cười.

Trình tiểu thư! Tịch Mạt vừa mới trở về cho chúng ta một chút không gian được không! Bùi Hạo Thần một dạng lưu luyến không rời đem Tịch Mạt ôm vào trong ngực nhìn Tiêu Lăng Phong một cái.

Tịch Mạt ngồi xuống, Trình Diệu Tình cũng bị Tiêu Lăng Phong kéo đến một bên mạnh mẽ đặt tại trên sofa.

Bùi Hạo Thần ưu nhã ngồi ở một bên nhìn Tịch Mạt quả nhiên tin tức náo động một thời bốn năm trước kia Tịch Mạt có nhìn thấy! Ha ha, cũng không phải một chút phản ứng cũng không có nha! Tịch Mạt, tôi chỉ biết lạnh nhạt của cô đều là giả tạo! tôi sẽ giúp cô sớm tìm về cái hiểu rõ cô nhất! Tôi cam đoan. Thu lại tươi cười đắc ý ở khóe miệng anh xoay mặt sang Tịch Mạt.

Tịch Mạt! Em không thoải mái sao? Bùi Hạo Thần tới gần thân thể Tịch Mạt gất gao dán vào cô. Có thích phần quà tặng này của tôi không?

Vì sao Tiêu Lăng Phong lại ở chung một chỗ với Diệu Diệu! Tịch Mạt lạnh nhạt hỏi.

Không phải gọi là Trình tiểu thư sao! Sao lại thay đổi gọi thân thiết như vậy! Bùi Hạo Thần vuốt vuốt tóc Tịch Mạt. Động tác, tự nhiên, thân mật như vậy để cho bọn họ xem vô cùng hạnh phúc, Tịch Mạt, tôi cũng không quan tâm cuộc sống riêng của bạn bè, em cũng biết không phải sao!

Tôi hỏi anh vì sao Diệu Diệu lại cùng một chỗ với Tiêu Lăng Phong! Tịch Mạt nhíu mi.

Tôi làm sao biết! Bùi Hạo Thần vô tội nhún nhún vai có lẽ là Thẩm Kỳ Nhiên không thể thỏa mãn cô ấy yuwang đi! Anh nói xong lên lút đánh giá Tịch Mạt.

Bùi Hạo Thần

yên lặng một chút Ngón tay Bùi Hạo Thần dịu dàng để lên bờ môi Tịch Mạt. Tất cả mọi người đang chú ý hình tượng của chúng ta! Bùi Hạo Thần nhắc nhở. Hai người có tò mò gì thì tìm cơ hội để có thể từ từ trò chuyện đi! Nếu như sự việc vỡ lở ra, tôi cam đoan, không hay ho không phải em cũng không phải tôi mà là Diệu Diệu là của em! Anh cười nhạt. Vừa vặn không khí bây giờ, Tịch Mạt, em không cảm thấy chúng ta phải làm chút gì đó sao? Anh nhẹ nói lên nhẹ nhàng mà hít lấy hương thơm cần cổ Tịch Mạt.

Trở về em có thật tốt tắm rửa sao? Bùi Hạo Thần giễu cợt. Tôi sao lại cảm thấy trên người của em đều là mùi của Thẩm Kỳ Nhiên!

Tịch Mạt nắm tay thật chặt.

Thân ái, em có cùng Thẩm Kỳ Nhiên đã làm qua hay sao! Anh hôn tai Tịch Mạt tay lại di động trên đùi trơn bóng của Tịch Mạt. Hay là em vừa mới đang làm Thẩm kỳ nhiên lại kêu không được sao! Anh nói. Tịch Mạt! Chẳng lẽ em muốn cùng của em cùng một chồng?

Bùi Hạo Thần! Anh không cần vũ nhục tôi. Nhưng Anh không có tư cách bình luận Diệu Tình càng không có tư cách vũ nhục Kỳ Nhiên!

Tịch Mạt tự nhiên bảo vệ như vậy, Bùi Hạo Thần bắt mẫn.

Tịch Mạt! Đừng quên thân phận của em, em là vợ của tôi, tôi là người giám hộ của em ! Người em nên bảo vệ là tôi!

Anh sai rồi! Tịch Mạt sửa chữa. Anh Hạo Thần, tôi không biết bốn năm trước anh dùng thủ đoạn gì lấy được quyền giám hộ tôi nhưng bây giờ tôi đã hai mươi mốt tuổi, tôi đã trưởng thành không cần anh là người giám hộ tôi nữa mà cái hôn nhân mà anh nói tôi sẽ không thừa nhận!

Nhưng Tịch Mạt, chúng ta là vợ chồng sự thật này không thay đổi được! Anh cười. Không muốn làm vợ của tôi hay là em muốn làm tình nhân của tôi sao! Bùi Hạo Thần nâng cằm Tịch Mạt lên.--

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Kiếp: Vợ Thế Tội Của Tổng Giám Đốc Satan* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 26: Ý nghĩ của anh

Thân phận của bản thân tôi, chính tôi có quyền lựa chọn sao? Thanh âm của Tịch Mạt hỏi rất nhẹ.

Tất nhiên là không có! Bùi Hạo Thần nhún mày.

Vậy tại sao anh còn muốn hỏi thêm chứ? Tịch Mạt nói xong, hai mắt nhìn Diệu Tình, vẻ mặt của cô ấy mắt tự nhiên dựa vào trong lòng Tiêu Lăng Phong như vậy cô cũng nhìn cô giống nhau!

Hạo Thần! Tịch Mạt! Thân thể Tình nhi có chút không thoải mái cho nên chúng tôi về trước đây! Tiêu Lăng Phong không cười lên đem Diệu Tình kéo ra ngoài.

Chúng ta cũng đi thôi! Bùi Hạo Thần đứng dậy kéo Tịch Mạt. Cô cùng Trình Diệu Tình đã gặp mặt như vậy chuyện sau này hẳn là sẽ thuận theo tự nhiên xảy ra đi! Tịch Mạt cuộc sống sau này sẽ thật phần khích a!

Ban đêm Lăng Vân hiền luôn luôn yên tĩnh. Ở ngoài cửa sổ giống như là bể bơi ngoài trời không có gió thời điểm nó yên lặng giống như là một cái gương. Thật khác thường Bùi Hạo Thần không có Tịch Mạt về Lăng Vân hiền. Tịch Mạt ôm đầu gối ngồi dưới đất đèn trong phòng chút sáng trưng Tịch Mạt ngẩng đầu lên mặc dù bị ngọn đèn kích thích rơi lệ nhưng cô vẫn tham lam nhìn lên ngọn đèn giống như sợ ngọn đèn biến mất!

Tịch Mạt! Bùi Hạo Thần không có gõ cửa trực tiếp đi tới. Nhìn gian phòng không có giường Bùi Hạo Thần nhếch mép Sao vậy? Đêm nay vẫn muốn ngủ ngồi sao?

Anh có chuyện gì sao? Tịch Mạt đứng dậy. Tịch Mạt mặc áo ngủ màu trắng thắt lưng xinh đẹp xương quai xanh lộ ra * trong không khí Bùi Hạo Thần giờ tay lên chỉ lưng xẹt qua xương quai xanh Tịch Mạt, Tịch Mạt dựa vào vách tường không dám giẫy dụa cô quay mặt qua chỗ khác.

Tịch Mạt! Em thật thông minh a! Bùi Hạo Thần khen hiểu ở thời điểm tôi càng là giẫy dụa càng là dung túng.

Anh không phải là thích sạch sẽ sao! Không phải luôn miệng nói tôi bẩn sao? Vì sao còn tới?

Tịch Mạt! Em làm cho tôi rất cảm động! Bùi Hạo Thần cười Em vẫn nhớ rõ tôi thích sạch sẽ!

Trên mặt Tịch Mạt hiện lên một tia khinh thường.

Tịch Mạt! Chúng ta đi gặp mặt Thẩm Kỳ Nhiên, em thấy thế nào?

Bùi Hạo Thần! Tịch Mạt đột nhiên kích động gọi Không cần lại đi tìm phiền phức cho Kỳ Nhiên!

Đây là cảnh cáo cũng là uy hiếp? Bùi Hạo Thần hỏi Tịch Mạt của tôi dù sao hắn cũng mới tình đầu của em sao em có thể không nhớ rõ sinh nhật của hắn!

Bùi Hạo Thần! Rốt cuộc anh muốn thế nào?

Đi tham dự tiệc sinh nhật Thẩm Kỳ Nhiên nhân tiện nói cho mọi người vợ Bùi Hạo Thần ta bình phục quay về! Anh vuốt vuốt tóc Tịch Mạt. Chuẩn bị thật tốt a! Không cần đến lúc đó thất lễ! Anh khẽ vuốt tóc Tịch Mạt giống như đang an ủi một con vật.

Bùi Hạo Thần!

Em không phải tò mò quan hệ Thẩm Kỳ Nhiên cùng Trình Diệu Tinh sao! Vợ tốt của tôi là tôi giúp em tìm đáp án a! Anh chế trụ đầu Tịch Mạt không có chút tình cảm nào ấn xuống một nụ hôn. Đường đời tình thần tôi cần vợ tôi phải xinh đẹp hơn người!

A! Tịch Mạt cười vỗ vỗ tay Anh là người đàn ông hào phóng nhất mà tôi từng thấy Hạo, Thần, ca, Bùi, Hạo, Thần Tịch Mạt gọi từng một chữ Nếu như anh không để bụng chuyện cũ vậy tôi còn để ý làm gì, tôi bảo đảm sẽ ăn mặc thật xinh đẹp tôi sẽ cho anh tự hào nhất bữa tiệc Tịch Mạt nhẹ tay di động mà khoát lên trên vai Bùi Hạo Thần. Thân ái! Anh là người đàn ông hào phóng nhất mà tôi từng thấy biết vì vợ mình mà bốn năm không có gặp người yêu trong lòng mình thật là nhớ cho nên an bài như vậy tôi thật sự cảm động!

Hiện tại liền cảm động? Bùi Hạo Thần nhún mày Tôi sẽ làm cho em càng ngày càng thấy cảm động, tôi — bảo đảm

--

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Kiếp: Vợ Thế Tội Của Tổng Giám Đốc Satan* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 27: Gặp nhau ở bữa tiệc.

Ông nội Thẩm Kỳ Nhiên cả đời đi theo chính trị thanh liêm, cha vốn là thương nhân nhờ có sản nghiệp bên ông ngoại rất lớn mới có thể đưa xí nghiệp dẫn đầu trong top 50. Mà Thẩm Kỳ Nhiên lấy tư cách người thừa kế duy nhất của hai đại gia tộc hiển nhiên là được mọi người để ý tới, lấy lòng cũng được, ủng hộ cũng được! Chỉ cần có thể cùng Thẩm Kỳ Nhiên có chút quan hệ như vậy bất kể là con đường làm quan hay thị trường phát triển cũng không có hoài nghi không là một loại trợ giúp, cho nên sinh nhật của hắn hiển nhiên khách khứa tụ họp lại càng các lộ thiên kim, danh viện tụ họp.

Tịch Mạt kéo cánh tay Bùi Hạo Thần đi vào phòng tiệc lập tức phóng viên có mắt vây quanh, phu nhân tổng giám đốc tập đoàn Hạo Thần vừa biến mất chính là bốn năm trong đó nhất định có rất nhiều tin tức nổi bật!

Ở lúc Tịch Mạt vừa vào cửa Thẩm Kỳ Nhiên là người đầu tiên nhìn thấy cô hắn biết cô chính là Tịch Mạt, nhìn cô đang dựa lên người Bùi Hạo Thần hắn lại càng thêm tin tưởng. Nhưng vì sao cô lại làm ra vẻ không quen biết mình!

Anh Hạo Thần! Thẩm Kỳ Nhiên đi lên. Cảm ơn anh trong lúc bận rộn còn có thể bỏ ra chút thời gian tới đây! Thẩm Kỳ Nhiên lịch sự cười làm đau hai mắt Tịch Mạt.

“Hôm nay là sinh nhật hai mươi bốn tuổi của cậu dù bạn thế nào cũng phải tới đây! Bùi Hạo Thần từ từ đưa qua một lễ vật. Tịch Mạt tự mình chọn lựa quà tặng. Sinh nhật vui vẻ!

Sau lưng Thẩm Kỳ Nhiên cứng đờ một lát liền nhận lấy quà tặng hắn nhìn qua Tịch Mạt, một thân nhỏ lễ phục màu trắng tóc buộc tùy ý lên nơi này ngay ngắn ngay cả hắn nhưng Tịch Mạt ngoài trừ nụ cười xa cách cũ chỉ là lời nói khách khí.

Sinh nhật vui vẻ! Tịch Mạt hồ hững nói lên.

Tịch Mạt! Thẩm Kỳ Nhiên nhìn cô nhưng không biết nên nói cái gì chỉ là cầm lễ vật trong tay bán đứng hắn tay hắn run rẩy.

Một đám phóng viên ở trong trong đoàn người càng không ngừng chụp đây chính là một màn kiệt tác năm đó Lương Tịch Mạt là con dâu Thẩm gia cô cùng Thẩm Kỳ Nhiên cũng là trong nhà công nhận một đôi tình nhân điển hình nhưng Lương Tịch Mạt lại đột nhiên gả cho Bùi Hạo Thần, Bùi Hạo Thần thậm chí cũng vứt bỏ người con gái vì hắn mà mang thai cũng không lâu lại truyền ra tin tức chuyện Thẩm Kỳ Nhiên thay đổi tin tức năm đó náo động một thời lại một lần khiến cho mọi người hứng thú. Người yêu ngày trước lại trở thành bạn cũ rồi lại trở thành tình địch tất cả mọi người chỉ sợ thế giới không loạn đều nhìn sang bên này.

Tay Tịch Mạt khe khẽ nắm chặt. Cánh tay Bùi Hạo Thần bị bấm từng trận khẽ đau. Ánh mắt Thẩm Kỳ Nhiên ôn nhu lại giống như đem cô đâm thủng. Thân ái, em đang bấm cánh tay tôi như muốn chặt đứt! Bùi Hạo Thần dán sát bên tai Tịch Mạt cười mặt mày hớn hờ. Mối như có như không xẹt qua góc má Tịch Mạt.

Về mặt Thẩm Kỳ Nhiên cứng đờ. Tịch Mạt không quan trọng cười một cái buông cánh tay Bùi Hạo Thần ra.

Tịch Mạt! Vì sao ngày đó...!

Kỳ Nhiên! Tịch Mạt ngắt lời của hấn Anh đi tiếp đón khách của anh đi! Chúng tôi có thể thật tốt chăm sóc chính mình! Tịch Mạt tao nhả cười.

Tịch Mạt! Thanh âm của Thẩm Kỳ Nhiên tràn đầy đau đớn nếu không phải ở đây nhiều người như vậy hấn thật sự rất muốn đem Tịch Mạt ôm vào trong ngực!

Tịch Mạt lướt qua mặt không nhìn tới ánh mắt của Thẩm Kỳ Nhiên.

Được rồi, Kỳ Nhiên, Tịch Mạt trở về lần này cũng sẽ không rời đi có chuyện gì sau này hãy nói. Không cần chậm trễ khách mời cái khác! Anh nói xong hết sức thị uy đem Tịch Mạt kéo vào trong ngực! ' Tôi mang Tịch Mạt đi dạo!

Thẩm Kỳ Nhiên sững sờ đứng yên tại chỗ nhìn Tịch Mạt bị Bùi Hạo Thần mang đi nhưng lại bất lực. Gắt gao nắm tay ánh mắt của hấn vẫn nhìn phương hướng Tịch Mạt rời đi. Tịch Mạt! Tại sao chứ? --

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Kiếp: Vợ Thế Tội Của Tổng Giám Đốc Satan* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 28: Thì ra là kế hoạch.

Chương 28: Thì ra là kế hoạch.

Tịch Mạt đứng ở một bên nhẹ nhàng mà uống nước trái cây cô không phải không cảm giác được ánh mắt của Thẩm Kỳ Nhiên chỉ là cô không có cách nào đối mặt nên cô lựa chọn tránh né.

Lâu lắm không có trở về người tới nơi này cô đều gần như không có quen biết! Cô nhìn Bùi Hạo Thần trong đám người như cá gặp nước cùng mọi người chào hỏi, Tịch Mạt chán ghét đem mặt quay sang chỗ khác có ai biết giới kinh doanh này cực từ truyền kỳ lại là một hung thủ gián tiếp giết người chứ! Nghĩ đến ba ba chết thảm Tịch Mạt nắm chặt ly rượu đầu ngón tay có chút trở nên trắng bệch.

“Tịch Mạt! “Mang theo một chút dè dặt thanh âm vang lên ở sau lưng Tịch Mạt quay đầu lại xem phía sau Trình Diệu Tinh mặc lễ phục nịt vai thất lung, cô lễ phép cười một cái.

“Trình ... “

“Đừng gọi mình là Trình tiểu thư! “Trình Diệu Tinh chân thành nhờ.

Tịch Mạt nhìn thấy dấu vết trên vai của Diệu Tinh mặc dù cô đã dùng phấn trắng che dấu vết đi nhưng vẫn có thể nhìn thấy dấu vết nhàn nhạt, Tịch Mạt ngừng đầu. Bốn năm trước không phải nói là cô cùng Thẩm Kỳ Nhiên sắp đính hôn sao! Vậy bây giờ sao lại ở cùng một chỗ với Tiểu Lăng Phong!

“Tịch Mạt! “Cô đi lên. “Về Thẩm Kỳ Nhiên, cậu có thể có hiểu lầm, cậu nghe mình giải thích được không! “Cô nắm lấy bả vai Tịch Mạt. “Chỉ xin cậu cho mình một chút thời gian được không! Mình có rất nhiều lời muốn nói! Tịch Mạt! Nhiều năm như vậy, rốt cuộc là cậu đã đi đâu, cậu sống có tốt không! “

Đối mặt với sự quan tâm của bạn cũ mỗi Tịch Mạt có chút cay cay, cô quay mặt sang chỗ khác tránh né ánh mắt của Diệu Tinh.

“Không tốt có phải không! “Diệu Tinh tuyên bố. Một người từ bé đã được ba mẹ cưng chiều, một thiên kim tiểu thư được mọi người yêu chiều đột nhiên mất đi tất cả chỗ dựa cô cứ như vậy rời đi nghĩ cũng biết cuộc sống của Tịch Mạt khổ cực thế nào. “Tịch Mạt! Mình biết cậu nhất định là thấy tin tức này nhưng đây không phải là sự thật! “Cô lắc đầu. “Tịch Mạt! Cậu có thể không tin tưởng mình nhưng không thể không tin tưởng Kỳ Nhiên! Tịch Mạt! “Thanh âm của cô ấy rất nhẹ, khuynh đảo làm cho Tịch Mạt có thể tỉnh táo lại!

“Tin tưởng anh ấy? “Trong nháy mắt nước mắt trong mắt Tịch Mạt ánh lên ở dưới ánh đèn lấp lánh lên.

“Uh! “Cô ấy gạt đầu. “Tịch Mạt! Sự việc thật sự không phải như cậu nghĩ, chúng ta từ nhỏ đã lớn lên cùng nhau, mình làm sao có thể lừa cậu, làm sao có thể cướp đoạt đồ của cậu chứ! “

Nước mắt trong mắt Tịch Mạt rơi xuống.

“Cô không phải tôi cho nên...”

“Tịch Mạt! Tin tưởng mình được không? “Diệu Tinh hết sức truy hỏi, giải thích.

“Diệu Diệu! “Tịch Mạt nghẹn ngào.

“Tịch Mạt! “Diệu Tình giang hai tay ôm lấy Tịch Mạt. “Cậu này cùng nha đầu chết tiệt kia vừa đi chính là bốn năm, cậu có biết không là mình có bao nhiêu lo lắng đâu! “Diệu Tình ô ô khóc tiếng khóc của bọn họ hấp dẫn ngay cả những người chung quanh, ánh mắt kinh ngạc ở trên tiệc sinh nhật người khác mà như vậy quả thật có chút khiếm nhã. Các cô không để ý được nhiều như vậy chỉ ôm lấy thật chặt. “Hạo Thần! Tiểu Lăng Phong cảm ly rượu đi đến chỗ Bùi Hạo thần. “Cậu cũng không sợ Trình Diệu Tình đem chuyện này nói cho Lương Tịch Mạt? “

“Tôi chính là cần cô ấy đem sự việc giải thích rõ ràng! “Bùi Hạo Thần nhú mày. “Bởi vì sự thật là tàn nhẫn nhất, biết sự thật rồi có ta mới có thể đau “Bùi Hạo Thần một hơi uống sạch rượu trong cái ly ánh mắt liếc về phía hướng Tịch Mạt thật sự là cô ở trong đám người rất chói mắt ánh mắt mọi người đều nhìn Tịch Mạt chăm chăm như vậy nhất là Thẩm Kỳ Nhiên, ánh mắt nóng bỏng làm toàn thân hân cũng không dễ chịu.

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Kiếp: Vợ Thế Tội Của Tổng Giám Đốc Satan* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 29: Cơ hội giải thích.

Chương 29: Cơ hội giải thích.

Thẩm Kỳ Nhiên thật vất vả mới thoát khỏi đám người quấy rầy, ở trong đám người anh tìm kiếm bóng dáng Tịch Mạt. Ngày đó Diệu Tình gọi điện thoại cho anh nói bốn năm trước Tịch Mạt có thể đã thấy được chuyện xấu của anh, lúc đó anh gần như thấy được trời đất quay cuồng khó trách ngày đó thái độ của Tịch Mạt lại như vậy.

Tịch Mạt cùng Diệu Tình ngồi ở bên cạnh, Diệu Tình vẫn nhìn Tịch Mạt, cô không còn là cô gái hoạt bát, vui tươi bốn năm trước nữa, là cô bé không phải đau khổ gì tại sao giờ phút này anh lại thấy trên mặt cô đều là vẻ mặt đau khổ.

“Tịch Mạt! Bốn năm này cậu đã ở đâu? sống tốt không? “Diệu Tình ghen ngào.

“Tốt hay không tốt cũng là quá khứ rồi, Diệu Diệu, không cần hỏi tốt không! “Tịch Mạt nhẹ nói. Cũng đã bốn năm cô vẫn luôn đau khổ cho nên cô không muốn nghĩ tới lại càng không muốn nhắc đến.

“Được! Cậu không muốn nói mình sẽ không hỏi đợi lúc cậu bằng lòng nói lúc ý lại nói cho mình biết! “Cô nghiêng người yêu thương ôm lấy Tịch Mạt. Mặc dù cô chỉ lớn hơn Tịch Mạt mấy tháng nhưng là đối với đứa trẻ không tim không phổi này cô đã có thói quen yêu thương có thói quen chăm sóc!

“Chúng ta đi ra ngoài đi được không? “Ở chỗ này Tịch Mạt cảm thấy khó thở.

“Được! “Diệu Tình gật đầu. Sau đó nhìn Thẩm Kỳ Nhiên, ở lúc anh ta đang nhìn chăm chú, Diệu Tình lôi Tịch Mạt ra ngoài!

Không khí buổi tối lạnh lạnh cũng rất trong lành Tịch Mạt hít sâu một hơi ngẩng đầu lên nhìn bầu trời tối xanh thẳm.

“Vì sao cậu lại ở cùng một chỗ với Tiểu Lăng Phong? “Tịch Mạt hỏi.

“Tịch Mạt! Vì tin tức trong quá khứ mà mình xem thường cậu như vậy nhưng mình bây giờ lại càng khiến người ta xem thường! “Diệu Tình giễu cợt cười. “Tin tức của cậu là giả mà tên gọi mình là người thứ ba “

“Người thứ ba! “Bắt đầu từ bốn năm trước Tịch Mạt đối với từ ngữ này lên càng miễn cảm Diệu Tình là tình nhân của Tiểu Lăng Phong!

“Diệu Tình! Anh ta không phải là người tốt! “

“Nhưng mình lại không thể lựa chọn! “Diệu Tình thở dài. “Được rồi, không nói mình nữa. Chúng ta nói một chút chuyện vui vẻ trước kia đi! “Diệu Tình lôi kéo Tịch Mạt, hai người giống như hồi nhỏ kề vai ngồi cùng một chỗ. “Tịch Mạt, luôn luôn không có cơ hội nói với cậu một lời xin lỗi, mình nghĩ không còn có cơ hội nữa! “

“Ha ha! “Tịch Mạt cười khê. “Đúng vậy, có mấy lần thật sự thiếu chút nữa không có cơ hội! “

“Tịch Mạt! Ngay lúc hai cô gái đang lúng túng nhìn nhau không nói gì. Thanh âm của Thẩm Kỳ Nhiên vang lên. Anh mặc một thân lễ phục màu trắng. Màu sắc rực rỡ ở dưới ánh đèn xa hoa anh thật tuấn tú.

Tịch Mạt không biết nên nói gì đứng dậy muốn rời khỏi lại bị kéo lại.

“Tịch Mạt, đừng đi, nghe anh giải thích được không? “Thanh âm của Thẩm Kỳ Nhiên bởi vì kích động mà run rẩy.

“Tôi không cảm thấy trong chúng ta có hiểu lầm gì! “Tịch Mạt lạnh nhạt nhìn Thẩm Kỳ Nhiên. “Cho dù có cũng đã qua lâu như vậy có cần thiết phải giải thích không cho nó qua đi! “Thời gian không gặp mặt cũng có oán có trách nhưng càng nhiều là tê tâm liệt phế nhớ nhưng thật sự thấy là Tịch Mạt nghĩ duy nhất lại là trốn tránh.

“Tịch Mạt! cho anh một cơ hội được không! “Thẩm Kỳ Nhiên lời kéo Tịch Mạt không tha. “Tịch Mạt! Bốn năm qua anh luôn luôn chờ ngày này! “Anh nói xong đem Tịch Mạt kéo đến càng chặt.

Tay Tịch Mạt từ từ nắm lại nhưng cuối cùng vẫn không có hất tay Thẩm Kỳ Nhiên ra, anh lấy dũng khí quay đầu lại nhìn Diệu Tình, Diệu Tình gật gật đầu sau đó lui ra.

Trên bãi cỏ chỉ còn lại Tịch Mạt cùng Thẩm Kỳ Nhiên ôn nhu trong ánh đèn bọn họ đều nhìn đối phương.

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Kiếp: Vợ Thế Tội Của Tổng Giám Đốc Satan* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Hiểu lầm chết người 1

Chương 30: Hiểu lầm chết người 1

Tịch Mạt liền mặc Thẩm Kỳ Nhiên lời kéo như vậy. Cô quay mặt qua chỗ khác nước mắt trong mắt không thể khống chế lại rơi xuống

“Tịch Mạt!”

“Buông ra!”

“Tịch Mạt! Không cần phải như vậy, được không! Không cần tránh né anh, giả vờ như không biết! “Thẩm Kỳ Nhiên nắm cánh tay Tịch Mạt. “Tịch Mạt! Sự việc thật sự là hiểu lầm!”

“Hiểu lầm?”

“Tịch Mạt! Anh thật sự có nhiều lời cần giải thích! “Thẩm Kỳ Nhiên lời kéo Tịch Mạt không tha. “Tịch Mạt! Anh biết! “Thanh âm của anh mang theo một tia run rẩy “Tịch Mạt! vì sao không nói cho anh em có biết anh sẽ không để ý!”

Tịch Mạt ngừng đầu. “Biết! Sẽ không để ý!” “Đôi mi thanh tú cô nhủ lại “chẳng lẽ là cô bị người ta cưỡng hiếp anh ta đã biết!”

“Tịch Mạt! vì sao chứ! “Thẩm Kỳ Nhiên đau khổ hỏi.

“Vì sao? “Tịch Mạt hỏi lại chê cười ra. “Tôi không phải là không muốn nói mà tôi đã đi tìm để nói cho anh, tôi biết ở trong quán rượu sự việc kia là hiểu lầm, thời điểm tôi chạy tới tìm anh nhưng có thể sao? Thẩm Kỳ Nhiên, anh nhớ rõ anh đã nói gì, đã làm gì sao!”

Thẩm Kỳ Nhiên sùng sốt.

“Ngày đó tôi đi tìm anh, anh nói sao? “Tịch Mạt cười. Nhớ lại quá mức đau đớn, cô vĩnh viễn nhớ rõ Thẩm Kỳ Nhiên tùy tiện đập lên người của cô. Nhìn thấy dấu hôn trên cổ cô giễu cợt cười! Anh nói “Luong Tịch Mạt! Cô đến tìm tôi là cho tôi xem bằng chứng cô cùng Bùi Hạo Thần có bao nhiêu tình cảm mãnh liệt sao? “Tịch Mạt nói xong nước mắt chảy càng nhiều. Khi cô biết là Bùi Hạo Thần xếp đặt tất cả lúc cô đi tìm Thẩm Kỳ Nhiên nhưng Bùi Hạo Thần lại đem cô áp trên vách tường ở trên người cô để lại dấu vết chói mắt kia. “Thẩm Kỳ Nhiên! Anh có biết khi tôi biết tất cả đều là hiểu lầm thời điểm đó tôi thấy có lỗi, thấy hối hận bao nhiêu không! Tôi hận mình không tin anh nhưng khi tôi chạy tới lại đối lấy lại là giễu cợt của anh! Tôi biết thật ra những lời đó thật sự không tính là gì! So với nhục nhã Bùi Hạo Thần những lời này thật sự có thể coi là còn nhẹ độ! Nhưng anh biết không tôi thật sự rất đau. Tôi đã quen với ôn nhu của anh, quen với cưng chiều của anh cho nên một chút phê bình kín đáo đã khiến cho tôi không chịu nổi!”

“Tịch Mạt! Thật xin lỗi! Thật xin lỗi! Anh thật sự biết sai rồi, anh không nên nói với em như vậy, thật xin lỗi! thật xin lỗi! “Thẩm Kỳ Nhiên liên tục giải thích không ngừng. Theo quen biết đến mức nhau, anh ngay cả nhủ mi đối với cô cũng không đành lòng, anh không biết ngày đó mình là bị làm sao lại đối với Tịch Mạt như vậy càng không nghĩ tới chính là thì ra Tịch Mạt phải đi hướng anh giải thích mà anh lại tự tay xóa bỏ cơ hội này đẩy Tịch Mạt ra.

“Anh không sai! “Tịch Mạt lắc đầu. “Tôi thật sự không có tư cách đi tìm anh nữa! “Tịch Mạt cúi đầu nước mắt không tiếng động rơi xuống

“Không phải vậy! “Thẩm Kỳ Nhiên lắc đầu. “Tịch Mạt! Là lỗi của anh! Là lỗi của anh!”

“Tại sao anh lại sai chứ! Lau nước mắt Tịch Mạt mạnh mẽ cười khẽ.

“Tịch Mạt!”

“Tôi quá ngây thơ rồi! Tin tưởng mọi người nhưng lại đợi được tổn thương cùng phản bội của mọi người! Cô ngừng đầu.

“Tịch Mạt! Làm sao anh sẽ phản bội em! “Thẩm Kỳ Nhiên oan ức nhìn Tịch Mạt. Nhìn thấy tin tức bác trai, bác gái qua đời anh vẫn tìm em nhưng em đã rời đi! Bùi Hạo Thần nói em ra nước ngoài dưỡng bệnh nhưng anh biết không phải! Thẩm Kỳ Nhiên lắc đầu. “Tịch Mạt! Vì sao không nói một tiếng

đã biến mất? Tại sao phải đi cũng không chịu gặp mặt anh? “

“Gặp anh? “Tịch Mạt hỏi lại. “Muốn tôi nhìn anh cùng Diệu Diệu đính hôn muốn tôi xem hai người có bao nhiêu hạnh phúc sao? “Tịch Mạt không khồng chế được hỏi. “Làm sao anh biết tôi chưa từng qua? “Tịch Mạt khóc hỏi. Ba ba đã chết, mẹ mẹ cũng qua đời, tôi xông vào mưa chạy tới tìm anh nhưng tôi ở trong mưa chờ rất lâu tôi lại nhìn thấy anh cùng Diệu Diệu ôm nhau đi tới đợi được là tin tức đính hôn xôn xao trên báo của anh.

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Kiếp: Vợ Thế Tội Của Tổng Giám Đốc Satan* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 31: Hiểu lầm chết người 2

Chương 31: Hiểu lầm chết người 2

“Tôi không còn gì cả. Ba ba cùng mẹ mẹ đều lần lượt rời khỏi tôi, tôi vô cùng tuyệt vọng, tôi nghĩ đến cho rằng chúng ta còn có một chút hi vọng cùng sống lý do cũng lúc tôi dừng cảm muốn nói cho anh biết tất cả khi thấy lại là anh cùng Diệu Tình ở chung một chỗ hạnh phúc như vậy! Anh biết không! Đó là một tia hi vọng sinh tồn cuối cùng của tôi nhưng tia hi vọng kia cuối cùng vẫn là thành ra hy vọng xa vời! Tịch Mạt cười khổ.

“Không phải đâu Tịch Mạt! Đó là hiểu lầm! Là hiểu lầm! “Thẩm Kỳ Nhiên hoảng loạn giải thích.

“Thật ra Kỳ Nhiên, anh cùng Diệu Diệu ở chung một chỗ cũng tốt. Tôi không xứng với anh, Diệu Diệu là cô gái tốt, tôi ích kỷ muốn đổi với tôi mà nói rất quan trọng, hai người yêu nhau cùng ở chung một chỗ mới là hoàn mỹ! Tịch Mạt đau đớn nói lên, cô đã từng cùng Diệu Tình nói nếu có một ngày cô không thể cùng Thẩm Kỳ Nhiên ở chung một chỗ cô thật sự rất hi vọng người ở chung một chỗ cùng anh là Diệu Tình, cô thấy Diệu Tình đẹp như vậy, cô gái như vậy mới xứng với Thẩm Kỳ Nhiên.

“Tịch Mạt! Anh cùng Diệu Tình thật sự không có gì cả khi đó tin tức của em ầm ỹ, xôn xao. Anh..Anh chỉ là muốn dời đi tầm mắt của bọn họ. Tịch Mạt! Anh không muốn em bị nhiều người bình luận, không muốn em đối mặt với áp lực dư luận như vậy! “

Tịch Mạt giống như bị sét đánh. Đầu óc của cô khắp nơi trống rỗng ngay cả đứng cũng không vững.

“Tịch Mạt! Làm sao anh sẽ phản bội em! “

“Tôi nên cảm động sao? “Tịch Mạt hỏi. “Thẩm Kỳ Nhiên! Anh thà giúp tôi trắc trở lớn như vậy cũng không muốn tin tưởng tôi! “Cảm xúc Tịch Mạt đang nghe Thẩm Kỳ Nhiên giải thích lại không khồng chế được! Hiểu lầm! Ha ha! Bao nhiêu cái hiểu lầm chết người! Vì hiểu lầm bọn họ thiện ý trợ giúp cho nên cô ở bên ngoài sống đầu đường xó chợ, màn trời chiếu đất.

“Ha ha! “Tịch Mạt bỏ ra diu đỡ của Thẩm Kỳ Nhiên. “Ý trời đi! Tịch Mạt nhâm mệnh gật đầu.

“Tịch Mạt! Anh biết sai rồi! Anh sao có thể không tin em! Anh tin tức trên báo chí không phải là thật, Anh biết Tịch Mạt của anh sẽ không phá hư cảm tình của người khác “

“Nhưng ba ba, mẹ mẹ vĩnh viễn sẽ không biết! Tịch Mạt lắc đầu. “Bọn họ hận tôi, là tôi khiến bọn họ mất mặt! “

“Tịch Mạt! Không phải vậy! “

“Vậy thì là gì? “Tịch Mạt hỏi. “Vì sao đột nhiên lại tin tưởng tôi? Chính các người nghĩ thông suốt sao? “Tịch Mạt hỏi lại trong giọng nói tràn đầy không tin.

“Là Phuong Uyên Kiệt! “Thẩm Kỳ Nhiên cúi đầu. “Tịch Mạt! Thật xin lỗi, anh biết đã quá muộn! Lúc em cần anh nhất anh lại không ở bên em “

“Cho nên nếu không ai nói anh vẫn không tin tưởng tôi! Tịch Mạt hỏi. “Anh thà tin tưởng trong lời nói của một cô gái xa lạ cũng không muốn tin tưởng tôi! “Tịch Mạt thất vọng nhìn Thẩm Kỳ Nhiên.

“Không phải! Tịch Mạt! Đột nhiên Thẩm Kỳ Nhiên đem Tịch Mạt ôm vào trong lòng! Tịch Mạt! Anh yêu em cho tới bây giờ đều không có thay đổi! Thẩm Kỳ Nhiên thâm tình nói. “Tịch Mạt! Anh yêu em, trở về bên anh có được không!” Thẩm Kỳ Nhiên ôm thật chặt dường như muốn đem Tịch Mạt nặn vào trong người anh.

Tịch Mạt bối rối dựa vào ngực Thẩm Kỳ Nhiên. “Trở về? Còn có thể trở về sao? “

“Tịch Mạt! Tất cả chuyện quá khứ anh không quan tâm, Tịch Mạt, anh yêu em, trở về đi! Chúng ta coi như cái gì cũng không có xảy ra có được không! “

“Kỳ Nhiên! Tôi có thể hiểu thành cậu là đang tán tỉnh vợ của tôi sao! “Thanh âm của Bùi Hạo Thần vang lên rõ ràng dưới ánh đèn màu, hai tay của hắn nhàn rỗi đút trong túi quần thanh nhả đi tới!

Tịch Mạt sững sờ. Thẩm Kỳ Nhiên lại đem Tịch Mạt ôm càng chặt hơn, để vượt mắt bốn năm đã đủ rồi, anh thật sự không muốn phải buông tay, anh cứ như vậy ôm Tịch Mạt. Nhìn Bùi Hạo Thần tới gần.

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Kiếp: Vợ Thế Tội Của Tổng Giám Đốc Satan* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 32: Giương cung bạt kiếm.

Chương 32: Giương cung bạt kiếm.

Bùi Hạo Thần tới gần thấy bộ dáng Tịch Mạt điềm đạm đáng yêu mềm yếu đang đau lòng dựa vào ngực Thẩm Kỳ Nhiên, anh nhất thời cảm thấy máu xông lên não, anh quên đây chính là kết quả mà anh mong muốn.

“Anh Hạo Thần! Mặc dù mấy năm nay là anh ta cướp mất Tịch Mạt. Trong lòng anh đối với Bùi Hạo Thần vẫn có chút ngăn cách nhưng vẫn lễ phép gọi anh ta một tiếng anh Hạo Thần.

Bùi Hạo Thần thoáng nhìn Thẩm Kỳ Nhiên.

“Cậu có thể buông Tịch Mạt ra được không!” Anh hỏi. “Kỳ Nhiên! Nhiều năm tôi vẫn luôn luôn coi cậu như bạn bè, cậu nói như vậy có thể chấp nhận được sao!” Bùi Hạo Thần hỏi.

“Tôi biết yêu cầu của tôi thật quá đáng!” Thẩm Kỳ Nhiên cúi đầu kéo tay Tịch Mạt chặt hơn một chút! Nhưng anh Hạo Thần, tôi không thể không có Tịch Mạt!”

“Nhưng bốn năm này cậu không có Tịch Mạt không phải vẫn sống thật tốt không phải sao!” Bùi Hạo Thần khinh thường. Từ trước đến nay anh đều không tin không thể không có người kia như vậy! Hừ! Ai rồi khỏi ai mà chẳng phải sống!

Thẩm Kỳ Nhiên nghẹn lời.

“Kỳ Nhiên! Sau này tôi hy vọng sẽ không nghe thấy những lời như vậy nữa!” Bùi Hạo Thần nhắc nhở. “Bây giờ, cậu có thể buông cô ấy ra không!” Bùi Hạo Thần hỏi, tay đã vươn tới Tịch Mạt. Có rất nhiều phóng viên ở đây, Tịch Mạt vừa mới trở về không cần gây nên hiểu lầm không cần thiết!

Dường như lời nói không để ý nhưng cho Tịch Mạt một cái nhắc nhở.

“Anh Hạo Thần!” Thẩm Kỳ Nhiên nhìn Bùi Hạo Thần. Anh ta thật sự muốn cùng Tịch Mạt lại ở chung một chỗ cho dù phải trả giá đắt thế nào cũng được!

“Kỳ Nhiên! Tôi thật yêu Tịch Mạt. Quân tử không đoạt người chỗ bạn tốt, cậu hiểu không?”

“Yêu?” Nghe thấy từ này Tịch Mạt cười châm biếm một tiếng. “Bùi Hạo Thần! Anh không chỉ là đạo diễn trời sinh mà còn là diễn viên giỏi!”

“Nhưng anh biết sự việc năm đó chỉ là hiểu lầm!” Thẩm Kỳ Nhiên nhủ mày.

“Yêu Tịch Mạt? Nếu yêu thì làm sao có thể ở ngày vừa mới kết hôn liền gây ra tiếng xấu nếu yêu cô ấy làm sao lúc Tịch Mạt biến mất cuộc sống mấy năm nay của anh đều phong hoa tuyết nguyệt như trước!”

“Nhưng dù sao Tịch Mạt cũng đã gả cho tôi!” Một câu này của Bùi Hạo Thần trực tiếp đánh trúng chỗ yếu hai người! “Tịch Mạt! Tôi sẽ không buông tay, tôi nhớ lúc chúng ta ở trên thân phận bạn tốt, tôi mang Tịch Mạt tới gặp cậu, Kỳ Nhiên, cậu thật sự cho tôi vui mừng thật lớn!” Bùi Hạo Thần không vui nói lên dùng sức mà đem Tịch Mạt kéo trở về!

“Tịch Mạt!” Thẩm Kỳ Nhiên kéo cô cũng không buông tay. Tịch Mạt ở giữa hai người bị kéo đi kéo lại!

“Buông cô ấy ra!” Bùi Hạo Thần ra lệnh.

“Tôi sẽ không buông tay, năm đó rõ ràng chính anh giật đồ bím leo cưỡi Tịch Mạt, tôi đã để mất một lần sẽ không tiếp tục để mất lần thứ hai!” Thẩm Kỳ Nhiên kiên quyết nói lên.

Đối mặt với hai người đàn ông giương cung bạt kiếm Tịch Mạt cắn môi không biết phải làm sao. Nhiệt độ ở đầu ngón tay Thẩm Kỳ Nhiên làm cho cô vô cùng an tâm, lời của anh cũng làm cho cô cảm động. Cuối cùng thì cô vẫn không hề hối hận khi mình trở về, không hối hận vì đã coi anh như trụ cột tinh thần trong khoảng thời gian khổ cực này.

“Tịch Mạt! Thời gian không còn sớm, chúng ta về nhà thôi!” Thanh âm của Bùi Hạo Thần lạnh lùng, lúc Thẩm Kỳ Nhiên nhìn Tịch Mạt đều tràn đầy vẻ

dịu dàng làm cho anh hết sức khó chịu. Khi cô đối mặt với từng người bạn đều là vẻ dịu dàng duy chỉ có đối với anh là lạnh lùng.

“Tịch Mạt! Không cần rời đi, chúng ta đã để lâu như vậy!” “Thẩm Kỳ Nhiên mềm giọng nói. “Anh biết em còn yêu anh có phải không!” “Anh tuyên bố. Vì nước mắt Tịch Mạt, cùng với cảm giác vừa mới ôm anh rõ ràng cảm giác được. Bởi vì biểu hiện như vậy anh mới có dũng khí nói ra miệng. Mới nguyện ý trả giá bất cứ điều gì để đổi lại Tịch Mạt.

“Tịch Mạt! Nói cho cậu ấy biết chuyện của hai người đã là quá khứ!” “Bùi Hạo Thần nhắc nhở, tay nắm cổ tay Tịch Mạt có vài phần dụng lực. “Tôi hôm qua không phải em còn nhiệt tình nói em yêu tôi, bốn năm nay từng giây từng phút đều nhớ tới tôi sao!” “Bùi Hạo Thần nhẹ nói lên cùng với hơi thở nguy hiểm phun trên mặt Tịch Mạt. “Nói cho cậu ấy biết em đã không còn thương cậu ấy nữa!”

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Kiếp: Vợ Thế Tội Của Tổng Giám Đốc Satan* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 33: Ti tiện như vậy.

Tịch Mạt cứ bị hai người lôi kéo như vậy cô không biết phải làm sao. Cô không muốn buông tay Thẩm Kỳ Nhiên ra mà Bùi Hạo Thần cô cũng không dám kháng cự. Đối với người đàn ông vì đạt được mục đích mà không chừa thủ đoạn nào này từ trong lòng Tịch Mạt xuất hiện sợ hãi! Minh cô thì không sao nhưng mà Thẩm Kỳ Nhiên cùng Diệu Tinh là bạn tốt của cô huống hồ tại Anh quốc phía xa còn có người mà cô canh cánh trong lòng.

“Tịch Mạt! “Thẩm Kỳ Nhiên gọi tên Tịch Mạt. Nhìn thấy khát vọng trong mắt của hắn kia Tịch Mạt thấy tâm cô giống như bị xé rách.

“Tịch Mạt! Em đã nói sẽ không rời khỏi tôi. Em không nhớ sao!” “Bùi Hạo Thần dịu dàng nói nhưng ánh mắt lại tràn đầy uy hiếp.

Tịch Mạt có chút không biết phải làm sao, cô không muốn thấy nước mắt toát ra trong mắt Thẩm Kỳ Nhiên cô biết mình và Thẩm Kỳ Nhiên nhất định là không có duyên phận.

“Tịch Mạt! Hiện tại nơi này đều là phóng viên em muốn Kỳ Nhiên cũng rơi vào một cái phòng phá hư thanh danh nhà người ta sao?” “Bùi Hạo Thần tới gần Tịch Mạt dùng thanh âm chỉ có hai người nghe thấy nhắc nhở. “Tịch Mạt! Không cần rời khỏi tôi, tôi thật sự yêu em!” “Ngược lại, hắn dùng thanh âm cả ba người đều nghe thấy nói.

“Yêu tôi? A, Bùi Hạo Thần! Anh thật là diễn viên giỏi trời sinh!”

Tịch Mạt biết tình hình trước mắt căn bản là không cho cô lo lắng. Hiện tại Thẩm gia trong ngoài đều là phóng viên hướng hồ Bùi Hạo Thần tuyệt đối sẽ không cho phép cô làm trái ý của hắn. Cô không thể vì chính mình mà đem Thẩm Kỳ Nhiên đẩy ra. Nhưng hôm nay là sinh nhật của hắn! Cự tuyệt của cô sẽ là tàn nhẫn cỡ nào. Tịch Mạt xoay mặt hung hăng trừng mắt Bùi Hạo Thần. “Anh thật sự rất tàn nhẫn!” “Tịch Mạt cắn môi.

“Tịch Mạt! Tôi biết em không muốn tổn thương Kỳ Nhiên nhưng tại sao cần tổn thương chính mình đây?” “Bùi Hạo Thần tiến lên giơ tay lên dịu dàng vuốt nhẹ hai má Tịch Mạt sau đó mút đi vết máu trên môi Tịch Mạt. “Em như vậy làm tôi rất đau lòng!”

Thẩm Kỳ Nhiên đau khổ quay mặt qua chỗ khác một màn trước mắt này như vậy làm tim hắn nhói đau. Sự thật nói cho hắn biết Tịch Mạt vẫn là vợ của người khác. Cho dù bọn họ yêu nhau nhưng Bùi Hạo Thần không buông tay tất cả đều là phí công.

Thân thể Tịch Mạt cứng đờ bị Bùi Hạo Thần trói chặt vào trong ngực hôn.

Thẩm Kỳ Nhiên nắm tay, hắn thật sự rất muốn dùng sức mà đem Tịch Mạt kéo trở về. Nhưng cô lại một mình thấy mình làm không ra một chút tư cách danh không chánh, ngôn bất thuận.

“Kỳ Nhiên! Thanh âm của Tịch Mạt tràn ngập áy náy đau lòng run rẩy nói lên.

“Tịch Mạt! Anh không cần suy nghĩ cho anh!” “Thẩm Kỳ Nhiên lắc đầu. “Tịch Mạt! Chúng ta để mất lâu như vậy cho nên...”

“Kỳ Nhiên! “Thanh âm của Tịch Mạt rất nhẹ “thật xin lỗi!”

Thanh âm của Tịch Mạt nhẹ nhàng hạ thấp sau đó rút tay ra.

“Tịch Mạt! “Trán Thẩm Kỳ Nhiên trong thanh âm mang theo không thể tin. Tịch Mạt thể lại chọn Bùi Hạo Thần.

“Tịch Mạt! Tôi biết người em yêu vĩnh viễn là tôi!” “Bùi Hạo Thần nhìn Thẩm Kỳ Nhiên đắc ý nói lên vẫn không quên nhớ đem Tịch Mạt kéo vào trong lòng sau đó thân mật hôn môi Tịch Mạt đúng lúc này có; đi qua chụp được một màn vui vẻ, hạnh phúc.

Tịch Mạt cùng Bùi Hạo Thần rời đi trước. Trong xe Tịch Mạt một mình dựa lên trên cửa kính xe nhìn thấy vẻ mặt đắc ý của Bùi Hạo Thần.

“Tại sao phải làm như vậy?” “Tịch Mạt nắm chặt đầu ngón tay trở nên trắng. Tại sao hắn nhất định phải tàn nhẫn như vậy.

“Bởi vì thích thú! “Bùi Hạo Thần châm một liều thuốc. “Tịch Mạt! Tôi chính là muốn em nhận thức loại cảm giác này biết rõ tất cả đều là hiểu lầm người yêu rõ ràng ngay trước mắt nhưng yêu nhau lại không thể ở chung một chỗ! “Bùi Hạo Thần gần như tàn nhẫn mang theo cười châm biếm.

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Kiếp: Vợ Thế Tội Của Tổng Giám Đốc Satan* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34: Đánh cược

“Bùi Hạo Thần! Anh có thể tiếp tục hèn hạ thêm một chút! “Tịch Mạt cắn răng.

“Đề tiện? “Bùi Hạo Thần cười. “Nếu tôi nói đây là mục đích mà hôm nay tôi dẫn em tới chắc em sẽ càng cảm thấy là tôi hèn hạ đi! “Hắn tới gần Tịch Mạt. Nửa thân thể đè trên người của cô. “Lương Tịch Mạt! Thật sự em vẫn còn có lòng thì em sẽ đau! “Bùi Hạo Thần kể. “Chỉ là loại đau này lại là vì người đàn ông khác. Em có thể cười đối với mỗi người duy chỉ có đối với tôi liền một ánh mắt đều tức rě! “Hắn chơi đùa lộn tóc Tịch Mạt. “Em có biết cái bộ dáng này của em làm cho tôi rất không hài lòng không! “

“Đây chính là điều tôi muốn! “Tịch Mạt nói vô cùng bình tĩnh “Bùi Hạo Thần! Tôi còn không đối với trăm phương ngàn kế tổn thương người như vậy tôi còn vui vẻ đón nhận! “. Tịch Mạt cắn răng ngược lại có dịu dàng cười. “Anh Hạo Thần! Không cần cho tôi cơ hội bằng không anh trao cho tôi, tôi sẽ trả lại cho anh gấp đôi! “.

“Mới gặp đôi mà thôi! “Bùi Hạo Thần giễu cợt. “Tịch Mạt! Thời gian tôi muốn tìm người báo thù đều là muốn gấp mười, gấp trăm lần! “Hắn vô hại chớp trông mắt. “Xem ra Tịch Mạt của tôi cuối cùng vẫn là quá thiện lương! “Nâng cằm Tịch Mạt hắn khẽ mở môi Tịch Mạt. Hắn không rõ mình tại sao lại muốn không có chuyện gì liền thích hôn nhẹ môi Tịch Mạt thậm chí không biết chú ý nụ hôn này là châm biếm hay là chuyện không tự nhiên.

Lăng Vân hiện.

Tịch Mạt vừa mới vào phòng khách đã ngửi thấy nước hoa hiểu rõ hương thơm Chanel cô liếc mắt nhìn thấy cô gái yêu điểm trên sofa hừ nhẹ một tiếng xoay người lên lầu.

Sau khi vào cửa Bùi Hạo Thần thấy chạy tới thang lầu ở giữa thấy bộ dạng không sao cả của Tịch Mạt hắn nhẹ nhàng nhử mi. Đối với Tịch Mạt hờ hững hắn chung quy không thể chịu đựng được nhất là trong chuyện này! Hắn ở trước mặt cô hẹn gặp chính là muốn cô để ý cùng muốn cô khó chịu nhưng sự tình hiện giờ dường như không phải phát triển theo dự tính của hắn!

Tịch Mạt vây khăn tắm từ trong phòng tắm đi ra thấy thân thể hai người quấn cùng một chỗ cũng không thấy một sợi nhỏ nào, cô gái bị đè trên cánh cửa, cánh cửa bị đè nặng nề rung.

Tịch Mạt có chút nhíu mày thấy Tịch Mạt đi ra động tác của hai người càng lớn âm thanh cũng càng vang!

Cổ nén cảm giác chán ghét trong lòng Tịch Mạt đi tới vỗ vỗ bả vai Bùi Hạo Thần. Cho qua!

Động tác của Bùi Hạo Thần dừng lại quay sang nhìn Tịch Mạt đang đứng ở một bên, tóc của cô vẫn còn nhỏ giọt nước rơi như châu tròn ngọc sáng trên bả vai nổi lên giọt nước trong suốt.

“Vợ! Hơn nửa đêm em còn muốn đi đâu? “Bùi Hạo Thần buông cô gái trong lòng ra. Tứ chi cô gái mềm yếu trơn ngời dưới đất yêu kiều kêu một tiếng.

“Anh có phải là nên suy nghĩ mặc quần áo! “Tịch Mạt hỏi Bùi Hạo Thần hai mắt nhìn về phía cửa sổ nhưng mùi hương gắt mũi lại từ hơi thở quang quắn làm người khác không thể bỏ qua.

“Em là vợ của tôi, thân thể tôi em so với người khác càng có tư cách xem! “Bùi Hạo Thần kết hợp quần lớn còi còi trước mặt Tịch Mạt. “Thân ái hay là chúng ta cùng nhau như thế nào! “

“Thật xin lỗi! Tôi có tính thích sạch sẽ! “Tịch Mạt đẩy tay Bùi Hạo Thần ra khinh thường nói.

“Em chê tôi bẩn? “

Tịch Mạt cũng không phủ nhận.

“Lương Tịch Mạt! Em có tư cách gì mà ghét bỏ tôi? “Bùi Hạo Thần đột nhiên tức giận.

“Tôi không có ghét bỏ anh! “Tịch Mạt lắc đầu. “Bởi vì anh có bẩn hay không đã từng ngủ qua bao nhiêu người với tôi một chút quan hệ cũng không có! “

“Em! “Bùi Hạo Thần tức giận “Lương Tịch Mạt! Tôi với em đánh cược tôi sẽ khiến cho em đề ý tới tôi! “

“Hừ! Nực cười! Tịch Mạt giống như là nghe thấy chuyện cười. “Bùi Hạo Thần! Tôi sẽ để ý bất cứ người nào trừ anh ra.

“Vậy chúng ta liền chờ xem! “Bùi Hạo Thần tới gần Tịch Mạt mang theo hương bạc hà hơi thở tàn nhẫn phun ở trên mặt của cô.

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Kiếp: Vợ Thế Tội Của Tổng Giám Đốc Satan* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Thói quen đáng sợ.

edit: 9196

Ngủ ngoài ban công một đêm đối với Tịch Mạt đã thành thói quen. Ở lúc mới rời đi, lúc mà cô thuê một phòng trọ nhỏ cũ nát, âm thanh bên cạnh phòng cô ở mỗi đêm đều ngủ cùng cô về sau từ sợ hãi lúc ban đầu chuyển sang bình tĩnh đối với hiện tại thì chỉ có cảm thấy ghê tởm giống như thật sự không có cảm giác gì.

Một mình Bùi Hạo Thần ngồi trong phòng ăn, ưu nhã ăn bữa sáng.

“Anh Hạo Thần! Tinh thần không tệ nha! “Tịch Mạt cười. Giường co cả đêm người đàn bà kia cuối cùng là được ôm ra ngoài, hẳn lại không có việc gì!

“Em cũng vậy! “Bùi Hạo Thần cười. Một đêm không ngủ cũng không nhìn ra một chút mệt mỏi nào!

“Đã thành thói quen! “Tịch Mạt cười. Một đêm không ngủ thì sao, cô đã từng thử một tuần không ngủ. “Tôi có thể ăn bữa sáng không?”

“Đương nhiên có thể! “Bùi Hạo Thần gật đầu. “Em là bà chủ của nhà này! “Hắn nói xong nhìn nhìn Tịch Mạt. Hai chữ thói quen của cô không khỏi làm cho lòng hắn đau xót, không ngủ là thói quen sao? Quên gia phân phó nhà bếp làm thêm cho thiếu phu nhân hai quả trứng, chiên tám phần, sữa nóng đổi thành nước cam ép!

Tịch Mạt vừa định ngồi xuống động tác đột nhiên cứng đờ. Bùi Hạo Thần khó hiểu nhìn động tác nửa ngồi nửa đứng của Tịch Mạt. Sau đó hình như cũng phản ứng lại!

“Tịch Mạt! Thấy không anh Hạo Thần vẫn còn yêu em! Thói quen của em anh vẫn còn nhớ! “Hắn nói xong uống một ngụm cà phê để che dấu một chút lúng túng.

Tịch Mạt khẽ cười một cái. Có đôi khi thói quen đúng là một thứ đáng sợ.

“Cám ơn anh Hạo Thần! “Tịch Mạt cười nhạt.

Bùi Hạo Thần nhớ lúc trước Tịch Mạt đã từng ngăn anh uống cà phê vào mỗi buổi sáng, thái độ hiện tại của Tịch Mạt đối với anh giống như người xa lạ. Không một chút để ý tới anh, cảm giác như vậy thật sự làm cho anh cảm thấy khó chịu, Tịch Mạt cúi đầu tỉ mỉ ăn bữa sáng của cô, sức ăn của cô rất nhỏ. Nhớ lúc anh còn là anh Hạo Thần của cô, thời điểm anh trên cô nuôi cô có thể so với nuôi một con mèo không có tốn nhiều tiền. Mà cô cũng luôn luôn cười hỏi: “Như vậy không tốt sao? không tốn nhiều tiền lại còn được nuôi! “.

“Tôi có thể đi ra ngoài không? “Tịch Mạt ngẩng đầu hình thức hỏi một câu lại giống như căn bản không có đợi Bùi Hạo Thần chấp nhận cho cô ra ngoài, gần như cô báo cho hắn biết là cô đi ra ngoài.

Sáng sớm, tâm tình tốt không khỏi bị quấy rầy, nóng nảy, buồn bực.

“Nếu như đây là câu hỏi của em thì câu trả lời của tôi là không được còn nếu như đây là thông báo vậy câu trả lời của tôi là ở chỗ này em không có tư cách tự mình làm quyết định! “.

Tịch Mạt gật đầu, uống một ngụm nước cam ép ưu nhã mà lau lau khóe miệng.

“Vậy tôi lên lầu đây! “

“Lương Tịch Mạt! “Bùi Hạo Thần đập bàn đứng lên. “Nói cho em biết là không nên thách thức tôi! “

“Tôi đây không phải là rất nghe lời sao! Anh không cho tôi đi ra ngoài cho nên tôi biết điều lên lầu! “Tịch Mạt bình thản nhìn Bùi Hạo Thần, giọng điệu của cô trước gọn sóng không sợ hãi càng khiến cho Bùi Hạo Thần giận không kiềm được.

“Lương Tịch Mạt! “Bùi Hạo Thần nắm chặt cổ tay Tịch Mạt. Cảm giác mãnh liệt như vậy nặng nề mà đâm vào tim anh. Anh thật sự lo lắng nếu anh hơi dùng sức một chút cổ tay của Tịch Mạt cũng sẽ bị bóp nát! Nhìn làn da của cô trắng bạch không sức sống, anh quên cả nổi giận.

“Anh Hạo Thần! Anh thật sự kỳ quái, tôi chống đối anh, anh muốn tôi không được thách thức anh, tôi ngoan ngoãn nghe lời, anh lại nổi giận, cuối cùng là anh muốn như thế nào?”

Vấn đề của Tịch Mạt làm Bùi Hạo Thần không nói gì được.

“Hay là chờ anh nghĩ ra rồi hãy nói cho tôi biết, còn giờ mời anh buông tay!” Tịch Mạt giãy khỏi trói buộc của Bùi Hạo Thần. “Tôi có thể lên lầu không?” “Liếc mắt Bùi Hạo Thần một cái, cô cũng không quay đầu lại đi lên lầu.

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Kiếp: Vợ Thế Tội Của Tổng Giám Đốc Satan* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: Tính toán của từng người.

Editor: 9196

Tập đoàn Hạo Thần

Trong phòng làm việc, đều là tiếng bồm bộp của tập tài liệu bị Bùi Hạo Thần ném rơi đầy trên mặt đất, cuối cùng cái cốc trong tay cũng bị anh ném ra ngoài nhưng hình như lửa giận vẫn còn tích tụ trong lòng như trước.

Về mặt lạnh nhạt của Tịch Mạt thủy chung vẫn ở trong đầu, hấn xua cũng không đi.

Phuong Uyển Kiệt đứng ở một bên vòng tay quanh ngực nhìn Bùi Hạo Thần nổi giận, khóe miệng vén lên nụ cười thần nhiên. Trước đây người có bản lĩnh khiến Bùi Hạo Thần dờ khóc dờ cười cũng chỉ có cô tiểu thư của Lương gia - Tịch Mạt, hiện tại anh chắc chắn bộ dạng này của anh ta nhất định có quan hệ với Tịch Mạt.

Bùi Hạo Thần nổi giận quát : “Còn không đem tập tài liệu ký tên đi, trong tay tôi vẫn còn nhiều việc!”

“Hình như anh rất thích ở đây xem tôi nổi giận!” Bùi Hạo Thần không vui ngẩng lên đầu.

“Đứng ở lập trường bạn bè tôi thừa nhận tôi nhìn có chút hả hê!” Phuong Uyển Kiệt gật đầu. “Hạo Thần ! Tôi nói rồi anh đem Tịch Mạt nâng trong lòng bàn tay, thương yêu bốn năm, nuông chiều cũng bốn năm, tổn thương cô ấy anh không thể không có một chút cảm giác nào đối lại ở khía cạnh nếu cô ấy không phải con gái của Lương Văn Xương suy nghĩ một chút anh sẽ như thế sao!”

Bùi Hạo Thần dừng lại một chút. Lập tức cười một tiếng. Nói đùa nếu cô ấy không phải con gái của Lương Văn Xương tại sao anh còn vất óc tìm kế tiếp cận cô ấy!

“Chỉ mong ngày nào đó anh sẽ không có hối hận!” Phuong Uyển Kiệt bắt đầu dĩ lắc đầu.

“Hối hận?” Bùi Hạo Thần hừ lạnh. “Tôi tuyệt đối không hối hận, tôi bảo đảm”. Lạnh lùng cất tiếng, Bùi Hạo Thần mở tập tài liệu ở bên dưới ký lên chữ rồng bay phượng múa của mình lên. “Cậu có thể mang đi!”

Phuong Uyển Kiệt tiếp nhận tập tài liệu, không có nói gì mà hơi có ý nghĩ sâu xa nhìn Bùi Hạo Thần một cái. Biết rằng phiền muộn trong lòng chính là nhiều chuyện nhưng sự việc may ra còn có thể có cơ hội vẫn hồi!

“Hối hận? Hừ! Lương Tịch Mạt! Tôi bảo đảm người hối hận chính là cô! Chỉ có tôi có thể không cần, còn cô thì nhất định không được!” Bùi Hạo Thần nắm chặt bút trong tay trong mắt thoáng qua một chút lạnh lẽo.

Tịch Mạt ôm lấy đầu gối tất cả nhàm chán làm biếng ngồi ở trên ban công, ánh nắng ấm áp lúc này cô gần như tham lam hưởng thụ lấy ánh mặt trời chiếu rọi nhưng vẫn như cũ không cảm giác được ấm áp của ánh nắng mặt trời chiếu tới. Cô rất muốn ngủ một giấc, ánh nắng ấm áp ở chỗ này đã từng là yêu cầu xa vời của cô bởi vì cô phải cố gắng làm việc cộng thêm trốn tránh Bùi Hạo Thần thời thời khắc khắc theo dõi.

Khe khẽ thở dài, cô gờ tay lên áp vào hai má nơi đó vẫn còn hương chanh nhàn nhạt còn có ấm áp trên đầu ngón tay của Thẩm Kỳ Nhiên. Nhắm mắt lại âm thanh của hấn vẫn còn phảng phất bên tai.

“Tịch Mạt! Tất cả chuyện đã qua, anh cũng không quan tâm, Tịch Mạt, anh yêu em, quay lại đi! Chúng ta coi như chưa từng có chuyện gì xảy ra!” Ánh mắt bị thương của hấn luôn luôn thoáng hiện lên ở trong đầu, Tịch Mạt cảm thấy cô giống như là bị câu xé.

“Kỳ Nhiên! Em cũng yêu anh! Thật sự rất yêu!” Mạt nhẹ cất tiếng. Nếu như không có hiểu lầm kia, nếu cô không có rời đi như vậy giờ phút này bọn họ có thể ở cùng một chỗ không! Nhưng hiện giờ cô thật sự là thân bất do kỷ!

Cô ôm đầu gối thật chặt chợt thấy thật đau vì Thẩm Kỳ Nhiên cũng vì Trình Diệu Tinh. Vì đời ánh mắt của những người đó mà bọn họ có ý đóng giả thân mặt sau đó trên báo chí liền có tin tức đám hỏi của hai nhà Thẩm Trình.

“A! “Tịch Mạt cười khò. “Chẳng lẽ thật sự là ý trời sao! Tịch Mạt, nếu cô dừng cảm một chút như vậy sự việc chắc chắn sẽ không có tình hình như ngày hôm nay! “Lắm chặt lan can đứng dậy, Tịch Mạt nhìn bề bơi màu lam dưới lầu. “Tịch Mạt, nhiều sóng gió như vậy cô đều trải qua còn có gì phải sợ! Cô phải kiên cường đặc biệt là không thể thua bởi Bùi Hạo Thần, tuyệt đối không thể “Tịch Mạt nói xong nắm chặt lan can tay hơi dùng sức một chút, khớp xương tay nhỏ rõ rệt nổi lên từng đợt trắng bạch.

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Kiếp: Vợ Thế Tội Của Tổng Giám Đốc Satan* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 37: Giác mơ đáng sợ.

Editor: 9196

Thời điểm mà Bùi Hạo Thần về đến Lăng Vân Hiên đã là nửa đêm, cả tòa nhà đều chìm trong một mảnh yên tĩnh, một chút âm thanh cũng không có nhìn có chút đáng sợ. Anh bước lên cầu thang, mà xui quỷ khiến thế nào anh lại đi tới phòng Tịch Mạt.

Cửa phòng Tịch Mạt đóng chặt, đèn trong phòng lớn từ đèn trần đến đèn để bàn tất cả đều bật lên. Thấy cô ngủ ở tư thế không có cảm giác an toàn thân thể nhỏ nhỏ cuộn chặt thành một đoàn rúc vào trong chăn. Anh lảng máng có thể nghe thấy cô đang ní non một chút cái gì đó. Khi tới gần tim của hân hình như bị nhéo một cái.

“Buông ra! “Lương Tịch Mạt thút thít: “Cứu tôi! Cứu tôi với! “Tay cô túm lấy cái chăn thật chặt, Cơ thể bất an co lại thành một đoàn mồ hôi to như hạt đậu đọng đưa từ trên đầu chảy xuống, sợi tóc ướt đầm mồ hôi dính vào trên mặt của cô khiến cho mặt của cô thoát nhìn nhỏ hơn lại thêm vẻ tái nhợt!

Tịch Mạt nắm tay thật chặt. Tiếng cười lạnh lẽo, kinh khủng vẫn luôn quanh quẩn bên tai, hai tay của cô bị kìm hãm nên không thể thoát khỏi, hơi thở nóng hổi mang theo ý tứ chiếm đoạt phun lên trên mặt cô, từng nụ hôn hạ xuống trên mặt cô, nên cổ cô còn có xương quai xanh, bàn tay to di động trên làn da nắn cảm của cô.

“Buông ra! Cứu tôi! Cứu tôi với! “Cô tuyệt vọng nghẹn ngào nên, thân thể run rẩy thành một đoàn. “Buông ra! Cầu xin ông!”

“Tịch Mạt! “Bùi Hạo Thần gọi một tiếng. “Tĩnh! Tịch Mạt! Tĩnh!”

Dường như không nghe thấy thanh âm của Bùi Hạo Thần, Tịch Mạt vẫn nhẹ nhàng lẩm bầm, thút thít như trước, tựa hồ cô có thể cảm giác được rõ ràng mỗi phần mà cặp tay kia lướt qua da cô.

“Cứu tôi! Cứu tôi! “Thân thể cô giống như bị ngâm nước nhưng lại vô lực giãy dụa, thấp giọng kêu cứu, mỗi tiếng kêu cứu đều đụng vào trên người Bùi Hạo Thần. Bùi Hạo Thần quay mặt qua chỗ khác, đau lòng nhắm mắt lại. Thật sự chuyện kia làm tổn thương tới Tịch Mạt rất lớn đi!

“Tịch Mạt! Tĩnh! Tịch Mạt! “Bùi Hạo Thần vỗ vỗ bả vai Tịch Mạt, toàn bộ quần áo của cô đã ướt đầm mồ hôi!

“Tôi nghĩ muốn cô! “Theo ác ma tuyên thệ một câu Tịch Mạt sợ hãi kêu một tiếng tĩnh lại.

“Tịch Mạt! Em làm sao vậy? “Bùi Hạo Thần lo lắng nhìn Tịch Mạt.

Cảm xúc của Tịch Mạt vẫn không ổn định như trước, cô miệng lớn thở hổn hển mồ hôi theo gương mặt chảy xuống. Cô ôm đầu gối ô ô khóc, dùng sức chùi miệng cùng cánh tay của mình.

Bùi Hạo Thần cảm giác tim anh giống như bị cái gì nắm chặt, nắm thật chặt tạo thành đủ loại hình dáng quặn đau. “Đã xảy ra chuyện gì? “Anh nhin không được liền tay giờ lên lau nước mắt cho Tịch Mạt. “Có phải hay không gặp ác mộng không? “Anh mềm giọng hỏi.

Tịch Mạt ngẩng đầu nhìn Bùi Hạo Thần, cô có chút không dám tin Bùi Hạo Thần sẽ dịu dàng như vậy.

“Làm sao vậy? “Nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn loang lổ nước mắt của Tịch Mạt, Bùi Hạo Thần thấy tim anh nhéo càng chặt hơn. “Được rồi, đừng khóc nữa, không có việc gì, không có việc gì! “Anh nhẹ giọng an ủi.

Tịch Mạt khóc nức nở thân thể run rẩy thành một đoàn. Bùi Hạo Thần đau lòng nhủ may nhin không được vron cánh tay đem Tịch Mạt ôm vào lòng. “Đừng chạm vào tôi! “Đột nhiên Tịch Mạt thét lên, đẩy Bùi Hạo Thần ra bởi vì quá dùng sức mà cô theo quán tính ngã xuống đất “

“Tịch Mạt! “Bùi Hạo Thần hoảng sợ. “Em làm sao vậy! “

“Đừng tới đây! “Tịch Mạt lui về phía sau, lui đến góc tường.

“Tịch Mạt! “Bùi Hạo Thần lo lắng nhìn Tịch Mạt. “Em làm sao vậy? “

“Tôi nói anh đừng tới đây! “Tịch Mạt kích động quát. “Đừng tới đây! Đừng chạm vào tôi! “Cô ô ô khóc.

“Tịch Mạt! “Bùi Hạo Thần khấn trương tiến lên nắm chặt bả vai Tịch Mạt.

“Đừng chạm vào tôi! Đừng chạm vào tôi! “Tịch Mạt hai tay giãy dụa loạn xạ.

“Cứu tôi! Cứu tôi với! “Tịch Mạt tiếng gào thét ở trong phòng ngủ trống trải thật lâu chưa từng tán đi.

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Kiếp: Vợ Thế Tội Của Tổng Giám Đốc Satan* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 38: Cảm giác đã lâu không thấy.

editor: 9196

“Tịch Mạt! “Bùi Hạo Thần nắm hai tay Tịch Mạt. “Em bình tĩnh một chút! Bình tĩnh một chút! “

“Buông tay! Buông tay! “Tịch Mạt điên cuồng giãy dụa.

“Tịch Mạt! “Đột nhiên Bùi Hạo Thần đem Tịch Mạt ôm vào trong lòng, ôm thật chặt. “Tịch Mạt! Không có việc gì, tất cả đều đã là quá khứ! “Hắn một tiếng lại một tiếng nói lên. “Đừng sợ! “

Tịch Mạt giãy dụa không được chỉ có thể ô ô khóc. Giống như muốn đem tất cả sợ hãi trong lòng cùng toàn bộ uất ức đều phát tiết ra ngoài.

Bùi Hạo Thần đau khổ mà chau lông mày lại. Anh cảm thấy tâm mình hình như bị xé rách.

“Tịch Mạt! “Bùi Hạo Thần vuốt nhẹ tóc Tịch Mạt! “Tất cả đều là quá khứ rồi! Không có việc gì! Không có việc gì! “Hắn nói nhẹ giọng nói xong, môi hôn lên đỉnh đầu Tịch Mạt. “Tịch Mạt đừng sợ! “

Trong chốc lát Tịch Mạt đang giãy dụa dần dần yên tĩnh lại, cô níu vạt áo Bùi Hạo Thần thật chặt giống như một đứa trẻ bị uất ức ô ô khóc lên. Tâm Bùi Hạo Thần vỡ vụn khi nghe thấy tiếng khóc của cô.

“Tịch Mạt! Không có việc gì! Không có việc gì! “Hắn ôm thân thể nhỏ gầy đang run rẩy của Tịch Mạt mà nhẹ trấn an.

“Ô! Ô! “Tịch Mạt nghe lời an ủi nhỏ nhẹ, cô cảm thấy càng thêm uất ức, ôm Bùi Hạo Thần Tịch Mạt khóc lớn lên.

Một lúc sau, Tịch Mạt bị uất ức trong lòng cảm thấy không thoải mái, thời điểm vẫn tựa vào trong ngực của hắn như vậy mà khóc lớn lên.

“Tịch Mạt! Thật xin lỗi! “Bùi Hạo Thần nhẹ giọng nói lên, nhẹ đến chính cô cũng nghe không thấy.

Tịch Mạt từ từ bình tĩnh lại thân thể cũng không tiếp tục run nữa. Lau sạch nước mắt, cô nhẹ nhàng mà đẩy Bùi Hạo Thần ra. Đột nhiên trong ngực trống rỗng Bùi Hạo Thần cảm thấy trong lòng trống trải có lỗ sâu trong nội tâm hắn vẫn còn yêu thích bộ dáng chim nhỏ nép vào người, thói quen ỷ lại của Tịch Mạt.

Vào lúc này không khí hình như có chút xấu hổ! Tịch Mạt lui lui thân thể.

“Thật xin lỗi! “Tịch Mạt cúi đầu.

“Tịch Mạt! “Bùi Hạo Thần có vài phần bị tổn thương. “Tại sao lại giải thích? “Lúc này nhìn Tịch Mạt, hắn càng nhớ cô gái đã từng bá đạo đối với hắn!

Tịch Mạt ngẩng đầu nhìn Bùi Hạo Thần, lúc này hắn ôn nhu như vậy cô mơ hồ cảm thấy người đàn ông trước mắt này vẫn là anh Hạo Thần của cô như trước.

“Anh Hạo Thần! “Tịch Mạt nghẹn ngào tiếng gọi êm dịu ở trong lòng Bùi Hạo Thần kích thích tăng tăng rung động.

“Tịch Mạt! Không phải sợ! Không có việc gì! Bây giờ sẽ không có người bắt nạt em, sẽ không có ai cả! “Hắn bảo đảm, nắm tay càng chắc hơn. Mồ hôi của Tịch Mạt gần như thấm ướt quần áo của hắn. Cảm giác ẩm ướt dán vào trên người rất không thoải mái nhưng hắn không muốn buông tay còn là tham lam mà hưởng thụ lấy phần an nhàn tốt đẹp này.

Tịch Mạt nhắm mắt lại dựa vào Bùi Hạo Thần, tay nhỏ bé theo bản năng túm lấy quần áo Bùi Hạo Thần thật chặt giống như người ngã vào nước túm lấy cây cỏ cứu mạng.

Trong lòng, Tịch Mạt thật im lặng, Bùi Hạo Thần cũng không dám động cho đến khi cảm giác được hô hấp đều đều của thiên hạ trong lòng hắn mới dám

nhẹ cúi đầu nhìn, Tịch Mạt đang ngủ nhưng góc mắt của cô còn có một giọt nước mắt chưa kịp rơi xuống nhẹ nhàng cúi đầu hôn môi Tịch Mạt ánh mắt nhẹ nhàng, ôn nhu.

Bùi Hạo Thần vẫn ngồi ở bên giường nhìn Tịch Mạt ngủ yên, hân thoải mái mà cười một cái hân cũng đã từng nhìn Tịch Mạt đi vào giấc ngủ như vậy mặc dù khi đó Tịch Mạt mới không đến mười lăm tuổi nhưng mà mỗi một cái hành động của cô thậm chí mỗi vẻ mặt đều thật sâu tác động đến tim của hân nhìn Tịch Mạt hân lại nhìn không được thò người ra tới nhẹ nhàng mà ở trên môi Tịch Mạt hạ xuống nụ hôn, hân không dám động nhưng cũng thật lâu chưa từng rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Kiếp: Vợ Thế Tội Của Tổng Giám Đốc Satan* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39: Cảm giác đã lâu không thấy 2.

editor: 9196

Khi Tịch Mạt tỉnh lại thì thấy Bùi Hạo Thần đang ghé vào bên giường, hân vẫn còn ngủ, ánh nắng xuyên qua cửa sổ chiếu vào bên mặt hân hiện ra một tầng màu vàng dịu dàng khiến cho cả người hân thoát nhìn đều vô cùng ấm áp, âu phục đặt tại bên giường có một vẻ thân nhiên của hương vị dòng sông Cổ Long, ngón tay còn thoang thoảng mùi thuốc lá. Trong lúc ngủ, nhìn hân hân không có vẻ lạnh lùng cùng với vẻ tàn nhẫn, Tịch Mạt nhẹ nhàng nằm lên đến nhìn người đàn ông trước mắt này, cô vẫn còn nhớ năm mười sáu tuổi kia. Cô vì gặp mưa mà lên cơn sốt mấy ngày, lúc đó chính là Bùi Hạo Thần chăm sóc cô, hân cũng canh giữ ở bên giường như vậy, nửa bước cũng không rời.

Tịch Mạt khẽ cử động thì thấy tay của mình được hân nắm, cô rút tay của mình ra khỏi tay hân động tác của cô đánh thức Bùi Hạo Thần. Hân ngẩng đầu lên Tịch Mạt cũng đang nhìn hân. Hân có chút bối rối vốn là muốn đợi Tịch Mạt ngủ hân liền rời đi nhưng bản thân hân cứ như vậy ngủ thiếp đi!

Tịch Mạt đứng lên “Thật xin lỗi, tôi đã làm cho anh thêm phiền toái!” Tịch Mạt thấp giọng nói lên, cô vẫn còn nhớ chuyện tối hôm qua chính là trong lúc nửa ngủ nửa tỉnh cô cho là mình nằm mơ nhưng xem ra đây là sự thật, cô tình nguyện chuyện này là mộng vì hân dịu dàng, sự quan tâm của hân cũng làm cho hân vô vùng kinh ngạc.

“Tịch Mạt, em nhất định phải cùng tôi khách khí như vậy sao?” Bùi Hạo Thần đứng dậy, ngồi một đêm trên mặt đất hông của hân ê ẩm đau. “Chúng ta là...” Bùi Hạo Thần muốn nói quan hệ của bọn họ nhưng hân lại không biết nên nói cái gì! Bọn họ thân giống như anh em? còn là quan hệ vợ chồng.

“Tại sao không nói ra?” Nhìn thấy Tịch Mạt sợ hãi, khuôn mặt nhỏ nhắn trắng bệch, đột nhiên Bùi Hạo Thần có chút đau lòng.

“Đã là thói quen rồi!” Tịch Mạt nhẹ nói.

Lại là câu đã là thói quen này, cô ấy rất cuộc còn có bao nhiêu thói quen. Cũng không ngủ, tự mình đối mặt với nỗi sợ hãi! Tất cả chuyện này đều nói lên Tịch Mạt trôi qua không tốt. Đột nhiên hân phát hiện Tịch Mạt trở về lâu như vậy mà hân không có hỏi mấy năm nay cô ấy từng ở đâu, trôi qua cuộc sống như thế nào.

Tịch Mạt cúi đầu cuộn góc áo. Vẫn là thói quen lén lút lúc trước, Bùi Hạo Thần nhìn thấy trăm cảm xúc lẫn lộn, khi hân từng rất nghiêm túc cùng Tịch Mạt nói chuyện thời điểm khiến cho cô chính là cúi thấp đầu như vậy, cho dù cô có làm sai hân cũng không nhân tâm quở trách cô.

“Dọn sạch đồ lên trên lầu ở đi!” Ở tầng này đều là phòng khách trừ bỏ mỗi tuần quét dọn một lần thì đều không có ai đi lên. Cô ấy ở chỗ này sao có thể không thấy sợ hãi.

“Không cần đâu!” Đột nhiên Tịch Mạt căng thẳng nói.

Bùi Hạo Thần nói “Em đang nghĩ gì? Em cho là tôi muốn em dọn đến phòng ngủ của tôi sao?” Hân giễu cợt nhưng không có phát hiện ra mắt của hân có một chút mất mát nhàn nhạt xẹt qua! Tại sao cô ấy tình nguyện ở đây một mình sợ hãi mà cũng không muốn nhận sự quan tâm cùng trợ giúp của hân.

Tịch Mạt xấu hổ cúi đầu phản ứng của mình lớn như vậy để làm gì! Cô lo lắng cắn môi, hai má đỏ ửng một mảnh. Bùi Hạo Thần nghiêng đầu nhìn Tịch Mạt có chút buồn cười, cô ấy vẫn còn xấu hổ như vậy! Thời điểm xấu hổ hai má hồng hồng thật đáng yêu. Hân thậm chí có gợn tay lên vừa vặn kích thích cô.

“Tôi...tôi...” Đầu lưỡi Tịch Mạt có chút thất. “Tôi đi nhà vệ sinh một lát!” Tịch Mạt nói xong xoay người chạy đi.

“Này! Em muốn đi đâu, nhà vệ sinh ở bên trên?” Nhìn Tịch Mạt lao ra khỏi phòng ngủ, Bùi Hạo Thần cười to, hân cười cười, nụ cười đã từ từ cứng đờ, bản thân hân đây là đang làm cái gì!

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Kiếp: Vợ Thế Tội Của Tổng Giám Đốc Satan* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 40: Anh đang đợi em

editor: 9196

Tịch Mạt ngồi trong phòng ăn không dám ngẩng đầu nhìn Bùi Hạo Thần, cô chỉ có thể cúi đầu ăn bữa sáng. Trong lòng Bùi Hạo Thần thấy có chút kỳ quái, lại thấy được bóng dáng của Tịch Mạt lúc trước trong lòng hân vẫn thấy có chút vui vẻ chỉ là anh không nghĩ tới thay đổi như vậy lại khiến cho bọn họ thấy xấu hổ như vậy!

“Em có muốn đi học không?” Bùi Hạo Thần nhàn nhạt hỏi.

“Đi học?” Tịch Mạt nhìn Bùi Hạo Thần sau đó lắc đầu. Đời này có mấy chỗ cô không muốn đi trong đó có một chỗ chính là trường học.

“Cái này ở tuổi em không nên lãng phí thời gian như vậy!” Bùi Hạo Thần nhíu mi giống như đang răn dạy một đứa trẻ không nghe lời.

“Đúng là không nên lãng phí nhưng tôi đã lãng phí rồi!” Tịch Mạt cười nhạt. Mười bảy tuổi cô đã rời khỏi trường học rồi.

“Vậy em muốn làm gì?” Bùi Hạo Thần khó có được nhẫn nại hỏi.

“Tôi có thể khiêu vũ không?” Tịch Mạt ngẩng đầu.

Bùi Hạo Thần có chút sững sờ nhìn bộ dáng nghiêm túc của Tịch Mạt cuối cùng vẫn gật đầu. Lần đầu tiên nhìn thấy cô ấy chính là ở trên sân khấu, Lương Văn Xương dẫn theo hân xem trận đấu khiêu vũ của Tịch Mạt, cô ấy giống như một Tinh Linh ở trên sân khấu, cô ấy có thể làm cho mọi người lu mờ.

“Cảm ơn!” Tịch Mạt nhẹ nhàng nói một câu. Mặc dù vẫn còn khách sáo nhưng đã không còn lạnh nhạt giống những ngày trước. Bùi Hạo Thần muốn nói gì đó nhưng cuối cùng vẫn không có nói ra. “Có muốn tôi mời giúp em một cô giáo hay là giúp em đến trường học?”

“Cảm ơn anh Hạo Thần nhưng tự tôi có thể làm được!” Tịch Mạt bỏ đầu xuống.

“Từ nào thì Tịch Mạt có thể không lệ thuộc vào người khác như vậy!” Bùi Hạo Thần nhìn bóng dáng Tịch Mạt vội vàng rời đi nghĩ đến tay hân có phần dùng sức nắm chặt cái ly, cảm giác không được cân đến thật sự rất khó chịu.

Tịch Mạt ngồi ở bên cạnh trong tay cầm một chai nước khoáng cùng với một tờ báo.

Từ bé người bên cạnh đã luôn luôn nói Tịch Mạt sinh ra chính là làm khiêu vũ, cô có năng khiếu đồng ý chịu gian khổ cho nên khi còn nhỏ tuổi liền đạt được các loại giải thưởng lớn, Tịch Mạt muốn khiêu vũ nhưng cô càng muốn có một công việc. Cô từng luôn luôn muốn có một phòng múa riêng thuộc về mình nhưng bây giờ hi vọng đó hơi xa vời đi!

Cô ngẩng đầu lên nhìn mảnh chữ màu lam Thiên Không trên đầu kia than nhẹ một tiếng bỗng nhiên cô thấy nhớ nhà đúng vậy nhớ nhà — Lương gia.

Tịch Mạt đứng ở cửa đã từng rộng thoáng, sân sạch sẽ nay đã cực kì tan hoang. Từ cửa chính nhìn vào trong giấy niêm phong dán trên cửa phòng vẫn như cũ tay từ từ gió lên tìm tòi, trong sân lộ ra cành cây, Tịch Mạt khẽ cười. “Không có gì thay đổi! Cũng tốt, ba ba, con sẽ cố gắng làm việc, nhà của chúng ta con sẽ cố chuộc nó về. Đến lúc đó, con sẽ mang ba ba cùng mẹ đón về, cả nhà chúng ta vẫn ở trong này như trước không rời xa nhau.

“Tịch Mạt! “Nghe thấy có người gọi mình Tịch Mạt quay đầu lại thì thấy Thẩm Kỳ Nhiên, cô có chút sững sờ.

“Kỳ Nhiên! Tại sao anh lại ở đây? Thật khéo!”

“Không phải khéo, là anh ở chỗ này chờ em!” Thẩm Kỳ Nhiên tiến lên.

“Chờ em?” Tịch Mạt có chút giật mình.

“Đúng vậy! Chờ em!” Thẩm Kỳ Nhiên gật đầu “Tịch Mạt! Bùi Hạo Thần có làm khó em không?” “Ngày đó lúc hân liền hỏi hận tại sao có thể tùy tiện cùng Bùi Hạo Thần đưa ra yêu cầu như vậy nếu như mang đến cho Tịch Mạt phiền toái thì biết làm thế nào thế.

Tịch Mạt lắc đầu. “Kỳ Nhiên! Chuyện ngày hôm đó thật xin lỗi!”

“Nha đầu ngốc!” Thẩm Kỳ Nhiên cười cười. “Tại sao cùng anh nói xin lỗi!”

Thấy hân dịu dàng Tịch Mạt nổi lên một trận đau lòng, sâu sắc khắc sâu vào trong xương.

“Kỳ Nhiên!”

“Tịch Mạt! “Thẩm Kỳ Nhiên tiến lên ôm lấy Tịch Mạt thật chặt. “Anh rất nhớ em, mấy ngày nay anh đều mơ thấy em, cuối cùng anh cũng đợi được

em! “

Bạn đang đọc truyện *Hào Môn Kiếp: Vợ Thế Tội Của Tổng Giám Đốc Satan* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.